

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ณัฐพร ทองรักษ์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

พ.ศ. 2569

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ชื่อการค้นคว้าอิสระ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ชื่อผู้วิจัย นายณัฐพร ทองรักษ์ รหัสนักศึกษา 664140123

ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิพัฒน์ รักพรหมงคล ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการ ในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา 2) ศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษาและ 4) สร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารและครู จำนวน 285 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 3 ตอน ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.28-0.85 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.978 ตอนที่ 3 ประสิทธิผลของสถานศึกษา มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.53-0.87 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.987 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติและแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ประสิทธิผลของสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงมาก 4) สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาได้ร้อยละ 80 ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ ในรูปคะแนนดิบและรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\hat{Y} = 0.85 + 0.19 (X_1) + 0.26 (X_3) + 0.38 (X_5)$$

$$\hat{Z} = 0.23 (Z_1) + 0.31 (Z_3) + 0.40 (Z_5)$$

5) สมการพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยมีค่าอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 79 ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ในรูปคะแนนดิบและรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\hat{Y} = 0.88 + 0.16 (X_1) + 0.26 (X_3) + 0.39 (X_5)$$

$$\hat{Z} = 0.20 (Z_1) + 0.32 (Z_3) + 0.42 (Z_5)$$

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล, งานวิชาการในยุคดิจิทัล

Independent Study Title: Factors Affecting Effectiveness of Academic Affairs in Digital Age of Educational Institutions under the Secondary Educational Service Area Office, Phichit.

Researcher: Mr Nattaporn Thongrak; **Student ID:** 664140123;

Degree: Master of Educational Administration (Educational Administration);

Advisors: Dr. Poompipat Rukponmongkol, Associate Professor; **Academic Year:** 2025

Abstract

This research aimed to 1) study the factors that affected academic affairs in the digital era of educational institutions, 2) examine the effectiveness of educational institutions, 3) analyze the relationship between these factors and institutional effectiveness, and 4) construct predictive equations for academic performance in the digital era. The sample consisted of 285 school administrators and teachers. The research instrument was a three-part questionnaire with IOC values between 0.60-1.00 and high reliability coefficients (0.978 and 0.987). The statistical methods used in the study included frequency (f), percentage (%), mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), Pearson's (r), and multiple regression analysis.

The findings revealed that 1) the factors affecting academic performance were at the highest level, 2) institutional effectiveness was also at the highest level, 3) the factors had the very high positive relationship with institutional effectiveness, and 4) the predictive equation for academic performance explained 80% of the variance and expressed using standard multiple regression analysis in both raw scores and standardized scores as follows (Enter Method):

$$\hat{Y} = 0.85 + 0.19 (X_1) + 0.26 (X_3) + 0.38 (X_5)$$

$$\hat{Z} = 0.23 (Z_1) + 0.31 (Z_3) + 0.40 (Z_5)$$

5) The predictive equation for institutional effectiveness explained 79% of the variance and expressed using stepwise multiple regression analysis in both raw scores and standardized scores as follows (Stepwise Method) :

$$\hat{Y} = 0.88 + 0.16 (X_1) + 0.26 (X_3) + 0.39 (X_5)$$

$$\hat{Z} = 0.20 (Z_1) + 0.32 (Z_3) + 0.42 (Z_5)$$

Keywords: Factors affecting effectiveness, Academic affairs in the digital era

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จและสมบูรณ์ด้วยดี จากการได้รับความกรุณาจาก
รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล ซึ่งเป็นผู้ควบคุมการค้นคว้าอิสระ ที่ได้ให้คำปรึกษา
ช่วยเหลือแนะนำเป็นอย่างดี ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และ
ประสบการณ์ในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์เสียสละเวลาในการตรวจคุณภาพ
เครื่องมือและให้ข้อชี้แนะในการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ ดังรายนามที่ปรากฏในการศึกษาค้นคว้า
อิสระฉบับนี้ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญชัย ช้วนา ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร รองศาสตราจารย์ ดร.ปจรรย์
ผลประเสริฐ ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการสมัยใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
กำแพงเพชร นายวัฒนพงศ์ ทองคำ ผู้บริหารการศึกษาชำนาญการพิเศษ รองผู้อำนวยการสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ดร.สุภัสสร บุญรอด ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เขต 2 และนายธีรวัช ทั้ยแป ผู้บริหารสถานศึกษาชำนาญการ
พิเศษ ผู้อำนวยการโรงเรียนตะพานหินสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ขอขอบพระคุณกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไข
ที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อนครูและกัลยาณมิตรทั้งหลาย
ที่มีส่วนในการช่วยเหลือสนับสนุนและให้กำลังใจมาโดยตลอด และสุดท้ายขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่น
สาขาบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือจนการศึกษา
ค้นคว้าอิสระนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาในพระคุณ
ของบิดามารดา คณาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้รับความอนุเคราะห์และสนับสนุน
การทำการศึกษาค้นคว้าอิสระจนประสบความสำเร็จ

ณัฐพร ทองรักษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา.....	13
หลักการ แนวคิดงานวิชาการในยุคดิจิทัล.....	16
แนวคิดประสิทธิผลของสถานศึกษา.....	32
บริบทของเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร.....	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	58

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	59
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	59
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	70
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร.....	72
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร.....	80
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการ ในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิจิตร.....	89
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์สมการพยากรณ์ของประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร แบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis).....	92
ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์สมการพยากรณ์ของประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร แบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis).....	98
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	100
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	100
วิธีดำเนินการวิจัย.....	100

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
สรุปผลการวิจัย.....	102
อภิปรายผลการวิจัย.....	107
ข้อเสนอแนะ.....	124
บรรณานุกรม.....	129
ภาคผนวก.....	145
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	146
ภาคผนวก ข ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม.....	161
ภาคผนวก ค ผลการหาค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม.....	172
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย.....	181
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	185

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงสังเคราะห์งานวิชาการในยุคดิจิทัล.....	24
2 แสดงสังเคราะห์ประสิทธิภาพของสถานศึกษา.....	37
3 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	60
4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน ขนาดสถานศึกษาและตำแหน่งวิทยฐานะ.....	70
5 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยภาพรวม.....	72
6 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ในสถานศึกษา.....	73
7 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา.....	74
8 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา.....	76
9 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการวัดผล ประเมินผล และ ดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน.....	77
10 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการนิเทศการศึกษา.....	79
11 แสดงประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยภาพรวม.....	80
12 แสดงประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร.....	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
13	แสดงประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านความสามารถในการจัดการเรียน..... 83
14	แสดงประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการสนับสนุนงบประมาณ..... 84
15	แสดงประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา..... 86
16	แสดงประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการเพียงพอของสื่อวัสดุกรรมเพื่อการศึกษา..... 87
17	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการ ในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร..... 89
18	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร..... 90
19	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการ ในยุคดิจิทัลของสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร..... 91
20	แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร..... 92
21	แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร..... 93
22	แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านความสามารถในการจัด การเรียน..... 94

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
23	แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการสนับสนุนงบประมาณ.....
24	แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ ในสถานศึกษา.....
25	แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการเพียงพอของสื่อนวัตกรรม เพื่อการศึกษา.....
26	แสดงการวิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลโดยใช้ความสำเร็จในการดำเนินงาน ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เป็นตัวแปรเกณฑ์.....

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย..... 58

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของโลกยุคปัจจุบัน สู่ยุคดิจิทัลอย่างสมบูรณ์แบบ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านการศึกษาอย่างรวดเร็ว อีกทั้งนโยบายทางการศึกษาได้มีการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมรวมถึงความเจริญทางด้านเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นั้น สถานศึกษาจึงจะต้องมีแนวทางจัดการศึกษาให้เหมาะสมและการเปลี่ยนแปลงอย่างมีคุณภาพ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ.2553 หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารการศึกษานั้น นับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเพราะการบริหารจัดการยุคใหม่นั้นต้องควบคู่ไปกับการบริหารจัดการ ICT ด้วย ดังนั้น แนวทางในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาที่ตั้นต้องรู้จักการปรับตัว ปรับปรุงระเบียบ กฎหมาย แนวปฏิบัติให้สอดคล้องกับการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และพร้อมที่จะยอมรับและจัดการกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลง พัฒนาตนเอง คิดหาวิธีการในการบริหารจัดการใหม่ๆ มีการส่งเสริมรวมทั้งพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษาของผู้เรียน โดยสถานศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาทุกระดับ ต้องเข้าถึงทรัพยากร และระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างทั่วถึงและอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นจะต้องมีองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาที่จะสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และมีศูนย์กลางในการจัดเก็บรวบรวมสื่อการเรียนรู้แบบดิจิทัลที่ทันสมัย รวมไปถึงการมีระบบฐานข้อมูลกลางทางการศึกษาของประเทศที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565ก, หน้า 23)

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศ เพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่างๆ ทั่วโลก จึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษา

เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลก ควบคู่กับการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของประเทศ ในส่วนของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน และการพัฒนาประเทศ การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล เป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา ระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย การเปลี่ยนแปลงสู่การปฏิวัติอุตสาหกรรม 4.0 การพัฒนาอย่างก้าวกระโดด ของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ส่งผลให้ประเทศต่างๆ ในโลกต้องเผชิญกับระบบเศรษฐกิจโลกที่มีการแข่งขันอย่างเสรีและไร้พรมแดนอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ความท้าทายใหม่ในกระแสโลกาภิวัตน์รอบใหม่ของโลก และการก้าวเข้าสู่ยุคอินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560ก, หน้า 1)

สถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษามีความจำเป็นต้องเข้าใจบริบทของสถานศึกษาในยุคนี้ที่ที่สภาพแวดล้อมภายนอกได้เข้ามามีผลกระทบต่อการบริหารสถานศึกษาอย่างมาก โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีที่เป็นทั้งปัจจัยเอื้อและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษาในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทั้งการเปลี่ยนแปลงในระดับต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของไทย นโยบายประเทศไทย 4.0 ของรัฐบาลที่ต้องการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องใช้การศึกษา 4.0 ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศด้วย สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบทำให้สภาพแวดล้อมภายใน ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนในยุคดิจิทัลการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ครูในยุคดิจิทัล และเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2562, หน้า 9)

การบริหารจัดการสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อให้สามารถที่จะเลือกใช้กับการบริหารสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม คุ่มค่าและเพียงพอต่อการใช้งานและมีภาวะผู้นำแบบดิจิทัล เป็นกระบวนการหรือความสามารถ หรือพฤติกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนใช้อิทธิพล และอำนาจที่มีกระตุ้นให้บุคลากรในหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกระตือรือร้นและเต็มใจ โดยที่ผู้นำมีวิสัยทัศน์ มีความรู้ ความสามารถในการนำกระบวนการทางดิจิทัลมาใช้อย่างเหมาะสมและนำทางพฤติกรรมของบุคคลไปสู่การบรรลุเป้าหมาย พร้อมทั้งจะผลักดันและสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาและการทำงานภายในโรงเรียนได้อย่างสอดคล้องกับสภาพบริบท (กนกอร สมปราชญ์, 2562, หน้า 181)

นโยบายระยะเร่งด่วน (Quick Win) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่ส่งผลกระทบต่อครู นักเรียน และผู้ปกครองอย่างเป็นรูปธรรมในระยะสั้น โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อ "ลดภาระ เพิ่มคุณภาพ" เริ่มจาก

การลดภาระงานที่ไม่จำเป็นของครู เพื่อให้สามารถทุ่มเทเวลาให้กับการจัดการเรียนรู้มากขึ้น พร้อมทั้งปรับปรุงระบบงานบุคคลให้เกิดความเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาหนี้สินครูอย่างจริงจัง เพื่อสร้างความมั่นคงในชีวิต ส่งผลต่อคุณภาพการสอนของครู ส่วนด้านนักเรียนและผู้ปกครอง มีการส่งเสริมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล พร้อมจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพระหว่างเรียน เพื่อเตรียมความพร้อมสู่อนาคต ทั้งหมดนี้เพื่อให้ระบบการศึกษามีคุณภาพ เข้าถึงง่าย และตอบโจทย์ความเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคใหม่ได้อย่างแท้จริง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร, 2567ก, หน้า 54) นักเรียนคุณภาพ นโยบายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565-2569 มีจุดเน้น คือ จุดเน้นที่ 1 ส่งเสริมผู้เรียนมีสมรรถนะและทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ จุดเน้นที่ 2 เสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและระบบแนะแนวการเรียน Coaching เพื่อสร้างโอกาสและความเสมอภาคในการได้รับการศึกษา จุดเน้นที่ 3 สร้างโอกาสความเสมอภาคลดความเหลื่อมล้ำโดยให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม และพัฒนาระบบความปลอดภัยในสถานศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร, 2567ข, หน้า 62)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรประสบปัญหาด้านวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาในพื้นที่ โดยพบว่าการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทางการศึกษาในการบริหารงานวิชาการยังไม่เพียงพอ ส่งผลให้การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษา นอกจากนี้ การพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนยังขาดความทันสมัย ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ระบบการวัดและประเมินผลยังเน้นการทดสอบแบบเดิม ซึ่งไม่สะท้อนความสามารถของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง (ศิริพร สกุลไทย, 2566, หน้า 40) ขณะเดียวกันผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในตัวชี้วัด RT, NT และ O-NET อยู่ในระดับปรับปรุง ซึ่งถือเป็นจุดอ่อนสำคัญของเขตพื้นที่ แม้ว่าการดำเนินงานบางด้าน เช่น การจัดการศึกษาตามแนวพระราชดำริและการแก้ไขภาวะถดถอยทางการเรียน จะอยู่ในระดับดีมาก แต่คะแนนยังไม่ถึงระดับสูงสุด สะท้อนถึงความจำเป็นในการยกระดับคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่ให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร, 2567ค, หน้า 30-31)

จากปัญหาด้านวิชาการที่เกิดขึ้นในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร สะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดในการบริหารจัดการงานวิชาการ ทั้งในด้านการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ไม่ทั่วถึง การพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนที่ยังไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ตลอดจนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ปัญหาดังกล่าวส่งผลให้

ประสิทธิผลของสถานศึกษาในภาพรวมยังไม่บรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานคุณภาพที่กำหนด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในสังกัดเนื่องจากยุคดิจิทัลมีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษา ทั้งในด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม และการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานทางวิชาการ การเข้าใจปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาสามารถปรับกลยุทธ์การบริหาร พัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้ และยกระดับระบบบริหารจัดการภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิผลสูงสุด ทั้งในด้านคุณภาพผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการแข่งขันของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

สมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรทางบวก
2. มีปัจจัยอย่างน้อย 1 ปัจจัยมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการมุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยผู้วิจัยสังเคราะห์ตัวแปรด้านเนื้อหา ดังนี้

1. ปัจจัยงานวิชาการในยุคดิจิทัล 5 ด้าน
 - 1.1 การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
 - 1.2 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
 - 1.3 การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
 - 1.4 การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
 - 1.5 การนิเทศการศึกษา
2. ประสิทธิภาพสถานศึกษา 5 ด้าน
 - 2.1 ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
 - 2.2 ความสามารถในการจัดการเรียน
 - 2.3 การสนับสนุนงบประมาณ
 - 2.4 การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา
 - 2.5 การเพียงพอของสื่อวัสดุเครื่องมือเพื่อการศึกษา

ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรได้แก่ ผู้บริหารและครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1012 คน ผู้บริหารจำนวน 76 คน ครูจำนวน 936 คน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารและครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2568 จำนวน 285 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 608-609) โดยแบ่งเป็นผู้บริหารจำนวน 21 คน และครู จำนวน 264 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของผู้บริหารและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ขอบเขตด้านตัวแปร

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ (Synthesis) ตัวแปร ดังนี้

1. ตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร คือ ปัจจัยงานวิชาการในยุคดิจิทัล 5 ด้าน ได้แก่

- 1.1 การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
- 1.2 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 1.3 การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
- 1.4 การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
- 1.5 การนิเทศการศึกษา

2. ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ ประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร คือ ประสิทธิภาพสถานศึกษา 5 ด้าน ได้แก่

- 2.1 ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
- 2.2 ความสามารถในการจัดการเรียน
- 2.3 การสนับสนุนงบประมาณ
- 2.4 การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา
- 2.5 การเพียงพอของสื่อวัสดุเครื่องมือเพื่อการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. งานวิชาการในยุคดิจิทัล หมายถึง กระบวนการดำเนินงานทางการศึกษาที่ครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี การพัฒนาหลักสูตร การวัดผลประเมินผล และการนิเทศการศึกษา โดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสนับสนุนในการออกแบบดำเนินงาน ติดตามผล และปรับปรุงอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนรู้มีคุณภาพและสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และนโยบายทางการศึกษาในยุคดิจิทัล โดยสังเคราะห์ได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่

1.1 การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษามีการวางระบบและกระบวนการถ่ายทอดความรู้ที่สอดคล้องกับการใช้เครื่องมือสมัยใหม่ ครูสามารถเลือกใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้เหมาะกับเนื้อหาและผู้เรียน สถานศึกษามีการอบรมหรือพัฒนาทักษะด้านอุปกรณ์ใหม่ๆ ให้กับครูอย่างต่อเนื่อง สื่อ อุปกรณ์ และระบบที่ใช้ประกอบการเรียนรู้มีความเพียงพอและใช้งานได้จริง สถานศึกษามีแนวทางสนับสนุนการนำเครื่องมือสมัยใหม่มาช่วยในชั้นเรียน ครูมีวิธี

ตรวจสอบผลการเรียนที่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ผ่านอุปกรณ์ต่างๆ สถานศึกษามีการติดตามและประเมินการใช้เครื่องมือเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง ครูสามารถออกแบบกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียนผ่านการใช้เครื่องมือสมัยใหม่ได้อย่างเหมาะสม และมีแนวทางจัดสรรเวลาเรียนทั้งแบบออนไลน์และในห้องเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ รวมถึงการปรับกระบวนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและผู้เรียน

1.2 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง สถานศึกษามีแนวทางสร้างสื่อนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ ครูสามารถวางแผนการใช้สื่อและนวัตกรรมได้อย่างเป็นระบบ สถานศึกษาจัดเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการสร้างสื่อเพื่อการเรียนรู้ ครูมีการเลือกใช้สื่อที่ออกแบบให้เหมาะกับผู้เรียน บุคลากรมีทักษะในการสร้างหรือปรับปรุงสื่อนวัตกรรมอย่างเหมาะสม สถานศึกษามีช่องทางกลางสำหรับเผยแพร่และแลกเปลี่ยนสื่อระหว่างครู มีระบบจัดเก็บสื่ออย่างเป็นระเบียบ สถานศึกษามีนโยบายเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือสมัยใหม่ในการเรียนรู้ ครูนำข้อมูลจากการใช้สื่อต่างๆ ไปพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติม และมีช่องทางให้เข้าถึงฐานข้อมูลหรือแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ พร้อมทั้งมีการประเมินการใช้สื่ออย่างต่อเนื่อง

1.3 การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษามีกระบวนการศึกษารับผิดชอบเพื่อนำมาออกแบบโครงสร้างการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษามีการกำหนดเนื้อหาที่สอดคล้องกับนโยบายทางการศึกษาและแนวโน้มของเครื่องมือสมัยใหม่ คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องมีการประชุมและร่วมกันวางแผนอย่างเป็นระบบ เนื้อหาในหลักสูตรมีการเชื่อมโยงทักษะด้านสารสนเทศในกิจกรรมการเรียนรู้ สถานศึกษาสำรวจความต้องการของผู้เรียนและชุมชนเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาเนื้อหา ส่งเสริมให้มีการใช้แหล่งเรียนรู้และข้อมูลออนไลน์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมตามหลักสูตร เนื้อหาได้รับการออกแบบให้มีความยืดหยุ่นเพื่อรองรับความแตกต่างของผู้เรียน มีแนวทางประเมินผลที่สอดคล้องกับการใช้เครื่องมือสมัยใหม่ สถานศึกษามีระบบติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามหลักสูตรเพื่อใช้ปรับปรุงต่อเนื่อง และบุคลากรมีส่วนร่วมตามบทบาทของตน

1.4 การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง สถานศึกษามีแนวทางตรวจสอบผลการเรียนที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ในยุคใหม่ มีการใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศช่วยเก็บและประมวลผล แบบทดสอบและเครื่องมือประเมินได้รับการออกแบบให้เหมาะสมกับผู้เรียน บุคลากรเข้าใจหลักเกณฑ์ของการประเมินตามหลักสูตร การประเมินใช้ทั้งแบบดั้งเดิมและแบบผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างสมดุล มีระบบแจ้งผลที่ชัดเจนและตรวจสอบได้ สถานศึกษานำข้อมูลผลการเรียนมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ กระบวนการพิจารณาการยอมรับผลการเรียนจากแหล่งอื่นมีขั้นตอนชัดเจนและเป็นไปตามกฎระเบียบ มีระบบบันทึกและจัดเก็บ

ผลการเรียนในฐานะข้อมูลของสถานศึกษา คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องร่วมพิจารณาการเทียบโอนผล และผลการประเมินต่างๆ มีความโปร่งใสและติดตามได้

1.5 การนิเทศการศึกษา หมายถึง สถานศึกษามีการวางระบบเพื่อติดตามและส่งเสริม การพัฒนางานวิชาการที่สอดคล้องกับสภาพสังคมยุคใหม่ ครอบคลุมการพัฒนาครูและการใช้ เครื่องมือสมัยใหม่ สถานศึกษามีการใช้ระบบออนไลน์หรือเครื่องมือสื่อสารในการประสานงาน ระหว่างผู้บริหาร ครู และผู้รับการติดตาม มีการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ผลเพื่อปรับปรุงงาน บุคลากร ที่ทำหน้าที่ติดตามงานมีทักษะด้านเครื่องมือสมัยใหม่และนำไปใช้ได้จริง มีกระบวนการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงพัฒนางานสอน มีรายงานหรือบันทึกผลที่ตรวจสอบได้ สถานศึกษาสนับสนุนให้ครู สะท้อนผลการทำงานหลังจากได้รับคำแนะนำ มีการกำหนดขั้นตอนและช่วงเวลาชัดเจน สอดคล้อง กับแผนพัฒนาคุณภาพ และมีการประเมินกระบวนการติดตามงานเพื่อนำไปพัฒนาต่อเนื่อง

2. ประสิทธิภาพผลสถานศึกษา หมายถึง ผลลัพธ์ของการบริหารจัดการและการดำเนินงานของ สถานศึกษาที่สามารถตอบสนองเป้าหมายทางวิชาการในยุคดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยครอบคลุม การนำภาวะผู้นำของผู้บริหารที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การสนับสนุนงบประมาณอย่างเหมาะสม การจัดแหล่งเรียนรู้และการจัดสื่อนวัตกรรมที่เพียงพอ รวมทั้งการประเมินและพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมผลงานวิชาการและคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างยั่งยืน โดยสังเคราะห์ได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่

2.1 ภาวะผู้นำของผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหารมีการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของ สถานศึกษาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงด้านเครื่องมือสมัยใหม่ ผู้บริหารสามารถวางแผนแนวทาง พัฒนาสถานศึกษาในยุคใหม่ได้อย่างเหมาะสม ผู้บริหารมีบทบาทในการผลักดันนโยบายที่เกี่ยวข้อง กับระบบสมัยใหม่เพื่อสนับสนุนงานการศึกษา ผู้บริหารใช้ระบบสารสนเทศช่วยในการจัดการและ ติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษา ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูและบุคลากรได้รับโอกาสพัฒนา ทักษะด้านเครื่องมือสมัยใหม่ในด้านวิชาการ ผู้บริหารมีแนวทางส่งเสริมการใช้สื่อรูปแบบใหม่และ นวัตกรรมเพื่อเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้บริหารสนับสนุนการสื่อสารภายในองค์กรผ่านระบบออนไลน์ ที่มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรในพัฒนางาน ด้านระบบสมัยใหม่ ผู้บริหารมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาเชิงระบบที่เกี่ยวข้องกับการใช้ เครื่องมือต่างๆ ในสถานศึกษา ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วม กระบวนการตัดสินใจ ผู้บริหารติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาของสถานศึกษา ในยุคใหม่อย่างต่อเนื่อง และผู้บริหารมีแนวทางสนับสนุนวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการเรียนรู้และ การปรับตัวต่อความเปลี่ยนแปลงของยุคปัจจุบัน

2.2 ความสามารถในการจัดการเรียน หมายถึง ครูสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมด้านเครื่องมือสมัยใหม่ในปัจจุบัน ครูมีแนวทางจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียน

เป็นศูนย์กลาง ครูสามารถเลือกใช้สื่อ เครื่องมือ และนวัตกรรมประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม ครูมีทักษะในการสร้างสื่อรูปแบบใหม่ที่ตอบสนองวัตถุประสงค์ของบทเรียน ครูสามารถบริหารเวลาและกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพทั้งการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์และในชั้นเรียน ครูสามารถประยุกต์ใช้ระบบสมัยใหม่เพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ครูสามารถตรวจสอบผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมกับรูปแบบกิจกรรม ครูสามารถจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วม ครูสามารถให้คำแนะนำผู้เรียนผ่านสื่อหรือเครื่องมือออนไลน์ได้ ครูมีการจัดทำแผนการสอนที่บูรณาการเครื่องมือสมัยใหม่อย่างเป็นระบบ และครูมีแนวทางพัฒนาตนเองด้านกระบวนการสอนให้สอดคล้องกับยุคปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง

2.3 การสนับสนุนงบประมาณ หมายถึง สถานศึกษาจัดสรรงบประมาณสำหรับโครงการพัฒนาการเรียนรู้ในยุคใหม่ งบประมาณที่ได้รับสอดคล้องกับความต้องการและเป้าหมายด้านวิชาการของสถานศึกษา งบประมาณสนับสนุนการจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียนรู้ งบประมาณได้รับการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส สถานศึกษาวางแผนการใช้จ่ายอย่างชัดเจนครอบคลุมทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับงานการศึกษา งบประมาณสนับสนุนการอบรมและพัฒนาครูในเรื่องระบบและเครื่องมือสมัยใหม่ งบประมาณสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมและสื่อรูปแบบใหม่สำหรับผู้เรียน สถานศึกษาตรวจสอบผลการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงการบริหารในอนาคต งบประมาณช่วยสนับสนุนการบำรุงรักษาและอัปเดตอุปกรณ์ต่างๆ ในสถานศึกษา สถานศึกษารายงานผลการใช้งบประมาณต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ และงบประมาณช่วยสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2.4 การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษามีการวางแผนสร้างสภาพแวดล้อมที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคใหม่ แหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษามีความหลากหลาย ทั้งแบบออนไลน์และแบบในพื้นที่จริง แหล่งเรียนรู้มีสื่อและเครื่องมือสมัยใหม่ สนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ สถานศึกษามีระบบจัดการและดูแลแหล่งเรียนรู้อย่างเป็นระบบ แหล่งเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ร่วมกัน สถานศึกษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของยุคปัจจุบัน แหล่งเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงได้สะดวกและทั่วถึง สถานศึกษาทำงานร่วมกับหน่วยงานภายนอกเพื่อเพิ่มความหลากหลายของแหล่งเรียนรู้ ครูและบุคลากรได้รับการส่งเสริมให้ใช้แหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนกิจกรรมในชั้นเรียน สถานศึกษาตรวจสอบประสิทธิภาพการใช้งานและความพึงพอใจของผู้ใช้เป็นประจำ แหล่งเรียนรู้ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา และสถานศึกษาจัดกิจกรรมหรืออบรมเพื่อส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 การเพียงพอของสื่อ นวัตกรรมเพื่อการศึกษา หมายถึง สถานศึกษาจัดหาสื่อและนวัตกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ในยุคใหม่ สื่อที่มีอยู่สามารถรองรับจำนวนนักเรียนได้

เพียงพอ นวัตกรรมที่ใช้ประกอบการเรียนรู้ได้รับการปรับปรุงให้ใช้งานต่อเนื่องได้ สื่อและนวัตกรรม ถูกจัดเตรียมให้เหมาะสมกับสาระของแต่ละกลุ่มวิชา บุคลากรสามารถเข้าถึงและเลือกใช้สื่อตามความเหมาะสม สถานศึกษามีระบบยืม-คืนสื่ออย่างเป็นระเบียบ สื่อและนวัตกรรมมีความหลากหลาย ทั้งแบบดิจิทัลและแบบไม่ใช่ดิจิทัล สถานศึกษาจัดงบประมาณหรือหาแหล่งทุนเพื่อให้สื่อมีความเพียงพอต่อความต้องการ สถานศึกษามีแนวทางจัดสื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ สื่อถูกจัดเก็บในพื้นที่ที่ใช้งานสะดวกสำหรับครูและนักเรียน สถานศึกษามีแนวทาง ตรวจสอบและพัฒนาความเพียงพอของสื่ออย่างต่อเนื่อง และสื่อรวมถึงนวัตกรรมต่างๆ ช่วยสนับสนุน เป้าหมายการเรียนรู้ตามโครงสร้างหลักสูตรของสถานศึกษา

3. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการหรือ ผู้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2568

4. สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

5. ครู หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2568

6. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร หมายถึง หน่วยงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพิจิตร มีโรงเรียนในความรับผิดชอบ จำนวน 30 โรงเรียน

7. เพศ หมายถึง ข้อมูลที่ระบุลักษณะทางเพศของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งจำแนกตาม การรับรู้เพศสภาพของบุคคล ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

8. ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับวุฒิการศึกษาสูงสุดที่ผู้ตอบแบบสอบถามสำเร็จ การศึกษา ซึ่งใช้บ่งบอกพื้นฐานความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ทางวิชาชีพของบุคลากร แบ่งเป็นระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

9. ตำแหน่ง หมายถึง หน้าที่หรือบทบาทที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติอยู่ในสถานศึกษา ซึ่งสะท้อนขอบเขตงาน ความรับผิดชอบ และระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการศึกษา แบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา และข้าราชการครู

10. ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงาน ในสายวิชาชีพการศึกษา ซึ่งสะท้อนความชำนาญ ทักษะ และประสบการณ์ในการทำงาน โดยจัด จำแนกตามจำนวนปีที่ปฏิบัติงาน ได้แก่ น้อยกว่า 5 ปี, 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี

11. ขนาดสถานศึกษา หมายถึง การจำแนกสถานศึกษาตามจำนวนผู้เรียน ซึ่งใช้เพื่อบ่งชี้ สภาพบริบทของสถานศึกษา ทรัพยากร บุคลากร และภาระงานที่แตกต่างกัน แบ่งตามเกณฑ์ของ กระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่

- 11.1 สถานศึกษาขนาดเล็ก (1-120 คน)
- 11.2 สถานศึกษาขนาดกลาง (121-600 คน)
- 11.3 สถานศึกษาขนาดใหญ่ (601-1,500 คน)
- 11.4 สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ (มากกว่า 1,501 คน)

12. วิทยฐานะ หมายถึง ระดับตำแหน่งทางวิชาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามตามประกาศ ก.ค.ศ. ซึ่งสะท้อนความรู้ ความสามารถ ทักษะวิชาชีพ และประสบการณ์ของครูผู้สอน ประกอบด้วย ครูผู้ช่วยชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ และเชี่ยวชาญพิเศษ

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาดังนี้

1. ได้ทราบระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
2. ได้แนวทางในการดำเนินงานและปรับปรุงการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาให้มีประสิทธิผล และมีมาตรฐานเท่าเทียมกัน อันนำไปสู่ความเสมอภาคทางการศึกษา
3. ได้องค์ความรู้เพื่อนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบาย แผน แผนงานโครงการ กิจกรรม ในการบริหารงานวิชาการโรงเรียน สำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่ยุทธศาสตร์ ในการบริหารงานวิชาการ
4. ได้ทราบถึงอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
5. สถานศึกษาที่มีขนาดและบริบทคล้ายคลึงกันสามารถนำผลการศึกษาหรือปัจจัยที่ค้นพบไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนและบริหารจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา
 - 1.1 ความหมายของการบริหารการศึกษา
 - 1.2 ความสำคัญของการบริหารการศึกษา
 - 1.3 การบริหารสถานศึกษา
2. หลักการ แนวคิดงานวิชาการในยุคดิจิทัล
 - 2.1 ความหมายของงานวิชาการในยุคดิจิทัล
 - 2.2 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ
 - 2.3 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ
 - 2.4 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ
 - 2.5 สาระสำคัญของงานวิชาการในยุคดิจิทัล
3. แนวคิดประสิทธิผลของสถานศึกษา
 - 3.1 ความหมายของประสิทธิผล
 - 3.2 ความสำคัญของประสิทธิผล
 - 3.3 สาระสำคัญของประสิทธิผลของสถานศึกษา
4. บริบทของเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
 - 4.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป
 - 4.2 บทบาทหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 - 4.3 ข้อมูลพื้นฐานด้านการศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา

ความหมายของการบริหารการศึกษา

การบริหารการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญ และมีความจำเป็นต่อสมาชิกที่จะอยู่ร่วมกัน ได้อย่างเป็นสุข สามารถดำเนินการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ได้มีนักการศึกษาและ นักวิชาการ หลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษาไว้หลายแนวทาง ซึ่งผู้วิจัยจะขอนำเสนอดังนี้

สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา (2560, หน้า 100) ได้ให้ความหมายว่า การบริหาร การศึกษาคือกระบวนการจัดการศึกษาในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษที่มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์และการแข่งขัน โดยสอดคล้องกับสภาพบริบทและความต้องการของพื้นที่

ธัญดา ยงยศยิ่ง (2560, หน้า 19) ได้ให้ความหมายว่า เป็นการดำเนินงานของกลุ่ม บุคคล ซึ่งอาจเป็นการดำเนินงานของครูใหญ่ร่วมกับครูน้อยในโรงเรียน อธิการบดีร่วมกับอาจารย์ ในมหาวิทยาลัย รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการร่วมกับอธิบดีกรมต่างๆ และครูอาจารย์ใน สถาบันการศึกษาต่างๆ และกลุ่มบุคคลเหล่านี้ต่างร่วมมือกันพัฒนาคนให้มีคุณภาพทั้งสิ้น การจะพัฒนาคน ให้มีคุณภาพได้นั้น จะต้องมีการดำเนินการในการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม การวัดผล การจัดอาคารสถานที่และพัสดุครุภัณฑ์ การสรรหาบุคคลมาดำเนินการหรือมาทำการสอน ในสถาบันการศึกษา การปกครองนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเป็นคนดีมีวินัยและอื่นๆ ซึ่งการดำเนินงาน เหล่านี้รวมเรียกว่าภารกิจทางการบริหารการศึกษาหรืองานบริหารการศึกษานั้นเอง

สัมนา รณิธย์ (2560, หน้า 93) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ และมีการ สั่งการ ควบคุมและจัดการ เพื่อใช้ทรัพยากรทางการศึกษาที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมี จุดมุ่งหมายคือผลผลิตหรือผู้เรียนต้องมีคุณภาพสูงสุด และบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้

ทรงพล เจริญคำ (2563, หน้า 3) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารการศึกษาเป็น กระบวนการที่ผู้บริหารการศึกษา ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษานำทรัพยากร คน (Man) งบประมาณ (Money) วัสดุ อุปกรณ์ (Materials) และการบริหารจัดการ (Management) มาใช้ บนพื้นฐานความเชื่อ วัฒนธรรมองค์กร บรรทัดฐานองค์กร โดยใช้ภาวะผู้นำ เทคนิคการบริหาร ทั้งศาสตร์และศิลป์มาประยุกต์ใช้ให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

แฮริส (Harris, 1990, อ้างถึงใน เอกชัย บุตรแสนคม, 2559, หน้า 65) ได้ให้ ความหมายว่า เป็นกระบวนการในการสร้างบูรณาการแห่งความสามารถของบุคคลและการนำ ประโยชน์จากวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ มาใช้อย่างเหมาะสม เพื่อช่วยให้มีการพัฒนาคุณภาพของมนุษย์

อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีใช้เพียงแต่มุ่งพัฒนาอนุชนของชาติเท่านั้นแต่ยังมุ่งให้การพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนอีกด้วย

สรุปได้ว่า ความหมายของการบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานของคนทุกคน ในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ในการนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีจุดมุ่งหมาย คือ ผู้เรียนต้องมีคุณภาพสูงสุด และบรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ความสำคัญของการบริหารการศึกษา

การบริหารเป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎี มีองค์ประกอบของความรู้มีภูมิเกณฑ์ ดังนั้นการที่หน่วยงาน หรือสถานศึกษาจะนำเอาทฤษฎีการบริหารจัดการไปใช้ในการบริหารหน่วยงานก็จะเป็นการบริหารจัดการเฉพาะของหน่วยงานนั้นๆ เพื่อให้หน่วยงานประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการบริหารจัดการของผู้บริหารซึ่งได้มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารการศึกษาไว้หลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยจะขอนำเสนอดังนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560, หน้า 100) ได้กล่าวถึงความสำคัญไว้ว่า การบริหารการศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพและศักยภาพในการแข่งขันในระดับประเทศและนานาชาติ การบริหารที่มีประสิทธิภาพช่วยให้การจัดการศึกษาเป็นระบบ มีการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือเชื่อมโยงนโยบายการศึกษาไปสู่การปฏิบัติจริงในสถานศึกษา ช่วยให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านผู้เรียน ครู และองค์กรทางการศึกษา การบริหารการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพของระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน

สัมมา รรณิธย์ (2560, หน้า 94) ได้กล่าวถึงความสำคัญไว้ว่า การบริหารการศึกษามีความสำคัญในฐานะที่เป็นกระบวนการที่เป็นภารกิจหน้าที่หลักของผู้บริหารที่จะต้องกำหนดแบบแผน และเทคนิคต่างๆโดยการนำทั้งศาสตร์และศิลป์ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับองค์การมาใช้เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องทุก ฝ่ายร่วมกันดำเนินการเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ถูกต้องและมีคุณภาพจากสถานศึกษาบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ของสถานศึกษานั้นๆ ซึ่งเป็นการพัฒนาการศึกษาของคนในชาติ

ธีรพงศ์ อุปทุม (2562, หน้า 21) ได้กล่าวถึงความสำคัญไว้ว่า การบริหารการศึกษามีความสำคัญในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีบุคคลและหน่วยงานที่รับผิดชอบเข้าร่วมดำเนินการ มีรูปแบบ มีขั้นตอน กติกาและวิธีดำเนินการ มีทรัพยากรสนับสนุน และมีกระบวนการประเมินผลการศึกษาเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ การบริหารการศึกษามีความจำเป็นเพราะต้องการคนที่ได้รับการฝึกฝนเฉพาะด้านที่มีความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญมาดูแลรับผิดชอบ

รัฐภูมิ รัศมีเวียงชัย (2566, หน้า 30) ได้กล่าวถึงความสำคัญไว้ว่า การบริหาร การศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะในด้านการบริหารงาน วิชาการ ซึ่งต้องพิจารณาปัจจัยต่างๆ เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครองและชุมชน รวมถึงสภาพทั่วไป ของสถานศึกษา เพื่อให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่

นฤมล มณีแดง (2566, หน้า 115) ได้กล่าวถึงความสำคัญไว้ว่า การบริหารสถานศึกษา มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะในด้านการบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวข้อง กับผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้เรียน และชุมชน ซึ่งการมีส่วนร่วมและความร่วมมือระหว่างทุกภาคส่วน จะส่งผลให้การบริหารสถานศึกษาประสบผลสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่มี ประสิทธิภาพและยั่งยืน

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการบริหารการศึกษา หมายถึง การบริหารการศึกษาเป็น กระบวนการที่ผู้บริหารต้องยึดถือเป็นภารกิจหลักที่ต้องกำหนดแบบแผนสร้างระบบและดำเนินการ อย่างต่อเนื่องเพื่อให้สถานศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้

การบริหารสถานศึกษา

ได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษา ซึ่งผู้วิจัยจะขอนำเสนอดังนี้

อารีรัตน์ สุขสมบูรณ์ (2561, หน้า 49) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารสถานศึกษา เป็นการแบ่งงานบริหารออกเป็นสี่กลุ่มหลัก เพื่อให้เกิดการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ฝ่ายวิชาการ รับผิดชอบเนื้อหาวิชา ฝ่ายบุคลากรดูแลเรื่องกำลังคน ฝ่ายทั่วไปบริหารทรัพยากร และฝ่ายกิจกรรม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียน

สมชาย ใจดี (2563, หน้า 67) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารสถานศึกษานั้นคือ การจัดการทรัพยากรและกิจกรรมหลักทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ฝ่ายวิชาการที่ดูแลเรื่องการจัดการเรียน การสอน ฝ่ายบุคลากรที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาครูและบุคลากร ฝ่ายบริหารทั่วไปที่ดูแลเรื่อง งบประมาณและอาคารสถานที่ และฝ่ายกิจกรรมนักเรียนที่ส่งเสริมทักษะและคุณธรรม

วิลาวัลย์ ปาลี (2564, หน้า 34) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารสถานศึกษานั้น เป็นกรอบการทำงานที่ช่วยให้การจัดการภายในโรงเรียนมีความสมดุลและครบถ้วน โดยแต่ละฝ่าย ต้องประสานงานอย่างใกล้ชิดเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนในทุกด้านของการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565, หน้า 22) การบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดโครงสร้างการบริหารออกเป็น 4 ฝ่ายหลัก ได้แก่ ฝ่ายบริหารงาน วิชาการ ฝ่ายบริหารงานงบประมาณ ฝ่ายบริหารงานบุคคล และฝ่ายบริหารงานทั่วไป เพื่อให้การ ดำเนินงานในทุกมิติเป็นไปอย่างบูรณาการและมีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน

ณัฐชา ศรีสุวรรณ (2566, หน้า 28) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารสถานศึกษาคือ การวางแผนและดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน การบริหารบุคลากร การจัดการ ทรัพยากร และการพัฒนานักเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการบริหารสถานศึกษา งานวิชาการในยุคดิจิทัล

สถาบันพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา (2567, หน้า 12) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารสถานศึกษาครอบคลุมการจัดการด้านการเรียนการสอน การบริหารคน การจัดการ ทรัพยากร และการพัฒนากิจกรรมนักเรียน ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างศักยภาพ ของโรงเรียนและนักเรียนอย่างครบวงจร

สรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นให้ การดำเนินงานด้านการศึกษาเป็นไปอย่างมีระบบ มีทิศทาง และบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรฐาน การศึกษา โดยมุ่งสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมาย ของชาติ โดยแบ่งออกเป็น ฝ่ายบริหารงานวิชาการ ฝ่ายบริหารงานงบประมาณ ฝ่ายบริหารงานบุคคล และฝ่ายบริหารงานทั่วไป ซึ่งแต่ละฝ่ายมีบทบาทสำคัญในการจัดการและพัฒนาโรงเรียนให้มี ประสิทธิภาพสูงสุด ฝ่ายวิชาการมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายบุคลากรดูแลการพัฒนาครูและ เจ้าหน้าที่ ฝ่ายงบประมาณวางแผน จัดสรร และควบคุมการใช้งบประมาณของสถานศึกษาให้เกิด ความคุ้มค่า โปร่งใส และตรวจสอบได้ ส่วนฝ่ายบริหารทั่วไปรับผิดชอบทรัพยากรและสถานที่

หลักการ แนวคิดงานวิชาการในยุคดิจิทัล

ความหมายของงานวิชาการในยุคดิจิทัล

ได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของงานวิชาการในยุคดิจิทัล ซึ่งผู้วิจัยจะขอนำเสนอ ดังนี้

สมชาย ศรีประเสริฐ (2560, หน้า 45) ได้ให้ความหมายว่า งานวิชาการในยุคดิจิทัล หมายถึงการบริหารและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพ การจัดการข้อมูลและการสื่อสารที่รวดเร็วทันสมัย ส่งเสริมการเรียนรู้แบบออนไลน์ และสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการศึกษา

ภัทรวิที รุ่งโรจน์ (2563, หน้า 33) ได้ให้ความหมายว่า งานวิชาการในยุคดิจิทัล มีความหมายครอบคลุมถึงการบริหารจัดการองค์ความรู้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สนับสนุน การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรผ่านระบบออนไลน์ เพื่อเพิ่มโอกาสการเข้าถึงข้อมูลและทรัพยากร ทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วรรณ จันทรเพ็ญ (2565, หน้า 56) ได้ให้ความหมายว่า งานวิชาการยุคดิจิทัล หมายถึง การบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ากับกระบวนการบริหารจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมทางการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของผู้เรียน และการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูและนักเรียนควบคู่กัน นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อวิเคราะห์ วางแผน และตัดสินใจในการพัฒนาการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้มีคุณภาพ ทันสมัย และตอบโจทย์ความเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม

หทัยชนก พรหมสว่างศิลป์ (2566, หน้า 27) ได้ให้ความหมายว่า งานวิชาการยุคดิจิทัล หมายถึง กระบวนการบริหารงานและกิจกรรมทุกอย่างในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาหลักสูตร การปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลและประเมินผลให้ดีขึ้น เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

วิไลลักษณ์ ฐีกิจ (2566, หน้า 12) ได้ให้ความหมายว่า งานวิชาการในยุคดิจิทัล หมายถึง กระบวนการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มบุคคลเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองและก้าวทันโลกในยุคดิจิทัล

สรุปได้ว่า ความหมายของงานวิชาการในยุคดิจิทัล หมายถึง กระบวนการดำเนินงานทางการศึกษาที่ครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี การพัฒนาหลักสูตร การวัดผลประเมินผล และการนิเทศการศึกษา โดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสนับสนุนในการออกแบบ ดำเนินงาน ติดตามผล และปรับปรุงอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนรู้มีคุณภาพและสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และนโยบายทางการศึกษาในยุคดิจิทัล

ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จหรือบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการนั้นเกี่ยวข้องกับการพัฒนาในสถานศึกษา มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการดังนี้

สมชาย ศรีประเสริฐ (2560, หน้า 50) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารงานวิชาการคือ กระบวนการวางแผน การจัดระบบ และควบคุมกิจกรรมทางการเรียนการสอนในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและส่งเสริมการพัฒนาทักษะต่างๆ ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

ธัญดา ยงยศยิ่ง (2560, หน้า 28) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารงานวิชาการ สรุปได้ว่าเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องใน การบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง

การเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การปรับปรุงพัฒนาการเรียน การสอน ซึ่งประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การนิเทศ การศึกษา การแนะแนว การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น

ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2562, หน้า 56) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึงความร่วมมือกันของกลุ่มบุคคลที่ปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานรัฐหรือเอกชนที่มีอำนาจหน้าที่ ในการจัดการศึกษา โดยกระทำกิจกรรมหรือดำเนินงานให้การศึกษาหรือฝึกอบรมคนทุกช่วงวัย วิธีการ กำหนดวัตถุประสงค์ ระบบการดำเนินงาน เทคนิคการดำเนินงาน และปัจจัยทางการบริหารไว้อย่าง ชัดเจนโดยมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ไม่รู้ตามที่วิสัยทัศน์ พันธกิจที่สถานศึกษากำหนดไว้

วรรณ จันทร์เพ็ญ (2565, หน้า 61) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารงานวิชาการ คือ กระบวนการวางแผน ควบคุม และประเมินผลกิจกรรมการเรียนการสอน พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนา ครูอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การจัดการศึกษาเกิดประสิทธิภาพสูงสุดและสอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียน

ศิริพร สกุลไทย, (2566, หน้า 16) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารงานวิชาการ คือ การบริหารกิจกรรมทุกอย่างทางด้านวิชาการ โดยมีบุคคลมีส่วนเกี่ยวข้องในการส่งเสริมงานวิชาการ ของโรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในการดำเนินการต่างๆ ในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง กับการวางแผนงานต่างๆ โดยเฉพาะหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของการศึกษา การปรับปรุงพัฒนา การเรียนการสอน การประเมินผล รวมถึงการสร้างบรรยากาศ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน มีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และภาวะสุขภาพให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อันเป็นเป้าหมายสูงสุด ของสถานศึกษา

สรุปได้ว่า ความหมายการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการเรียนรู้และการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบด้วยงานต่างๆ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล การใช้สื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ การวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา

ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

ได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ ซึ่งผู้วิจัยจะขอนำเสนอดังนี้

ัญญา ยงยศยิ่ง (2560, หน้า 30) ได้ให้ความสำคัญไว้ว่า งานวิชาการเป็นงานหลักในสถานศึกษา ถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษา ที่ต้องให้ความสำคัญอันดับและควรให้ความสำคัญของงานวิชาการว่ามีความสำคัญมากที่สุด ผู้บริหารทุกคนควรรับผิดชอบงานวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของสถานศึกษาคือการให้บริการทางวิชาการ ผู้บริหารมีหน้าที่เป็นผู้นำทางวิชาการโดยทำงานร่วมกับผู้สอนกระตุ้นเตือนให้คำแนะนำและประสานงานให้ผู้สอนทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในด้านการสอนการวิจัยและการบริการวิชาการ

หทัยชนก พรหมสว่างศิลป์ (2566, หน้า 26) ได้ให้ความสำคัญไว้ว่า ความสำคัญของงานวิชาการ เป็นงานที่มีความสำคัญสูงสุด เป็นงานหลักหรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องบริหารงานวิชาการ เพื่อให้เกิดคุณภาพ และผลประโยชน์แก่ผู้เรียน และต้องให้การสนับสนุน ส่งเสริม และติดตามการทำงานของครูเพื่อให้เกิดการจัดการเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย

ภัทรวดี รุ่งโรจน์ (2563, หน้า 80) ได้ให้ความสำคัญไว้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการทำงานของครูในการพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด

วรรณ จันทรเพ็ญ (2565, หน้า 47) ได้ให้ความสำคัญไว้ว่า การบริหารงานวิชาการมีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลและสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพครู รวมถึงการจัดการทรัพยากรทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการเรียนการสอนในสถานศึกษา ช่วยให้ผู้เรียนสามารถตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงในระบบการศึกษาและสภาพแวดล้อมทางสังคมได้อย่างเหมาะสมและทันเวลา

วิไลลักษณ์ รุ่งกิจ (2566, หน้า 15) ได้ให้ความสำคัญไว้ว่า ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ถือเป็นภารกิจหลักที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงานวิชาการเพื่อเก็บข้อมูลและการประมวลผล ซึ่งมีความสะดวกและรวดเร็ว

สรุปได้ว่า การดำเนินงานที่เป็นหัวใจหลักของการบริหารสถานศึกษา เพราะเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ผู้บริหารและบุคลากรทุกคนจึงต้องมีความเข้าใจและให้ความสำคัญกับการวางแผน การจัดการ และการติดตามประเมินผลทางวิชาการอย่างเป็นระบบ การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพจะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

สอดคล้องกับนโยบายทางการศึกษา และนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพเต็มตามเป้าหมายของสถานศึกษา

ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ

ได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ซึ่งผู้วิจัยจะขอนำเสนอ ดังนี้

สมชาย ศรีประเสริฐ (2560, หน้า 85) ได้สรุปไว้ว่า ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ครอบคลุมการวางแผน การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การประเมินผล และการวิจัยทางการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังรวมถึงการพัฒนาศักยภาพครูและการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

ธีรพงษ์ เกียรติเจริญ (2562, หน้า 95) ได้สรุปไว้ว่า ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ รวมถึงการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การประเมินและติดตามผลการเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงการพัฒนาทักษะและความรู้ของครูผ่านการอบรมและวิจัยทางการศึกษา นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการบูรณาการเทคโนโลยีในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

ภัทรวิทย์ รุ่งโรจน์ (2563, หน้า 75) ได้สรุปไว้ว่า ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ การจัดทำแผนการสอน การบริหารหลักสูตร การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา การจัดการประเมินผลการเรียนรู้ รวมถึงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน

ณัฐวดี สุขสม (2566, หน้า 70) ได้สรุปไว้ว่า ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ครอบคลุมตั้งแต่การวางแผนและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน การจัดการกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การประเมินผลการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และการพัฒนาศักยภาพของครูให้มีความเป็นมืออาชีพ นอกจากนี้ยังรวมถึงการส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษาและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ ทั้งหมดนี้มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคมในยุคปัจจุบันอย่างเหมาะสม

วิไลลักษณ์ ฐักิจ (2566, หน้า 15) ได้สรุปไว้ว่า ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ มีความสำคัญกับสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และการนำไปใช้ การปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา

การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน และการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่นๆ

สรุปได้ว่า ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ หมายถึง ในสถานศึกษาครอบคลุม การวางแผนพัฒนาและบริหารหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนการสอน การส่งเสริมและพัฒนา วิชาชีพครู การจัดการสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา การวัดผลประเมินผล และการส่งเสริมงานวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ โดยขอบข่ายเหล่านี้มุ่งเน้นให้เกิดคุณภาพทางการศึกษา ส่งเสริมให้ครูสามารถ ดำเนินการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างยั่งยืน ในยุคดิจิทัลที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

สังเคราะห์งานวิชาการในยุคดิจิทัล

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการในยุคดิจิทัล สามารถแสดงถึงงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

พระอนันต์ ธมมวิริโย (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 โดยรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้านเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ ด้านกระบวนการเรียนการสอน รองลงมาคือ ด้านหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการใช้สื่อการเรียน การสอน ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ ด้านการวัดผลประเมินผล เมื่อพิจารณารายชื่อเรียงจาก มากไปหาน้อยการคิดสร้างสรรค์ การร่วมมือ การใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร การอ่านออก การเขียนได้ การคิดเลขเป็น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การมีคุณธรรม การคิดข้ามวัฒนธรรม และทักษะอาชีพ

อาทิตย์ พิมพิโคตร (2565) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ให้มีประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม อรรถศาสตร์จังหวัดชลบุรี พบว่า แนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

- 1) ด้านการจัดการเรียนรู้ มีการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง การนำเทคโนโลยีมาช่วยจัดการเรียนรู้ ตามความต้องการของผู้เรียน
- 2) ด้านการวัดผลและประเมินผล มีการกำหนดแนวทางการวัดผล ประเมินผลอย่างชัดเจน การนำเทคโนโลยีอำนวยความสะดวกการวัดผลและประเมินการศึกษา
- 3) ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษาได้แต่งตั้งบุคลากรเป็นผู้รับผิดชอบติดตามการจัดกิจกรรมในพื้นที่ อย่างชัดเจน การนิเทศออนไลน์ และนำผลการนิเทศมาปรับปรุงการจัดการศึกษา
- 4) ด้านการวิจัย เพื่อพัฒนาการศึกษา ให้ความรู้แก่ครูผู้สอนด้านการวิจัย ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยของครูผู้สอน
- 5) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ มีการสำรวจความจำเป็นความต้องการ ใช้สื่อ จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ การนำเทคโนโลยีมาช่วยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ ภายในและภายนอกสถานศึกษา

วีรภัทร รักดีพงษ์ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปริสธรรม 7 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กำแพงเพชร พบว่า แนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปริสธรรม 7 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนา หลักสูตรของสถานศึกษา 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 3) ด้านการวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 4) ด้านการนิเทศการศึกษา 5) ด้านการพัฒนาระบบประกัน คุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา 6) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

พริญา กองพิธิ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนบ้านก้องนาแค สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุตรธานี เขต 4 พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร การนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่าง ต่อเนื่อง ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผู้บริหาร จัดอบรมครูเกี่ยวกับการผลิต พัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับ บริบท มีความทันสมัย ตลอดจนจัดหา อุปกรณ์ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับผู้เรียน และพัฒนาให้เต็มศักยภาพ ด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้บริหารส่งเสริมมีการจัดอบรมการจัดทำ เครื่องมือการวัดผลประเมินผลที่ครอบคลุมและมีคุณภาพ ดำเนินการวัดผลและประเมินผลตามสภาพ จริงอย่างหลากหลาย

ณัฐจริธรณ์ ไชรัมย์ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการ ของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า มีแนวทางทั้งหมด 5 องค์ประกอบ 35 แนวทาง ได้แก่ การวางแผนงานวิชาการ การพัฒนาหลักสูตร การวัดและประเมินผลพร้อมการเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ การนิเทศการศึกษา ผลการประเมินพบว่า แนวทางโดยรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการวางแผนงาน วิชาการที่ได้รับการประเมินว่ามีความเป็นไปได้สูงสุด สะท้อนถึงแนวทางการบริหารที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับยุคดิจิทัล

แหววลี พุทธิมา (2567) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาตำบลโป่งน้ำร้อน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 พบว่า การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาตำบล โป่งน้ำร้อน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อยู่

รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน
ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ดิจิทัล

นิตยา ตุกสันเทียะ (2567) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดร้อยเอ็ด
พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอก
ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุด
ไปต่ำสุด ได้แก่ ด้านการวัดผล ประเมินผลการศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการนิเทศภายใน
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านหลักสูตรและการบริหาร
หลักสูตร

พุทธมาตย์ ยาคง (2567) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา
ในยุคดิจิทัลสู่ความเป็นเลิศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู พบว่า
แนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสู่ความเป็นเลิศ มีองค์ประกอบ 5 ด้าน
เรียงลำดับความสำคัญ 3 อันดับต้นแรก ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย
3 วิธีดำเนินการ 7 เงื่อนไขความสำเร็จ 4 วิธีปฏิบัติ 2) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี
ทางการศึกษา ประกอบด้วย 3 วิธีดำเนินการ 6 เงื่อนไขความสำเร็จ 4 วิธีปฏิบัติ และ 3) ด้านการ
พัฒนากระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 วิธีดำเนินการ 7 เงื่อนไขความสำเร็จ 4 วิธีปฏิบัติ

วัลลภา โพธิโต (2567) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการสู่ความเป็นเลิศ
ในยุคดิจิทัลโรงเรียนอุบลรัตนราชกัญญาราชวิทยาลัย นครราชสีมา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา พบว่า การบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยลำดับ
ความสำคัญจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้
และด้านการมุ่งเน้นนักเรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง ผลการสร้างกลยุทธ์ประกอบด้วย 5 ด้านหลัก
ได้แก่ กลยุทธ์การใช้เทคโนโลยีส่งเสริมงานวิชาการ กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ กลยุทธ์การกระจาย
อำนาจ กลยุทธ์การมุ่งเน้นนักเรียนในยุคดิจิทัล และกลยุทธ์ภาวะผู้นำทางวิชาการ ผลการทดลองใช้
กลยุทธ์พบว่า ผู้เข้าร่วมมีผลสัมฤทธิ์ทางความรู้หลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 การประเมินโครงการและกลยุทธ์โดยรวมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ทั้งในด้าน
ความพึงพอใจ ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ แสดงให้เห็นว่ากลยุทธ์ดังกล่าวมีความ
เหมาะสมและสามารถนำไปใช้พัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จตุพร ทองจิตร (2567) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผล
ต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา เขต 2
พบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยการสร้าง
วัฒนธรรมองค์กรดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการบริหารงานโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2) ระดับการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 3) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกทุกด้านกับการบริหารงานวิชาการ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูง เท่ากับ .894 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 4) ภาวะผู้นำดิจิทัลส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ จากการศึกษางานวิชาการในยุคดิจิทัล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงสังเคราะห์งานวิชาการในยุคดิจิทัล

งานวิชาการในยุคดิจิทัล	แหล่งข้อมูล										
	พระอนันต์ รมวิริโย	อาทิตย์ พิมพ์โคตร (2565)	วีรภัทร ภักดีพงษ์ (2565)	พริญา กองพิธิ (2566)	นฤจรภรณ์ ไชรัมย์ (2566)	แววลี พุทธิมา (2567)	นิตยา ตูกลั่นทิยะ (2567)	พัทธมาตย์ ยาคง (2567)	วัลลภา โพธิ์โต (2567)	จตุพร ทองจิตร (2567)	ความถี่
1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น											0
2. การวางแผนงานด้านวิชาการ					✓					✓	2
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		8*
4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	✓		✓	✓	✓	✓	✓				6*
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้										✓	1
6. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	✓	✓	✓	✓	✓		✓				6*
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา		✓			✓		✓				3
8. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้								✓			1

ตารางที่ 1 (ต่อ)

งานวิชาการในยุคดิจิทัล	แหล่งข้อมูล									ความถี่	
	พระอนันต์ ธมมวิริโย	อาทิตย์ พิมพ์โพธิ์ตร (2565)	วีรภัทร ภักดีพงษ์ (2565)	ปริญญา กองพิธิ (2566)	นฤจิรกรณ์ ไชร์ศรี (2566)	แหววลี พุทธิมา (2567)	นิตยา ตูกสันเทียะ (2567)	พุทธมาตย์ ยาคง (2567)	วัลลภา โพธิ์โต (2567)		จตุพร ทองจิตร (2567)
9. การนิเทศการศึกษา	✓	✓		✓		✓				✓	5*
10. การแนะแนว											0
11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา			✓			✓	✓			✓	4
12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ										✓	1
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น											0
14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงานสถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา									✓	✓	2
15. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา										✓	1
16. การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา										✓	1
17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	✓	✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓	8*

จากตารางที่ 1 การสังเคราะห์พบว่า งานวิชาการในยุคดิจิทัลสามารถสรุปได้ 5 ด้าน โดยผู้วิจัยเลือกด้านที่มีความถี่ตั้งแต่ 5 หรือร้อยละ 50 ขึ้นไป ได้แก่ 1) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 2) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 3) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 4) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 5) การนิเทศการศึกษา ซึ่งแต่ละด้านได้ศึกษาจากเอกสารดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่านักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมด 5 ท่าน ดังนี้

ศิริวรรณ วณิชพัฒน์วรชัย (2561, หน้า 197) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ครูใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ฉันทชนก ชูจันทร์ (2561, หน้า 15) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนค้นหาคำตอบ และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยนักเรียนเป็นผู้สังเกต ตั้งคำถาม ค้นคว้าหาความรู้ วิเคราะห์ แปลความหมายข้อมูล และครูผู้สอนเป็นผู้เตรียมสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกให้แก่นักเรียน

เรวดี ศรีสุข (2562, หน้า 5) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนรู้โดยจัดผู้เรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกันให้ทำงานร่วมกัน โดยจะมีสมาชิก 4 คน คละระดับความสามารถกัน มีการทดสอบทั้งรายกลุ่มในครั้งแรกและรายบุคคลในครั้งที่สอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2566, หน้า 14) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ครูวางแผนและดำเนินการสอนอย่างมีระบบ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน และการประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2567, หน้า 1) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุกฐานสมรรถนะ เป็นกระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงของสถานศึกษา โดยเน้นการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษามีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน สถานศึกษามีการจัดอบรมหรือพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีให้กับครูผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ สื่อและอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดการ

เรียนการสอนมีความเพียงพอและสามารถใช้งานได้จริง สถานศึกษามีการสนับสนุนในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยี ครูผู้สอนมีแนวทางการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน สถานศึกษามีการติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียน สถานศึกษามีแนวทางในการบริหารจัดการเวลาเรียนออนไลน์และออฟไลน์อย่างมีประสิทธิภาพและครูสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีและบริบทของผู้เรียน

2. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่านักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมด 5 ท่าน ดังนี้

ใจทิพย์ ณ สงขลา และคนอื่นๆ (2560, หน้า 294–313) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสถานศึกษา หมายถึง การปรับเปลี่ยนจากการใช้สื่อการสอนแบบอนาล็อก ไปสู่การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเป็นระบบ โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา และเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นการปฏิบัติแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัลและความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

ธัญญา แสงตันชัย (2561, หน้า 25) ได้กล่าวไว้ว่า เทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นการบูรณาการความรู้ทางวิทยาศาสตร์ วิศวกรรม และสังคมศาสตร์ เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ผ่านการใช้สื่อ สารสนเทศ และระบบสื่อสารที่เหมาะสม การพัฒนาเทคโนโลยีทางการศึกษาจึงเป็นกระบวนการที่ครอบคลุมตั้งแต่การผลิต การใช้ ไปจนถึงการประเมินผลเพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน

นิกร จันภิรม และคนอื่นๆ (2562, หน้า 304–305) ได้กล่าวไว้ว่า เทคโนโลยีการศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการเรียนรู้ในยุค Thailand 4.0 ซึ่งช่วยยกระดับคุณภาพผู้เรียนและสร้างโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง การใช้เทคโนโลยีจึงไม่ใช่เพียงเครื่องมือ แต่เป็นส่วนหนึ่งของระบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

สุพิเพชร ทองสวัสดิ์ (2566, หน้า 471–480) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษาควรเน้นการบูรณาการเทคโนโลยีใหม่ เช่น ปัญญาประดิษฐ์ สื่อดิจิทัล และระบบการเรียนออนไลน์ เพื่อส่งเสริมทักษะแห่งอนาคต (Future Skills) และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการพัฒนาต้องสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนและนโยบายการศึกษาของชาติ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2567, หน้า 5) ได้กล่าวไว้ว่า ขอบข่ายงานการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษาดังนี้ 1) ศึกษาความต้องการสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา 2) ดำเนินการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี รวมทั้งสื่อ ต้นแบบของหน่วยงานเพื่อสนับสนุน ช่วยเหลือตามความต้องการของสถานศึกษา 3) ส่งเสริมและ พัฒนาครู ผู้บริหาร ให้มีความรู้ ความสามารถในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยี 4) นิเทศ ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อนำผลมาปรับปรุง และพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ 5) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการส่งเสริม การใช้สื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีทางการศึกษา 6) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา

สรุปได้ว่า การพัฒนาสื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อการศึกษา หมายถึง สถานศึกษา มีแนวทางการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนสามารถวางแผนการใช้สื่อ และนวัตกรรมการสอนได้อย่างมีระบบ สถานศึกษามีการจัดเตรียมอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีที่จำเป็น ต่อการสร้างสื่อเพื่อการเรียนรู้ ครูผู้สอนมีการใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนมีการออกแบบ ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย บุคลากรในสถานศึกษามีทักษะในการพัฒนาและปรับใช้สื่อ นวัตกรรม อย่างเหมาะสม สถานศึกษามีการใช้ระบบกลางเพื่อเผยแพร่และแลกเปลี่ยนสื่อการเรียนการสอน ภายในสถานศึกษา สถานศึกษามีการจัดเก็บและบริหารจัดการสื่อการเรียนรู้ที่เป็นเทคโนโลยีมีความ เป็นระบบ สถานศึกษามีการกำหนดนโยบายหรือแนวทางในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ครูผู้สอน มีการนำข้อมูลจากการใช้สื่อเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ สถานศึกษามีช่องทาง ให้ครูสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้หรือฐานข้อมูลออนไลน์และสถานศึกษามีการประเมินผลการใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

3. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่านักการศึกษาและ นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา สำหรับการศึกษา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมด 5 ท่าน ดังนี้

สมชาย ศรีประเสริฐ (2560, หน้า 85) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษามีความสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสังคมในยุคปัจจุบัน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของครู บุคลากรทางการศึกษา และชุมชนในการ ออกแบบและพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและตอบสนองต่อความต้องการ ของผู้เรียนอย่างแท้จริง

วิไลพร เทียงธรรม (2561, หน้า 62) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ควรคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและบริบทของสถานศึกษา รวมถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและ

ความต้องการเฉพาะของผู้เรียน การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ครู ผู้ปกครอง และชุมชน เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2561, หน้า 66) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่สถานศึกษาดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และนโยบายการศึกษาของชาติ เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้และพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนให้เหมาะสมกับศตวรรษที่ 21

ชาญศิลป์ ส่งเสริม (2565, หน้า 1) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เป็นการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น โดยมีผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และชุมชน มีส่วนร่วมในการริเริ่ม พัฒนาและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2565ข, หน้า 1) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นการจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยมีหลักสูตร แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คุณธรรมจริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษามีกระบวนการวิเคราะห์บริบทเพื่อใช้ในการออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรมีการเชื่อมโยงกับนโยบายทางการศึกษาและแนวโน้มเทคโนโลยี คณะกรรมการหลักสูตรมีการประชุมและร่วมวางแผนการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ หลักสูตรของสถานศึกษามีการบูรณาการทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเนื้อหาการเรียนรู้ สถานศึกษามีการสำรวจความต้องการของผู้เรียนและชุมชนเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษามีการส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรมีการคำนึงถึงความยืดหยุ่นและความหลากหลายของผู้เรียน หลักสูตรมีแนวทางในการประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยี สถานศึกษามีระบบการติดตามผลการดำเนินงานตามหลักสูตรที่สามารถนำมาปรับปรุงต่อเนื่องได้และบุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรตามบทบาทและความรับผิดชอบที่เหมาะสม

4. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่านักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมด 5 ท่าน ดังนี้

สมนึก ภัททิธรนี้ (2560, หน้า 5) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดผลการศึกษา หมายถึง กระบวนการกำหนดตัวเลขให้แก่พฤติกรรมของบุคคลที่ได้แสดงออกในการทดสอบตามเกณฑ์ที่กำหนด หรือเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อที่จะได้รวบรวมผลทั้งหมดไปพิจารณาตัดสินใจ

มติญา สุราษ (2560, หน้า 5) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดผลการศึกษา เป็นกระบวนการกำหนดตัวเลขให้แก่พฤติกรรมของบุคคลที่ได้แสดงออกในการทดสอบตามเกณฑ์ที่กำหนด หรือเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อที่จะได้รวบรวมผลทั้งหมดไปพิจารณาตัดสินใจ

สมนึก ภัททิยธนี (2562, หน้า 3) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินผล หมายถึง การตัดสินหรือวินิจฉัยสิ่งต่างๆ ที่ได้จากการวัดผล โดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่ง

ศิริชัย กาญจนวาสี (2563, หน้า 9) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินผล หมายถึง การตัดสินคุณค่าของสิ่งต่างๆ ตามเกณฑ์มาตรฐาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2566, หน้า 14) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน ต้องดำเนินการด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ความคิด กระบวนการ พฤติกรรมและเจตคติ เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด ธรรมชาติวิชา และระดับชั้นของผู้เรียน โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานความเที่ยงตรง ยุติธรรม และเชื่อถือได้

สรุปได้ว่า การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง สถานศึกษามีแนวทางการวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคเทคโนโลยีสมัยใหม่ สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลการวัดและประเมินผล แบบทดสอบและเครื่องมือประเมินได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน บุคลากรในสถานศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินผลตามหลักสูตร การประเมินผลมีการใช้ทั้งวิธีการวัดผลแบบดั้งเดิมและแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างสมดุล สถานศึกษามีกระบวนการแจ้งผลการเรียนที่เป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้ สถานศึกษามีแนวทางในการวิเคราะห์ผลการเรียนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน มีขั้นตอนที่ชัดเจนและเป็นไปตามระเบียบที่กำหนด สถานศึกษามีการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลผลการเรียนในระบบฐานข้อมูลของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาและอนุมัติการเทียบโอนผลการเรียนและการรายงานผลการเรียนและผลการเทียบโอนมีความโปร่งใสและสามารถติดตามผลได้

5. การนิเทศการศึกษา

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่านักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมด 5 ท่าน ดังนี้

ผกาณิต บัว้อย (2560, หน้า 34) ได้กล่าวไว้ว่า การนิเทศภายใน หมายถึง กระบวนการทำงานของผู้บริหารและครูทุกคนในโรงเรียนที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพคุณภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนให้สูงขึ้นบรรลุตามมาตรฐานการศึกษาที่วางไว้

สมาลี สุกัญญา (2561, หน้า 47-48) ได้กล่าวไว้ว่า การดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของครูในการประกันคุณภาพการศึกษา” โดยนิยามว่าผู้ให้การนิเทศจะต้องร่วมมือกับครูในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ ไปจนถึงการพัฒนา นโยบายและกระบวนการนิเทศอย่างเป็นระบบ

กิตติศักดิ์ อังคะนาวินและอภิสรณ์ ภาชนะวรรณ (2561, หน้า 195-196) ได้กล่าวไว้ว่า การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการช่วยเหลือเชิงประชาธิปไตย เพื่อให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการทำงานร่วมกัน เคารพซึ่งกันและกัน และใช้เทคนิคที่เปิดโอกาสให้ครูค้นคว้าพัฒนาตนเอง ผลลัพธ์คือการปรับปรุงการสอนและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทั้งระบบ ไม่ใช่แค่ “ตรวจแก้ครู” แต่เชื่อมโยงถึงนโยบาย หลักสูตร วัสดุอุปกรณ์ และบริบทโรงเรียนด้วย

รัศมี ภูกันตาน (2562, หน้า 22) ได้กล่าวไว้ว่า การนิเทศภายใน หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานร่วมกันของผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนที่จะส่งเสริมสนับสนุน ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำแก่คนที่รับการนิเทศ และบุคลากรในโรงเรียนให้พัฒนาปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานเพื่อความงอกงามในวิชาชีพ และส่งผลต่อการเพิ่มคุณภาพของนักเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายการศึกษา

สถาพร สมอุทัย (2565, หน้า 275-278) ได้กล่าวไว้ว่า การนิเทศเป็นกระบวนการร่วมมือทางวิชาการระหว่างผู้นิเทศกับครู เพื่อกระตุ้น-สนับสนุน-พัฒนาให้ครูยกระดับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ให้ “ทันสมัย” (Active Learning/เทคโนโลยี) เน้นผลลัพธ์ที่ผู้เรียนทั้งความรู้-ทักษะ-คุณลักษณะ ผสานเป็นสมรรถนะเต็มศักยภาพ

สรุปได้ว่า การนิเทศภายในสถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษามีการวางแผนการนิเทศการศึกษาที่ชัดเจนและสอดคล้องกับบริบททางเทคโนโลยีสมัยใหม่ การนิเทศการศึกษาคอบคลุมด้านการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาครู และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา สถานศึกษามีการใช้เครื่องมือหรือระบบออนไลน์ในการสื่อสารระหว่างผู้บริหาร ครู และผู้รับการนิเทศ การนิเทศมีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผลเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนางานวิชาการ บุคลากรที่ทำหน้าที่นิเทศมีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีที่สามารถประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศ การนิเทศมีแนวทางในการติดตามผลและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน สถานศึกษามีการจัดทำรายงานหรือบันทึกผลการนิเทศอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้ สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูสามารถสะท้อนผลการปฏิบัติงานหลังได้รับการนิเทศ การนิเทศมีกำหนดระยะเวลาและกระบวนการที่ชัดเจน สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการนิเทศการศึกษาได้รับการประเมินผลเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

แนวคิดประสิทธิผลของสถานศึกษา

ความหมายของประสิทธิผล

ประสิทธิผล เป็นเครื่องมือหรือตัวบ่งชี้ในการตัดสินใจว่าการบริหารของหน่วยงานหรือองค์การใดองค์การหนึ่งสามารถดำเนินงานจนบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้มากน้อยเพียงใด เป็นเรื่องเกี่ยวกับผลที่ได้รับและผลสำเร็จของงาน มีความเกี่ยวข้องกับผลงานที่องค์การพึงประสงค์ โดยมีผู้ให้ความหมายหรือคำนิยามของประสิทธิผลไว้อย่างต่าง ๆ กัน ดังนี้

ประภาส จิตร์ศิลป์ (2561, หน้า 59) ได้ให้ความหมายว่า ประสิทธิผล หมายถึง ความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ทั้งในด้านผลผลิตและด้านผลลัพธ์

ประยงค์ ศรีโทมิ (2561, หน้า 61) ได้ให้ความหมายว่า ประสิทธิผลหมายถึง ความสำเร็จในการดำเนินงานตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ทั้งในด้านผลผลิตและด้านผลลัพธ์

วิภาสสินี หัตถกรรจ์ (2561, หน้า 44) ได้ให้ความหมายว่า ประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถของผู้ปฏิบัติงานขององค์การในการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิผลบรรลุผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้

นรินทร์ ชัยปิ่น (2561, หน้า 34) ได้ให้ความหมายว่า ประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง ความสำเร็จและบรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยพิจารณาจากการนำผลงานที่ได้รับเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย ซึ่งมีทั้งเป้าหมายเชิงปริมาณจะกำหนดชนิดประเภทและจำนวนของผลผลิต สอดคล้องความต้องการที่ได้รับเมื่อการดำเนินงานเสร็จสิ้นลง และเป้าหมายเชิงคุณภาพจะแสดงถึงคุณค่าของผลผลิตที่ได้รับจากการดำเนินงานนั้นๆ

ทวีวัฒน์ ช่วงทิพย์ (2562, หน้า 24) ได้ให้ความหมายว่า ประสิทธิผล คือ ความสามารถในการดำเนินงานใดๆ หรือปฏิบัติกิจกรรมใดๆ แล้วประสบผลสำเร็จ ทำให้บังเกิดผลโดยตรงและครบถ้วนตามที่มีวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และต้องมีประสิทธิผลในการทำงานในระดับสูงหรือต่ำเพียงใด ขึ้นกับว่าผลที่ได้รับนั้นตรงครบถ้วน ทั้งในด้านเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ฮอย และมิสเกล (Hoy & Miskel, 2001, p. 309) ได้ให้ความหมายว่า ประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง การที่ผู้บริหารสามารถใช้ภาวะผู้นำเป็นศูนย์กลางในการจัดการศึกษาทำให้ครูและนักเรียนเกิดความพึงพอใจเป็นผลทำให้การดำเนินงานของสถานศึกษา มีประสิทธิผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

สรุปได้ว่า ความหมายของประสิทธิผล หมายถึง ผลลัพธ์ของการบริหารจัดการและการดำเนินงานของสถานศึกษาที่สามารถตอบสนองเป้าหมายทางวิชาการในยุคดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยครอบคลุมการนำภาวะผู้นำของผู้บริหารที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยี การจัดการ

เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การสนับสนุนงบประมาณอย่างเหมาะสม การจัดแหล่งเรียนรู้ และการจัดสื่อวัตกรรมการที่เพียงพอ รวมทั้งการประเมินและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมผลงานวิชาการและคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างยั่งยืน

ความสำคัญของประสิทธิผล

ได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายความสำคัญของประสิทธิผล ซึ่งผู้วิจัยจะขอนำเสนอดังนี้

สุภาพร ศรีทอง (2561, หน้า 12) ได้ให้ความสำคัญไว้ว่า ความสำคัญประสิทธิผลของสถานศึกษา หมายถึงความสามารถของสถานศึกษาในการบริหารจัดการทรัพยากรทั้งบุคลากร งบประมาณ และสื่อการเรียนการสอน ให้สามารถบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ สถานศึกษาที่มีประสิทธิผลจึงไม่เพียงแต่สร้างผลลัพธ์ที่ดีในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ยังรวมถึงการพัฒนาผู้เรียนในด้านคุณลักษณะและทักษะชีวิตที่จำเป็นในยุคปัจจุบัน

สมชาย จันทร์เพ็ญ (2563, หน้า 20) ได้ให้ความสำคัญไว้ว่า ความสำคัญประสิทธิผลของสถานศึกษาหมายถึงความสามารถในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้เกิดผลลัพธ์ที่ต้องการอย่างเต็มประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยครอบคลุมทั้งการวางแผน การปฏิบัติ การควบคุม และการประเมินผล ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของสถานศึกษาในการตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคมในมิติที่หลากหลาย

พิสิฐ กิจเจริญ (2565, หน้า 8) ได้ให้ความสำคัญไว้ว่า ความสำคัญประสิทธิผลของสถานศึกษา คือ การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบที่ส่งผลให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับบริบทของสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การมีประสิทธิผลนี้จึงเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของสถานศึกษาที่ไม่เพียงแต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่รวมถึงพฤติกรรมและทัศนคติของผู้เรียนด้วย

ประวิทย์ สุขสมบัติ (2566, หน้า 9) ได้ให้ความสำคัญไว้ว่า ความสำคัญประสิทธิผลของสถานศึกษาคือการประเมินผลการทำงานของสถานศึกษาในการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยรวมถึงการจัดการทรัพยากร การส่งเสริมคุณภาพการเรียนรู้ และการสร้างบรรยากาศการศึกษาที่เอื้อต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน การบริหารที่มีประสิทธิผลจะช่วยให้สถานศึกษาสามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและความท้าทายในยุคปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อรอนงค์ วรพจน์ (2567, หน้า 15) ได้ให้ความสำคัญไว้ว่า ความสำคัญประสิทธิผลของสถานศึกษาหมายถึงผลลัพธ์ของการบริหารจัดการที่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ทางการศึกษาได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ โดยเน้นทั้งคุณภาพการเรียนการสอนและพัฒนาการด้านอื่นๆ ของผู้เรียน

การบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลจะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรและสร้างความพึงพอใจให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย

สรุปได้ว่า ความสำคัญของประสิทธิผล หมายถึง ประสิทธิผลของสถานศึกษา คือ ความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรและกระบวนการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการพัฒนาผู้เรียนในมิติอื่นๆ ที่สำคัญการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลช่วยให้เกิดผลลัพธ์ที่มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน สังคม และบริบทที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังส่งเสริมความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสถานศึกษา โดยเน้นการจัดการที่เป็นระบบ มีการวางแผน ควบคุม และประเมินผลอย่างเหมาะสมเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาการของนักเรียนและบุคลากรในองค์กร

สังเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สามารถแสดงถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

สิริมล เสงเมือง (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 พบว่า ระดับประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ตามลำดับ

เกตุแก้ว เจริญเกตุ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของโรงเรียน จังหวัดสิงห์บุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านงบประมาณ ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้ปกครองและชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญกับงานวิชาการ ซึ่งดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน และเทคโนโลยีทางการศึกษา ผู้สอนได้รับการพัฒนาตนเองในด้านการทำงานวิชาการ

อาทิตยา โชคดีวัฒนา (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประณตศึกษาตราด พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ประณตศึกษาจังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประณตศึกษาตราด โดยรวมและราย ด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครูและปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของสถานศึกษา ตามลำดับ

ธนาเศรษฐ์ เพ็ชรกลาง (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประณตศึกษาชัยภูมิ เขต 3 พบว่า ระดับปัจจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประณตศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ปัจจัย ผู้บริหาร ปัจจัยครู ปัจจัย ผู้ปกครองและชุมชน ปัจจัยงบประมาณ และปัจจัยอาคารสถานที่ ปัจจัย ทุกปัจจัยอยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้าน

อริวัฒน์ พันธุ์รัตน์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกปัจจัย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ปัจจัยด้านผู้ปกครองและชุมชน ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านอาคารสถานที่ และปัจจัยด้านงบประมาณ

ศศิธรณ์ ศรีเขาล้าน (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการ ด้านพฤติกรรมกรรมการบริหารด้านการเป็นผู้นำ ด้านความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีทางการศึกษาและด้านพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักเรียน

พระจรัสชัย ปัญาวชิโร (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ พบว่า อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้บริหาร และด้านผู้เรียน และผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้อำนวยการครูพระ และครูฆราวาส ที่มีต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ พบว่า อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา การคัดเลือกหนังสือและแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา และการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาและการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ปวีณา รอดเจริญ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม พบว่า 1) สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมและจำแนกรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ด้านการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการสื่อสารและการจูงใจ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการบริการที่ดี 2) ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมและจำแนกรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความพึงพอใจในการทำงาน ด้านความมุ่งมั่นในชีวิต ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และด้านความสามารถในการปรับตัว 3) สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เบอร์มิวดา (Bermudez, 2017) ได้ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบของโรงเรียนที่มี ประสิทธิภาพ” ทำนายผลการดำเนินงานของโรงเรียน (คะแนน NAT) อย่างไร พบว่า โรงเรียนมีระดับ ความมีประสิทธิภาพโดยรวมค่อนข้างสูง และตัวขับเคลื่อนสำคัญคือ ภาวะผู้นำ บรรยากาศโรงเรียน การติดตามผลการเรียน และความสัมพันธ์บ้าน-โรงเรียน ซึ่งควรถูกบูรณาการในแผนพัฒนาการศึกษา เพื่อยกระดับผลลัพธ์ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบเดียวกัน

ลิลเยเบิร์ก (Liljeberg, 2018) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์พระระดับในสต็อกโฮล์ม พบว่า “ภาวะผู้นำ ความร่วมมือของครู และเจตคติร่วมของโรงเรียน (Ethos)” ซึ่งเป็นองค์ประกอบ ของโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการหนีเรียนของนักเรียน แสดงให้เห็นว่า ศักยภาพเชิงองค์การสามารถแปลงเป็นผลลัพธ์เชิงพฤติกรรมที่ดีขึ้นได้

โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การได้ร้อยละ 53.20 มีตัวแปร ที่สามารถทำนายประสิทธิผลของสถานศึกษาคือ การมีวิสัยทัศน์ การพัฒนาตนเอง การบริการที่ดี การพัฒนาศักยภาพบุคลากร การคิดวิเคราะห์และการมุ่งผลสัมฤทธิ์จากการศึกษาประสิทธิผล ของสถานศึกษา ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงสังเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา

ประสิทธิผลของสถานศึกษา	แหล่งข้อมูล										ความถี่
	Bermudez (2017)	Liljeberg (2018)	สิริวิมล เสงี่ยมอง (2561)	เกตุแก้ว เจริญเกตุ (2561)	อาทิตยา โชคดีวัฒนา (2561)	ธนาเศรษฐ์ เพ็ชรกลาง (2561)	อิวัฒน์ พันธุ์รัตน์ (2562)	ศศิกรณ ศรีเขาล้าน (2562)	ปวีณา รอดเจริญ (2562)	พระจรัสชัย ปัญญาจิโร (2563)	
1. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	9*
2. ความสามารถในการจัดการเรียน			✓	✓	✓	✓	✓			✓	6*
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน	✓	✓							✓		3
4. การสนับสนุนงบประมาณ			✓	✓		✓	✓			✓	5*
5. ด้านความพึงพอใจในการทำงาน									✓		1
6. การจัดแหล่งเรียนรู้ใน สถานศึกษา			✓	✓	✓	✓	✓				5*
7. ความเพียงพอของสื่อ นวัตกรรม เพื่อการศึกษา			✓		✓		✓	✓		✓	5*
8. การจัดการคุณภาพของโรงเรียน โดยรวม	✓	✓									2
9. ความพึงพอใจในการทำงาน ของบุคลากร		✓									1
10. ด้านความสามารถในการ ปรับตัว									✓		1

จากตารางที่ 2 การสังเคราะห์ พบว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาสามารถสรุปได้ 5 ด้าน โดยผู้วิจัยเลือกด้านที่มีความถี่ตั้งแต่ 5 หรือร้อยละ 50 ขึ้นไป ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2) ความสามารถในการจัดการเรียน 3) การสนับสนุนงบประมาณ 4) การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา 5) ความเพียงพอของสื่อ นวัตกรรมเพื่อการศึกษา ซึ่งแต่ละด้านได้ศึกษาจากเอกสารดังนี้

1. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่านักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหาร สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมด 5 ท่าน ดังนี้

อาทิตยา โชคดีวัฒนา (2561, หน้า 41) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร หมายถึงความสามารถของผู้บริหารโรงเรียนในการพัฒนางานด้านวิชาการ โดยชี้แนะให้บุคลากรในสถานศึกษาเข้าใจและตระหนักในจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาเพื่อให้คุณภาพของการจัดการเรียนการสอนและคุณภาพของผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

พิสิฐ กิจเจริญ (2565, หน้า 28) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นกระบวนการที่ผู้บริหารใช้ทักษะในการนำเสนอวิสัยทัศน์และแนวทางการจัดการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครูและการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้โรงเรียนสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิงกาญจน์ สุขสำราญ (2565, หน้า 3) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การกำหนดพันธกิจ การจัดการหลักสูตรและการสอน การนิเทศการสอน การกำกับติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน และการส่งเสริมบรรยากาศการเรียนการสอน

สมุทร ชำนาญ (2567, หน้า 15) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารหมายถึงพฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงความสามารถในการนำบุคลากรทางการศึกษาไปปฏิบัติงานด้านวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2567, หน้า 1) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำทางการศึกษา (Educational Leadership) หมายถึง กระบวนการของการกำหนดและให้แนวทางด้านศักยภาพในการรวบรวมพลังกำลังความรู้และศักยภาพของนักเรียน ผู้ปกครอง และครู โดยการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้และผลักดันไปสู่เป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหารมีการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ผู้บริหารสามารถวางแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างเหมาะสม ผู้บริหารมีบทบาทในการขับเคลื่อนนโยบายด้านดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการและติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษา ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีโอกาพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลในด้านวิชาการ ผู้บริหารมีแนวทางส่งเสริมการใช้สื่อดิจิทัลและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ ผู้บริหารสนับสนุนการสื่อสารภายในองค์กรผ่านระบบดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ

ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรในการพัฒนางานด้านเทคโนโลยี ผู้บริหารมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาเชิงระบบที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ผู้บริหารติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารมีแนวทาง ส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่รองรับการเรียนรู้และการปรับตัวในยุคดิจิทัล

2. ความสามารถในการจัดการเรียน

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่านักการศึกษาและ นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการเรียน สำหรับการศึกษา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมด 5 ท่าน ดังนี้

กาญจนา พรหมสาขาวิชา ณ สกลนคร (2560, หน้า 45) ได้สรุปไว้ว่า ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ การดำเนินการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ บรรลุวัตถุประสงค์ทางการศึกษา

ณัฐวุฒิ ศรีสุข (2561, หน้า 60) ได้สรุปไว้ว่า ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ คือ ความสามารถของครูในการออกแบบและดำเนินการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน

วรรณฯ สุขสมบูรณ์ (2563, หน้า 88) ได้สรุปไว้ว่า ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ คือ ความสามารถของครูในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

ศิริพร แสงทอง (2564, หน้า 102) ได้สรุปไว้ว่า ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูในการวางแผน ดำเนินการ และประเมินผลการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ปริญญ์ ศรีสุข (2566, หน้า 75) ได้สรุปไว้ว่า ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูในการวางแผน ดำเนินการ และประเมินผลการเรียนการสอน อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

สรุปได้ว่า ความสามารถในการจัดการเรียน หมายถึง ครูผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรม การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน ครูผู้สอนมีแนวทางจัดการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการจัดการ เรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม ครูผู้สอนมีทักษะในการสร้างสื่อการเรียนรู้ดิจิทัลที่ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ ของบทเรียน ครูผู้สอนสามารถบริหารจัดการเวลาและกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพทั้งใน รูปแบบออนไลน์และออนไซต์ ครูผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้

ที่หลากหลาย ครูผู้สอนสามารถประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ ครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ ครูผู้สอนสามารถให้คำแนะนำและสนับสนุนผู้เรียนในการเรียนรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยี ครูผู้สอนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการใช้เทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ ครูผู้สอนมีแนวทางในการพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนรู้ในบริบทของยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง

3. การสนับสนุนงบประมาณ

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่านักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสนับสนุนงบประมาณ สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมด 5 ท่าน ดังนี้

ศิริพร แสงทอง (2560, หน้า 45) ได้สรุปไว้ว่า การสนับสนุนงบประมาณ หมายถึง กระบวนการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและพัฒนาคุณภาพการศึกษาในทุกระดับ

วรรณ สุขสมบูรณ์ (2561, หน้า 60) ได้สรุปไว้ว่า การสนับสนุนงบประมาณ คือ การจัดสรรและบริหารงบประมาณที่มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรและส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน

ณัฐวุฒิ ศรีสุข (2562, หน้า 75) ได้สรุปไว้ว่า การสนับสนุนงบประมาณ หมายถึง การวางแผนและจัดสรรงบประมาณที่สอดคล้องกับนโยบายและแผนงานขององค์กร เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

กาญจนา พรหมสาขาวิชา ณ สกลนคร (2564, หน้า 102) ได้สรุปไว้ว่า การสนับสนุนงบประมาณ หมายถึง การบริหารจัดการงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถสนับสนุนกิจกรรมและโครงการต่างๆ ขององค์กรได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ปริญญ์ ศรีสุข (2566, หน้า 88) ได้สรุปไว้ว่า การสนับสนุนงบประมาณ คือ การจัดสรรทรัพยากรทางการเงินที่เหมาะสมและเพียงพอ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและการพัฒนาขององค์กรในด้านต่างๆ

สรุปได้ว่า การสนับสนุนงบประมาณ หมายถึง สถานศึกษาจัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนโครงการพัฒนาการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล งบประมาณที่ได้รับสอดคล้องกับความต้องการและเป้าหมายของสถานศึกษาในการพัฒนางานวิชาการ งบประมาณสนับสนุนการจัดหาเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอน งบประมาณถูกบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส สถานศึกษาวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา งบประมาณสนับสนุนการอบรมและพัฒนาศักยภาพครูในด้านเทคโนโลยี เพื่อการศึกษางบประมาณช่วยส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมและสื่อดิจิทัลสำหรับผู้เรียน สถานศึกษา

ประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงการบริหารจัดการในอนาคต งบประมาณสนับสนุนการบำรุงรักษาและอัปเดตอุปกรณ์เทคโนโลยีในสถานศึกษา สถานศึกษารายงานผลการใช้งบประมาณต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเป็นระบบ งบประมาณช่วยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาผลงานวิชาการในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

4. การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่านักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมด 5 ท่าน ดังนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560ค, หน้า 50) ได้สรุปไว้ว่า การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา หมายถึง การจัดหาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของชาติ

วารุณี สุริยะตะ (2564, หน้า 30) ได้สรุปไว้ว่า การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษา หมายถึง การจัดระบบและกระบวนการในการจัดหา พัฒนา และใช้แหล่งเรียนรู้ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

กิตติศักดิ์ เสมตะกุล (2565, หน้า 45) ได้สรุปไว้ว่า การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง กระบวนการที่มีการดำเนินการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนและผู้สนใจเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในโรงเรียนและชุมชน

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2565, หน้า 1083) ได้สรุปไว้ว่า การบริหารแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา หมายถึง การวางแผน จัดระบบ และดำเนินการจัดการแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ภายในสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ปิลันท์ ปาวิชัย (2567, หน้า 214) ได้สรุปไว้ว่า การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง การดำเนินการที่มีการวางแผนและจัดการแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน

สรุปได้ว่า การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาวางแผนสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล แหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษามีความหลากหลายทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ แหล่งเรียนรู้ได้รับการจัดเตรียมด้วยสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ สถานศึกษามีระบบการจัดการและ

บำรุงรักษาแหล่งเรียนรู้อย่างเป็นระบบแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้แบบร่วมมือ สถานศึกษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล แหล่งเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างสะดวกและทั่วถึง สถานศึกษาประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อเพิ่มพูนแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ครูและบุคลากรได้รับการส่งเสริมให้ใช้แหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน สถานศึกษาประเมินผลการใช้งานและความพึงพอใจของผู้ใช้แหล่งเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ แหล่งเรียนรู้ช่วยส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาของผู้เรียน สถานศึกษาจัดกิจกรรมและอบรมเพื่อส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ความเพียงพอของสื่อ นวัตกรรมเพื่อการศึกษา

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่านักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความเพียงพอของสื่อ นวัตกรรมเพื่อการศึกษา สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวคิดของนักวิชาการทั้งหมด 5 ท่าน ดังนี้

ณัฐวุฒิ ศรีสุข (2562, หน้า 75) ได้กล่าวไว้ว่า ความเพียงพอของสื่อและนวัตกรรมเพื่อการศึกษา หมายถึง การที่สถานศึกษามีสื่อการเรียนรู้และนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักเรียนและครูผู้สอน มีคุณภาพ และสามารถนำไปใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

วารุณี สุริยะตะ (2564, หน้า 30) ได้กล่าวไว้ว่า ความเพียงพอของสื่อและนวัตกรรมเพื่อการศึกษา หมายถึง การมีสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาที่หลากหลาย ครอบคลุมทั้งรูปแบบดิจิทัลและไม่ใช่ดิจิทัล ซึ่งเอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้แบบร่วมมือของผู้เรียน

กิตติศักดิ์ เสมตะกุล (2565, หน้า 45) ได้กล่าวไว้ว่า ความเพียงพอของสื่อและนวัตกรรมเพื่อการศึกษา คือ การที่สถานศึกษามีระบบการจัดหา จัดเก็บ และบริหารจัดการสื่อการเรียนรู้และนวัตกรรมอย่างเป็นระบบ ทำให้สื่อมีความพร้อมใช้งาน ทันสมัย และสามารถรองรับการจัดการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง

ปริญญ์ ศรีสุข (2566, หน้า 88) ได้กล่าวไว้ว่า ความเพียงพอของสื่อและนวัตกรรมเพื่อการศึกษา คือ การจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้และนวัตกรรมที่สอดคล้องกับหลักสูตรและความต้องการของผู้เรียน โดยครูสามารถเข้าถึงและเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม เพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปิลันท์ ปาวิชัย (2567, หน้า 214) ได้สรุปไว้ว่า ความเพียงพอของสื่อและนวัตกรรมเพื่อการศึกษา หมายถึง การมีสื่อและนวัตกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนและสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

สรุปได้ว่า ความเพียงพอของสื่อวัตกรรมการเพื่อการศึกษา หมายถึง สถานศึกษาจัดหาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล สื่อการเรียนรู้ที่มีอยู่สามารถรองรับจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม นวัตกรรมเพื่อการศึกษาได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้สามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง สื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาถูกจัดเตรียมให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระ บุคลากรทางการศึกษาสามารถเข้าถึงและเลือกใช้สื่อที่มีอยู่ได้ตามความเหมาะสมกับการสอน สถานศึกษาจัดระบบยืม-คืนสื่อการเรียนรู้อย่างเป็นระเบียบ สื่อและนวัตกรรมทางการศึกษามีความหลากหลาย รองรับทั้งรูปแบบดิจิทัลและไม่ใช้ดิจิทัล สถานศึกษาจัดงบประมาณหรือแหล่งทุนสนับสนุนเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการด้านสื่อ สถานศึกษามีแนวทางการจัดสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ สื่อการเรียนรู้ได้รับการจัดเก็บในสถานที่ที่เอื้อต่อการใช้งานของครูและนักเรียน สถานศึกษามีแนวทางในการประเมินและพัฒนาความเพียงพอของสื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ สื่อและนวัตกรรมเพื่อการศึกษาช่วยสนับสนุนเป้าหมายการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา

บริบทของเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดและแก้ไขเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2564 ได้กำหนดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา และที่ตั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 62 เขต คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ 313/2564 สัณ ณ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 ได้แต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา คือ นายมานิตย์ นาคเมือง ผู้อำนวยการโรงเรียนพิจิตรพิทยาคม มาปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรเป็นผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาคนแรก ปัจจุบันมีนายปัญญา หาแก้ว ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร และ เพื่อให้การขับเคลื่อนการบริหารและการจัดการศึกษามัธยมศึกษา ตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษามัธยมศึกษา ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล บรรลุตามเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ ดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย ต่อเนื่องและเกิดประโยชน์สูงสุดของทางราชการเป็นสำคัญ ในส่วนของจังหวัดพิจิตรขึ้นโดยตั้งอยู่ ณ อาคารหลวงพ่อเงินอุบลมภ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ดูแลบริการโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัด จำนวน 30 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร, 2567ค, หน้า 1-11)

บทบาทหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีภารกิจบทบาท และอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ดังนี้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร, 2567ค, หน้า 1-11)

1. มาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการหรือกฎหมายอื่นๆ และมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1.1 อำนาจหน้าที่ในการบริหารและการจัดการศึกษา และพัฒนาสาระของหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.2 อำนาจหน้าที่ในการพัฒนางานด้านวิชาการและจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาร่วมกับสถานศึกษา

1.3 รับผิดชอบในการพิจารณาแบ่งส่วนราชการภายในสถานศึกษาของสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

1.4 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

2. ข้อ 5 แห่งประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

2.1 จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายมาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความต้องการของท้องถิ่น

2.2 วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบ รวมทั้งกำกับตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว

2.3 ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.4 กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา

2.5 ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.6 ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่างๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการจัดการพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.7 จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.8 ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่น ที่จัดการศึกษารูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

2.9 ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา

2.10 ประสาน ส่งเสริม การดำเนินการของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และ คณะทำงานด้านการศึกษา

2.11 ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไบบงค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.12 ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย

ข้อมูลพื้นฐานด้านการศึกษา

นโยบายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2567

วิสัยทัศน์

"องค์กรคุณภาพคู่คุณธรรม สู่มาตรฐานสากล บนพื้นฐานของความเป็นไทย"

พันธกิจ

1. ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. พัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และมีสมรรถนะ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

3. สร้างโอกาส ความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ โดยให้ผู้เรียนทุกคนได้รับ บริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

4. ส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ

5. ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

6. พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) เพื่อพัฒนาสู่ Thailand 4.0

เป้าหมาย

1. ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อสถาบันหลักของชาติและการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. ผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีทักษะและคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 นำไปพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันสู่สากล
3. ผู้เรียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีคุณภาพ
4. ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา มีความเป็นมืออาชีพ ตามมาตรฐานตำแหน่ง
5. สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีการสร้างจิตสำนึกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
6. สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ยึดหลักธรรมาภิบาล ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) ในระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการ โดยใช้สหวิทยาเขตพื้นที่เป็นฐาน (Regional Area Based Management)

จากข้อมูลสารสนเทศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จะเห็นได้ถึง วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของเขตพื้นที่ ในการที่จะผลักดันการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัด พัฒนาการศึกษ พัฒนาผู้เรียนให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง มีหลักคิดที่ถูกต้องและเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ มีคุณธรรมจริยธรรม มีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็น บุคคลแห่งการเรียนรู้ คิดริเริ่ม และสร้างสรรค์นวัตกรรม มีความรู้ มีทักษะและสมรรถนะตามหลักสูตร และคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มีสุขภาวะที่เหมาะสมตามวัยมีความสามารถในการพึ่งพาตนเอง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการเป็นพลเมืองโลกที่ดี พร้อมก้าวสู่สากล นำไปสู่การสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร, 2567ค, หน้า 1-11)

ผลการติดตามประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พบว่ามีจุดเด่นที่สำคัญคือ หลายตัวชี้วัดได้คะแนนเฉลี่ยในระดับ “ดีมาก” และ “ดีเยี่ยม” โดยเฉพาะในด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง และคุณธรรมจริยธรรม รวมถึงการดำเนินงานตามนโยบาย “พาน้องกลับมาเรียน” และการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรฐานสมรรถนะ นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของเครือข่ายในพื้นที่ เช่น นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ก็อยู่ในระดับดีเยี่ยม แสดงถึงความเข้มแข็งของภาคีเครือข่าย อย่างไรก็ตาม ยังมีจุดที่ควร

ปรับปรุง ได้แก่ ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ RT, NT, และ O-NET ซึ่งได้คะแนนต่ำสุดและอยู่ในระดับ “ปรับปรุง” สะท้อนถึงความจำเป็นในการยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้สามารถบรรลุสมรรถนะทางวิชาการตามเป้าหมายได้ นอกจากนี้ ตัวชี้วัดบางด้าน เช่น การจัดการศึกษาตามแนวพระราชดำริ และการแก้ไข Learning Loss แม้จะอยู่ในระดับ “ดีมาก” แต่คะแนนก็ยังห่างจากระดับสูงสุด จึงควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับคุณภาพโดยรวมของเขตพื้นที่การศึกษา ในภาพรวม (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปิจิตร, 2567ค, หน้า 30-31)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปิจิตรระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2565-2567 เผชิญกับปัญหาด้านวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ โดยเฉพาะในด้านการบริหารงาน วิชาการของสถานศึกษา ซึ่งมีปัญหาหลักๆ ดังนี้ การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ การมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทางการศึกษาในการบริหารงานวิชาการยังไม่เพียงพอ ส่งผลให้การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนยังขาดความทันสมัยและไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 การวัดผลและประเมินผล ระบบการวัดผลและประเมินผลยังเน้นการทดสอบที่ไม่สามารถสะท้อนถึงความสามารถและการพัฒนาของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง (ศิริพร สกุลไทย, 2566, หน้า 40)

สรุปได้ว่า บริบทของเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปิจิตรมีความโดดเด่นในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ และการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในพื้นที่ แต่ยังคงประสบปัญหาด้านวิชาการหลายประการ โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแบบทดสอบระดับชาติ ได้แก่ การประเมินความสามารถด้านการอ่าน (RT) การประเมินความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT) และการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ซึ่งอยู่ในระดับ “ปรับปรุง” ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน สะท้อนถึงความจำเป็นในการยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้มีสมรรถนะทางวิชาการตามเป้าหมาย นอกจากนี้ การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษายังขาดการมีส่วนร่วมอย่างเพียงพอจากครูและบุคลากรทางการศึกษา ส่งผลให้การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษา อีกทั้งหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนยังขาดความทันสมัย ไม่ตอบสนองต่อทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ระบบการวัดและประเมินผลยังคงมุ่งเน้นการทดสอบแบบเดิมที่ไม่สามารถสะท้อนศักยภาพและการพัฒนาของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง จึงจำเป็นต้องปรับปรุงระบบบริหารจัดการ การพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการประเมินผล เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืนและสอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนในยุคปัจจุบัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ สามารถแสดงถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศได้ดังนี้

พนพร รัตนประสบ (2560) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 สรุปได้ว่า 1) ประสิทธิผลของสถานศึกษา ปัจจัยด้านการบริหารของผู้บริหาร และด้านบุคลากรจังหวัดปราจีนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยด้านการบริหารของผู้บริหารและปัจจัยด้านบุคลากร โดยรวมและรายด้านสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ปัจจัยด้านการบริหารของผู้บริหาร และด้านบุคลากรส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) การกำหนดตัวชี้วัด (X_{112}) การพัฒนาครู (X_{22}) กระตุ้นการใช้ปัญญา (X_{113}) และงบประมาณ (X_{121}) สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 (X) มีค่าอำนาจพยากรณ์ คิดเป็นร้อยละ 47.80 ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

วรพล เจริญวัย (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ระดับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) ปัจจัยทำนายที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.55 ถึง 0.73 โดยปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านผู้เรียน มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 4) สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ ปัจจัยด้านพฤติกรรมด้านการเรียน (x_8) ด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการ (x_1) ด้านเจตคติต่อการเรียน (x_9) ด้านพฤติกรรมกรรมการบริหารด้านการเป็นผู้นำ (x_2) โดยมีอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 63.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้สมการถดถอยในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\hat{Y}=1.17 + 0.20(x_8) + 0.25(x_1) + 0.12(x_9) + 0.13(x_2)$$

$$\hat{Z}=0.30(z_2) + 0.26(z_1) + 0.16(z_9) + 0.17(z_2)$$

อาทิญา โชคดีวัฒนา (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด พบว่า 1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดตราดประกอบด้วย ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครู และปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด แต่ละด้านอยู่ในระดับมาก 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดตราดมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดตราด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 4) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดตราดพบว่าปัจจัยต่างๆ ร่วมกันทำนายประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการได้ร้อยละ 65.6 ที่ระดับนัยสำคัญ.01 สามารถเขียนสมการทำนายในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังต่อไปนี้

$$\hat{Y}= 0.777 + 0.194(x^4) + 0.120(x^5) + 0.131(x^3) + 0.149(x^7) + 0.152(x^1) + 0.081(x^3)$$

$$\hat{Z}= 0.261(Z^4) + 0.171(Z^5) + 0.153(Z^2) + 0.193(Z^7) + 0.182(Z^1) + 0.097(Z^3)$$

ไทพนา ป้อมหิน (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 พบว่า 1) ระดับปัจจัยในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยรวมมีความสัมพันธ์ในทางบวก ในระดับสูง ($r_{xy}=0.93$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัย

มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4) สร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ 0.403 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

นิศารัตน์ ชื่นใจ (2564) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม สรุปได้ว่า 1) สภาพปัจจุบันด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม อยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุดความต้องการจำเป็นในการพัฒนา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทักษะการจัดการชั้นเรียน ทักษะการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ 2) การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม ประกอบด้วย 2.1) หลักการและความสำคัญ 2.2) วัตถุประสงค์ 2.3) เนื้อหา 2.4) วิธีการพัฒนา และ 2.5) การวัดและประเมินผล มี 4 Module ประกอบด้วยทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทักษะการจัดการชั้นเรียน ทักษะการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ผลการประเมินโปรแกรมเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคามโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

เหมภัส เหลาแหลม (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 สรุปได้ว่า สภาพปัจจุบันครูมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ครูควรมีส่วนร่วมในการนิเทศการศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการวางแผนการนิเทศการเรียนการสอนความต้องการจำเป็นในการมีส่วนร่วมบริหารงานวิชาการของครู 3 ลำดับแรกคือ การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา การวัดและการประเมินผล และการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา สำหรับแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน คือ การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนผลงานวิจัยทางการศึกษากับสถานศึกษาอื่น การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และการสนับสนุนการใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและปรับปรุงการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาต่อไป

รัฐภูมิ รัศมีเวียงชัย (2566) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า 1) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในการบริหารวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านคุณภาพของงาน มีระดับมากที่สุด 2) ปัจจัยภายในองค์กรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านค่านิยมร่วม มีระดับมากที่สุด 3) ปัจจัยภายในองค์กรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 4) วิเคราะห์สถิติการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ แสดงให้เห็นว่า มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว ที่มีความแม่นยำในการพยากรณ์ หรือมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม 53.0% ส่วนที่เหลืออีก 47.0% เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ

ไพรวลัย ชันทะศิริ และคนอื่นๆ (2566) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ออนไลน์ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้เทคโนโลยีการสอนตามสมรรถนะของนักศึกษาวิชาชีพครู สรุปได้ว่า 1) ผลการศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ พบว่า การพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ออนไลน์มีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีการสอน เพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา 2) ผลการพัฒนารูปแบบ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ ผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะการใช้เทคโนโลยีการสอน มีคุณลักษณะการเรียนรู้ที่เพิ่มสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ผลการประเมินเพื่อรับรองรูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

นฤมล มณีแดง (2566) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 พบว่า 1) ระดับปัจจัยในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านผู้บริหาร ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพทั่วไปของสถานศึกษา และด้านผู้ปกครองและชุมชน ตามลำดับ 2) ระดับประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผลการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผลการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ผลการวัดผลและประเมินผล ผลการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา ผลการนิเทศการศึกษา ผลการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และผลการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามลำดับ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของ

สถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านผู้ปกครองและชุมชน และปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ 0.872 สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาได้ร้อยละ 76.00 และสร้างสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและรูปแบบคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 0.775 + 0.330(x^1) + 0.195(x^2) + 0.169(x^3) + 0.126(x^4)$$

$$\hat{Z} = 0.385(Z^1) + 0.217(Z^2) + 0.185(Z^3) + 0.145(Z^4)$$

ธนพร ศรีษเกตุ และคนอื่นๆ (2568) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการนิเทศยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สรุปได้ว่า 1) องค์ประกอบของการนิเทศยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.1) การสำรวจสภาพปัจจุบัน 1.2) การวางแผนนิเทศการศึกษา 1.3) การสร้างเครื่องมือนิเทศ 1.4) การสร้างบรรยากาศการนิเทศ 1.5) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 1.6) การการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร และ 1.7) การประเมินผลการนิเทศ 2) ผลการสร้างรูปแบบการนิเทศยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วย แนวคิดพื้นฐาน หลักการ และวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ส่วนที่ 2 ส่วนเนื้อหา ประกอบด้วย องค์ประกอบการนิเทศยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 7 องค์ประกอบ ส่วนที่ 3 ส่วนเงื่อนไขความสำเร็จผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสม 3) ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิจิตรตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จิรัชญา ต่างใจ และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์ (2567) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะครูในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 กรณีศึกษาสถานศึกษาเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก สรุปได้ว่า 1) ปัญหาการพัฒนาสมรรถนะของครูในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 1.1) ด้านฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ 1.2) ด้านระบบการสื่อสารและการเรียนการสอนออนไลน์ โดยรวมทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง 2) ระดับสมรรถนะครูในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ประกอบด้วย 2.1) ด้านความรู้ 2.2) ด้านทักษะ 2.3) ด้านคุณลักษณะ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก 3) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

เพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยเสนอแนวทาง ดังนี้ 3.1) ควรมีการฝึกอบรมและพัฒนาครูเกี่ยวกับการเลือกใช้เครื่องมือเทคโนโลยี การออกแบบการเรียนการสอน 3.2) มีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล การพัฒนาสื่อเทคโนโลยี สารสนเทศต่างๆ ที่นำมาใช้ในการจัดการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี 3.3) มีการพัฒนา สมรรถนะครูให้มีเจตคติที่ดี ในการคิดค้นสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ทางด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ภัทราวลัย ลีนโป และคนอื่นๆ (2567) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการพัฒนาครูในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 สรุปได้ว่า 1) องค์ประกอบและวิธีการ พัฒนาครูในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ สถานศึกษา มี 6 องค์ประกอบ วิธีการพัฒนาครู มี 4 วิธี คือการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ผ่านสื่อ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการฝึกอบรม ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น โดยภาพรวม มีค่าเท่ากับ 0.26 2) รูปแบบการพัฒนาครูในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร คือ CT-FEI MODEL 3) รูปแบบการพัฒนาครูมีความเหมาะสม มีความเป็นประโยชน์และมีความเป็นไปได้ ทุกรายการและสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาครูการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาได้จริง

วิไลวรรณ ทองใบอ่อน และนิตยา เปล่งเจริญศิริชัย (2568) ได้ศึกษาเรื่องผลของ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในรายวิชาหลักสถิติต่อการเรียนรู้ และความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม สรุปได้ว่า 1) ผู้เรียนที่เรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์มีผลการเรียนรู้หลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนอยู่ในระดับสูง 3) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหา การวางแผน เก็บรวบรวมข้อมูล นำเสนอข้อมูลและการสรุปผล รวมถึงได้รับ ทักษะการบริหารจัดการเวลา ทักษะการสื่อสาร ทักษะประมวลผล การทำงานเป็นทีมส่งผลให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน วิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีความหลากหลาย โดยปัจจัยสำคัญ ได้แก่ ภาวะผู้นำของ ผู้บริหาร ที่ต้องมีวิสัยทัศน์และการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่อง ครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ และทักษะด้านเทคโนโลยี การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนที่สนับสนุนการเรียนรู้ ทรัพยากร และงบประมาณรวมถึงอาคารสถานที่ที่เอื้อต่อการเรียนรู้และสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล

ที่ช่วยพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังพบว่าการสร้างระบบประกันคุณภาพ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการสร้างแรงจูงใจให้ครูและนักเรียน ล้วนมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น การพัฒนาประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องบูรณาการปัจจัยเหล่านี้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยี

งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ สามารถแสดงถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศได้ดังนี้

ข่าน (Khan, 2018) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างความเป็นผู้นำทางวิชาการในการศึกษาในโรงเรียน ผลการศึกษาทำให้ทราบว่า ความเป็น ผู้นำทางวิชาการ หมายถึงการให้เกียรติและการพัฒนาผ่านกรอบทฤษฎีการสะท้อนการสนทนากลุ่มการแลกเปลี่ยนเฉพาะทางและการวางแผนการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษาชั้นนำสถาบันสนับสนุนระบบบุคลากร หน้าที่ความเป็นผู้นำในโรงเรียนสามารถดำเนินการได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับผู้นำแต่ละคนบริบทและลักษณะของเป้าหมาย ที่ดำเนินการ ความเป็นผู้นำทางวิชาการครอบคลุมการเรียนการสอนนอกเหนือจากสมุดบันทึกและตำราเรียนและยังมีการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียนทุกคนเพื่อให้แน่ใจว่ามีอยู่ครบถ้วน อีกทั้งในฐานะผู้นำในระดับสูงสุดในด้านวิชาการการจัดการและการบริหาร เราคาดหวังว่าจะกระตุ้นและกระตุ้นให้ครูค้นพบวิธีการปรับปรุงประสิทธิภาพและบรรยากาศและตรวจสอบให้แน่ใจว่านักเรียนและครูมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ

ยัสเซอร์ (Yasser, 2018) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารมีส่วนร่วมของภาวะผู้นำทางวิชาการและประสิทธิภาพของครูโดยรวมต่อความมุ่งมั่นของครูในโอमान จากการศึกษาทำให้ทราบว่าความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำทาง วิชาการและความมุ่งมั่นของครูเป็นสื่อกลางบางส่วนเป็นประสิทธิผลที่ส่งต่อสถานศึกษาผลกระทบที่ชัดเจนที่สุดของความเป็นภาวะผู้นำทางวิชาการหลักผ่านประสิทธิภาพของครูโดยรวมคือการไม่สามารถประสานงาน สื่อสารภายในองค์กรได้ ทำให้ไม่สามารถแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ แต่อย่างไรก็ตาม ภาวะผู้นำทางวิชาการก็สามารถทำให้สถานศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงจากเดิมที่มีการทำงานแบบไม่วางแผน กับมีการทำงานที่วางแผนครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

ลูซี่ (Lucey, 2021) ได้ศึกษาเรื่อง ความสำคัญของการบริหารโรงเรียนต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า การบริหารโรงเรียนมีบทบาทสำคัญมากในการพัฒนา นักเรียน แม้ว่าการวิจัยจะไม่ได้กำหนดความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างการบริหารและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน แต่การบริหาร มีอิทธิพลอย่างมากต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่มีผลต่อการเติบโตดังกล่าวประสบการณ์ในชั้นเรียนเป็นตัวแทนของพื้นที่เดียว ครูในชั้นเรียนกระตุ้นนักเรียนอย่างมาก และกระตุ้นความสำเร็จในระยะยาวแรงจูงใจเหล่านี้มีผลถาวร ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อม

ให้ครูในชั้นเรียนมีโอกาสนี้ กระบวนการดังกล่าวจะใช้ตัวกระตุ้นภายในกระตุ้นให้เกิดการไตร่ตรองตนเองและการพัฒนาเพื่อกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือและความสัมพันธ์ที่ไว้วางใจเว้นแต่ฝ่ายบริหารจะจัดให้มีสถานศึกษาที่สนับสนุนขวัญกำลังใจของครูครูที่มีระเบียบวินัยที่สุดเท่านั้นที่จะแยกความแตกต่างระหว่างภาวะการบริหารและความต้องการของผู้เรียน การวิจัยในอนาคตควรพิจารณาถึงประสิทธิผลของมาตรการ รับมือของครูในการจัดการกับสถานการณ์ดังกล่าว ข้อค้นพบจากการวิจัยดังกล่าวจะช่วยให้ครูมีความสามารถที่แข็งแกร่งขึ้นในการมุ่งเน้นไปที่ความต้องการด้านพัฒนาการของนักเรียน

หวู และคนอื่นๆ (Wu et al., 2021) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารกับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า งานสังเคราะห์นี้ประมวลผลเมตาอะนาไลซิส 12 ชิ้น เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยใช้แนวทางเมตา-เมตา-อะนาไลซิสแบบพหุแปร ผลการประมาณการรวมชี้ถึงอิทธิพลเชิงบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนว่าผู้นำสถานศึกษามีบทบาทต่อผลสัมฤทธิ์ผ่านการกำกับการสอน วัฒนธรรมการทำงาน และการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ นอกจากนี้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนระบุว่าแบบจำลองที่คำนึงถึงผลทางอ้อมและตัวแปรกำกับให้ภาพที่แม่นยำกว่าโมเดลเชิงเส้นตรง ข้อค้นพบโดยรวมสนับสนุนการเสริมสร้างภาวะผู้นำทางวิชาการควบคู่ระบบติดตามผล เพื่อให้การแทรกแซงด้านภาวะผู้นำแปลงเป็นผลลัพธ์ผู้เรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม

เบลอมเมเค และคนอื่นๆ (Blömeke et al., 2022) ได้ศึกษาเรื่อง สมรรถนะครู คุณภาพการสอน และความก้าวหน้าการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า บทความนี้ตั้งเป้าไขความสัมพันธ์เชิงกระบวนการระหว่างสมรรถนะครู คุณภาพการสอน และความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยออกแบบแบบจำลองโครงสร้างเพื่อทดสอบสมมติฐานว่าคุณภาพการสอนทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างสมรรถนะครูกับผลการเรียน ข้อมูลภาคสนามจากหลายชั้นปีและหลายรายวิชาแสดงความสอดคล้องของแบบจำลองในระดับที่น่าเชื่อถือ ผลการศึกษายืนยันว่าความรู้เชิงเนื้อหาและความรู้เชิงวิธีสอนของครูจะเปลี่ยนเป็นผลลัพธ์ผู้เรียนได้เมื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีคุณภาพ ข้อเสนอที่ตามมาคือการออกแบบพัฒนาวิชาชีพครูที่เน้นการสังเกตชั้นเรียน การสะท้อนคิด และการใช้ข้อมูลเชิงหลักฐานควบคู่การพัฒนาสมรรถนะดิจิทัล

เซย์เลอร์ และคนอื่นๆ (Sailer et al., 2023) ได้ศึกษาเรื่อง ทรัพยากร ICT ทางการศึกษาและผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาเชิงประจักษ์นี้ตรวจสอบผลของทรัพยากร ICT ทางการศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์นักเรียน โดยแยกแยะผลของ ‘ปริมาณเครื่องมือ’ ออกจาก ‘คุณภาพการใช้จริง’ และ ‘สมรรถนะครูด้านเทคโนโลยี’ ผลชี้ว่าเพียงเพิ่มจำนวนอุปกรณ์ไม่ได้ยกระดับผลสัมฤทธิ์โดยตรง หากการใช้ทรัพยากรต้องผสมผสานการออกแบบการสอนที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ การคิด

ขั้นสูง และการประเมินเพื่อพัฒนา ข้อค้นพบสนับสนุนแนวทางนโยบายที่เชื่อมการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเข้ากับการพัฒนาวิชาชีพครูและแนวปฏิบัติในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ

จาง และคนอื่นๆ (Zhang et al., 2024) ได้ศึกษาเรื่อง สมรรถนะการสอน ความมุ่งมั่น และความพึงพอใจของครู ผลการวิจัยพบว่า การวิจัยนี้สำรวจระดับสมรรถนะการสอน ความมุ่งมั่นต่อวิชาชีพ และความพึงพอใจในการทำงานของครูระดับพื้นฐานจำนวน 405 คน โดยใช้แบบสอบถามมาตรฐานพร้อมการวิเคราะห์เชิงสหสัมพันธ์ ผลพบความเชื่อมโยงเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสามมิติ สะท้อนว่าการเสริมสร้างสมรรถนะการสอนมีแนวโน้มเพิ่มความมุ่งมั่นและความพึงพอใจซึ่งกันและกัน ข้อเสนอเชิงปฏิบัติแนะนำให้สถานศึกษาพัฒนาระบบโค้ชและนิเทศเชิงพัฒนา ควบคุมการวางแผนพัฒนาวิชาชีพครูรายบุคคล โดยใช้ข้อมูลสะท้อนผลการสอนและผลการเรียนของผู้เรียนเป็นฐานในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ฮอลลิงเจอร์, หลิว และออง (Hallinger, Liu & Aung, 2025) ได้ศึกษาเรื่อง การทบทวนเชิงระบบ: งานวิจัยเอเชียว่าด้วยภาวะผู้นำทางการสอนโดยใช้ PIMRS ผลการวิจัยพบว่า บททบทวนนี้มุ่งสังเคราะห์พัฒนาการขององค์ความรู้ด้านภาวะผู้นำทางการสอนของผู้บริหารสถานศึกษาในภูมิภาคเอเชีย โดยใช้กรอบการประเมิน PIMRS เป็นเครื่องมืออ้างอิงหลัก ผลการวิเคราะห์เชิงแนวโน้มสะท้อนการขยายตัวของงานวิจัยอย่างต่อเนื่องหลังปี 2010 ครอบคลุมความหลากหลายทางบริบทประเทศ ด้านระเบียบวิธี งานส่วนใหญ่ยังคงเน้นความสัมพันธ์เชิงเส้นและตัวแปรจำกัด ขณะที่ทศวรรษล่าสุดเริ่มเห็นแบบจำลองพหุระดับ และความสัมพันธ์เชิงสื่อกลาง/กำกับเพิ่มขึ้น ทำให้เข้าใจกระบวนการส่งผลของผู้นำต่อคุณภาพการสอนและวัฒนธรรมวิชาชีพมากขึ้น การคัดเลือก “งานชั้นนำแสดงให้เห็นบทบาทของผู้บริหารในการกำหนดวิสัยทัศน์ สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และใช้นโยบายข้อมูลเป็นฐาน อย่างไรก็ดี ผลกระทบมีความแตกต่างตามโครงสร้างระบบการศึกษาและค่านิยมวัฒนธรรมโรงเรียนในแต่ละประเทศ ผู้วิจัยเสนอให้การศึกษาหันต่อไปพัฒนาแบบจำลอง ที่อธิบายกลไกเชิงสาเหตุอย่างเป็นระบบ และเชื่อมโยงผลลัพธ์ของครูและผู้เรียนในระยะยาว

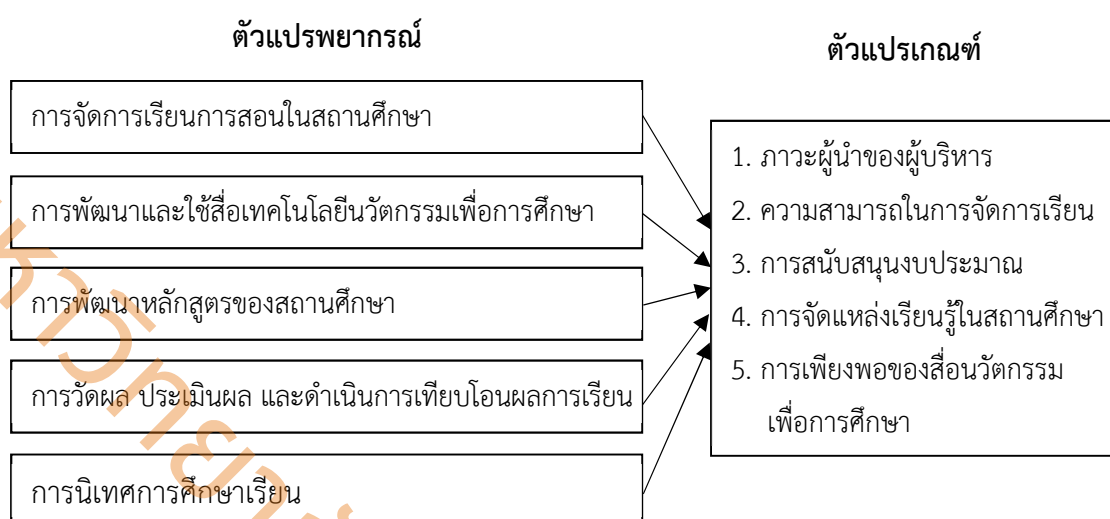
การาย และแฮตตี (Garay & Hattie, 2025) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของสื่อ/วัสดุการสอนต่อการออกแบบการสอนและพัฒนาวิชาชีพครู ผลการวิจัยพบว่า การสำรวจครูผู้ใช้สื่อออนไลน์ขนาดตัวอย่างกว่า 2,500 คนมุ่งทำความเข้าใจบทบาทของ วัสดุการสอน ต่อทั้งการออกแบบการสอน และเส้นทางพัฒนาวิชาชีพ ผลสะท้อนว่าสื่อมิใช่เพียงทรัพยากรประกอบการสอน หากแต่เป็นองค์ประกอบที่กำหนดกรอบคิดและทางเลือกเชิงวิธีสอนของครูในแต่ละช่วงอาชีพ ครูที่มีอิสระในการคัดเลือกและปรับใช้สื่อให้สอดคล้องบริบทผู้เรียนมีแนวโน้มออกแบบการเรียนรู้ที่ลุ่มลึกและยั่งยืนกว่า บทเรียนที่ได้เน้นการออกแบบระบบสื่อการสอนให้สอดคล้องประสานกับการพัฒนาอาชีพครูและการประเมินเพื่อพัฒนา

คอร์เดโร และคนอื่นๆ (Cordero et al., 2025) ได้ศึกษาเรื่อง การนิเทศการสอน กับผลลัพธ์การเรียนรู้ในโรงเรียนหลายระดับชั้น ผลการวิจัยพบว่าการศึกษานี้ตรวจสอบบทบาทของการนิเทศการสอนในบริบทโรงเรียนที่จัดการเรียนหลายระดับชั้น โดยใช้แบบสอบถามวัดการปฏิบัติของผู้บริหาร ในฐานะผู้ให้ทรัพยากร ผู้เชี่ยวชาญการสอน ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร ผู้อำนวยการดูแลคุณภาพการเรียนรู้ และผู้นำโรงเรียน ผลการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญระหว่างคุณภาพการนิเทศกับการปฏิบัติการสอนของครูและผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน ข้อเสนอเน้นความสำคัญของการสังเกตชั้นเรียน การสะท้อนคิด และข้อเสนอแนะเฉพาะงาน ตลอดจนการจัดเวลานิเทศที่สม่ำเสมอและมีคุณภาพ

บาเลนเซีย และคนอื่นๆ (Valencia et al., 2025) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจในงานของครู บทบาทภาวะผู้นำโรงเรียน พฤติกรรมนักเรียนและภาระงาน ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาข้ามประเทศนี้ตรวจสอบปัจจัยกำหนดความพึงพอใจในงานของครู โดยมุ่งเน้นบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน พฤติกรรมนักเรียนในชั้นเรียน และภาระงานเชิงปริมาณ-คุณภาพ ผลการวิเคราะห์ยืนยันว่าภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีวินัยเชิงบวก และการออกแบบงานที่สมเหตุสมผล เชื่อมโยงกับระดับความพึงพอใจที่สูงขึ้นของครู ข้อค้นพบบ่งชี้แนวโน้บายให้สถานศึกษาจัดการภาระงานอย่างสมดุล สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่เกื้อกูล และพัฒนาภาวะผู้นำที่ให้การสนับสนุนวิชาชีพเพื่อรักษาและดึงดูดทรัพยากรมนุษย์คุณภาพในโรงเรียน

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สะท้อนคุณภาพการจัดการศึกษาและความสามารถในการพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทสังคมปัจจุบัน ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมีบทบาทในการกำหนดทิศทางและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการเรียนรู้ การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมระหว่างผู้บริหาร ครู บุคลากร และชุมชนช่วยสร้างความร่วมมือและความมั่นคงในการพัฒนา ขณะเดียวกัน การจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอ ทั้งด้านงบประมาณ สื่อ และเทคโนโลยีถือเป็นปัจจัยเกื้อหนุนที่สำคัญ ครูในฐานะผู้ปฏิบัติการเรียนการสอนจำเป็นต้องใช้ทักษะและนวัตกรรมดิจิทัลเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ยังช่วยกระตุ้นแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาและเป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้ ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา ศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษา เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1012 คน ผู้บริหารจำนวน 76 คน ครูจำนวน 936 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2568 จำนวน 285 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie, & Morgan, 1970, pp. 608-609) โดยแบ่งเป็นผู้บริหารจำนวน 21 คน และครู จำนวน 264 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของ ผู้บริหารและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยมีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

1. แบ่งประชากรเป็นชั้นภูมิโดยใช้ตำแหน่งและโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรเป็นตัวแปรแบ่งชั้นภูมิ
2. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิตามสัดส่วน

3. สุ่มกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิตามสัดส่วนให้ครอบคลุมตำแหน่งและโรงเรียน
ชั้นที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

สุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากตามตำแหน่งและโรงเรียนในสังกัดสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปิจิตรที่ได้จากชั้นที่ 1 จนครบตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้
ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	ประชากร (N)		กลุ่มตัวอย่าง (n)	
	ผู้บริหาร	ข้าราชการครู	ผู้บริหาร	ข้าราชการครู
โรงเรียนพิจิตรพิทยาคม	5	123	2	34
โรงเรียนหัวดงรัฐชนูปถัมภ์	2	16	1	5
โรงเรียนวังกรดพิทยา	2	13	1	4
โรงเรียนเมธีพิทยา	2	10	0	3
โรงเรียนสระหลวงพิทยาคม	5	96	1	26
โรงเรียนวังทรายพูนวิทยา	2	14	1	4
โรงเรียนสรรเพชรอัญญาพิทยาคม	2	10	0	3
โรงเรียนดงเสือเหลืองพิทยาคม	2	18	1	5
โรงเรียนตะพานหิน	5	104	2	28
โรงเรียนวังสำโรงวังหว่า	2	20	1	6
โรงเรียนทุ่งโพธิ์พิทยา	2	10	0	3
โรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม	5	98	1	27
โรงเรียนวังตะกูราษฎร์อุทิศ	2	13	1	4
โรงเรียนโพธิ์ธรรมสุวัฒน์	4	62	1	17
โรงเรียนพิบูลธรรมเวทวิทยา	2	10	0	3
โรงเรียนท่าเสาพิทยาคม	2	10	0	3
โรงเรียนห้วยยาวพิทยาคม	2	10	0	3
โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์	2	24	1	7
โรงเรียนกำแพงดินพิทยาคม	2	20	1	6
โรงเรียนเนินปอรั้งนกชนูทิศ	2	15	1	4

ตารางที่ 3 (ต่อ)

โรงเรียน	ประชากร (N)		กลุ่มตัวอย่าง (n)	
	ผู้บริหาร	ข้าราชการครู	ผู้บริหาร	ข้าราชการครู
โรงเรียนหนองโสนพิทยาคม	2	28	1	8
โรงเรียนเขาทราชพิทยาคม	4	53	1	15
โรงเรียนวันทีสถิตพิทยาคม	1	10	0	3
โรงเรียนสากเหล็กวิทยา	3	51	1	14
โรงเรียนโพธิ์ไทรงามวิทยา	2	10	0	3
โรงเรียนแหลมวังวิทยา	2	10	0	3
โรงเรียนดงเจริญพิทยาคม	2	10	0	3
โรงเรียนวังจี้วิทยา	2	10	0	3
โรงเรียนนขรบุรีวิทยา	2	34	1	10
โรงเรียนวังโมกข์พิทยาคม	2	24	1	7
รวม	76	936	21	264
	1012		285	

ที่มา : (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร, 2568)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม(Questionnaires) จำนวน 1 ฉบับโดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด ประกอบด้วยจำนวน 5 ด้าน คือ 1) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 2) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 3) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 4) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 5) การนิเทศการศึกษา ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน

ประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตามแนวความคิดของลิเคิร์ต (Likert's Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 121) มีความหมายและค่าน้ำหนักดังนี้

5 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดการวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยที่คาดว่าจะส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นตัวชี้วัดซึ่งกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2) ความสามารถในการจัดการเรียน 3) การสนับสนุนงบประมาณ 4) การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา 5) การเพียงพอของสื่อวัสดุเครื่องมือเพื่อการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตรา

ส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตามแนวความคิดของลิเคอร์ท (Likert's Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 121) มีความหมายและค่าน้ำหนักดังนี้

5 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดการวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยใช้ค่าเฉลี่ย
ของคะแนนเป็นตัวชี้วัดซึ่งกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามด้วยตนเองโดยอาศัยข้อมูลจากการศึกษาตามข้อ 1 ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมขอบข่ายการดำเนินงานเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลในสถานศึกษา แล้วกำหนดคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับตามแนวความคิดของลิเคิร์ต (Likert's Scale)

3. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย

4. ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบสอบถามตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องทั้งความเที่ยงตรงด้านโครงสร้าง ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบของแบบสอบถาม ด้านการใช้ภาษา และด้านอื่นๆ ของข้อคำถามแต่ละข้อที่เห็นสมควรให้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ดังต่อไปนี้

5.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญชัย ช้วนา ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

5.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ปจรรย์ ผลประเสริฐ ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการสมัยใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

5.3 นายวณัฐพงศ์ ทองคำ ผู้บริหารการศึกษาชำนาญการพิเศษ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

5.4 ดร.สุภัทสร บุญรอด ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2

5.5 นายธีรรัช ทัยแป ผู้บริหารสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ ผู้อำนวยการโรงเรียนตะพานหิน

6. นำเสนอแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์โดยในข้อคำถามได้กำหนดระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็น 3 ระดับคือ สอดคล้อง = +1 ไม่แน่ใจ = 0 และไม่เห็นด้วย = -1 โดยหาค่า IOC ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยตอนที่ 2 มีค่า IOC ระหว่าง 0.60-1.00 และตอนที่ 3 มีค่า IOC ระหว่าง 0.60-1.00

7. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาและแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Try out) กับผู้ที่มีคุณสมบัติเหมือนประชากร ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ในสถานศึกษา โรงเรียนลานกระบือวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร จำนวน 30 คน เพื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

7.1 จากการทดลองใช้แบบสอบถาม เพื่อพิจารณาความชัดเจนของแบบสอบถาม และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตอนที่ 2 โดยใช้วิธีหาค่า ความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.978

7.2 จากการทดลองใช้แบบสอบถาม เพื่อพิจารณาความชัดเจนของแบบสอบถาม และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตอนที่ 3 โดยใช้วิธีหาค่า ความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.987

8. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาและแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Try out) กับผู้ที่มีคุณสมบัติเหมือนประชากร ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ในสถานศึกษา โรงเรียนลานกระบือวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร จำนวน 30 คน เพื่อพิจารณาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

8.1 จากการทดลองใช้แบบสอบถาม ตอนที่ 2 เพื่อพิจารณาความชัดเจนของแบบสอบถาม รวมทุกด้าน จำนวน 52 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.28-0.85

8.1.1 ค่าอำนาจจำแนกการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา อยู่ระหว่าง 0.28-0.70

8.1.2 ค่าอำนาจจำแนกการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อยู่ระหว่าง 0.48-0.76

8.1.3 ค่าอำนาจจำแนกการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา อยู่ระหว่าง 0.62-0.84

8.1.4 ค่าอำนาจจำแนกการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนอยู่ระหว่าง 0.64-0.85

8.1.5 ค่าอำนาจจำแนกการนิเทศการศึกษา อยู่ระหว่าง 0.62-0.79

8.2 จากการทดลองใช้แบบสอบถาม ตอนที่ 3 เพื่อพิจารณาความชัดเจนของแบบสอบถาม รวมทุกด้าน จำนวน 58 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.53-0.87

8.2.1 ค่าอำนาจจำแนกภาวะผู้นำของผู้บริหาร อยู่ระหว่าง 0.61-0.85

8.2.2 ค่าอำนาจจำแนกความสามารถในการจัดการเรียน อยู่ระหว่าง 0.53-

0.82

8.2.3 ค่าอำนาจจำแนกการสนับสนุนงบประมาณ อยู่ระหว่าง 0.71-0.87

8.2.4 ค่าอำนาจจำแนกการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา อยู่ระหว่าง

0.67-0.87

8.2.5 ค่าอำนาจจำแนกการเพียงพอของสื่อวัตกรรมการศึกษา

อยู่ระหว่าง 0.68-0.84

9. นำแบบสอบถามที่ได้ทำการแก้ไขปรับปรุงแล้ว ขอรับความเห็นชอบจาก
คณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์

10. พิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
ทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เพื่อขอความ
ร่วมมือในการเก็บข้อมูลและตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
พร้อมแบบสอบถามแนบ QR Code แบบสอบถาม และจัดส่งคืนผู้วิจัยตามเวลาที่กำหนด

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลได้ 285 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์
ในการตอบแบบสอบถาม

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่คาดว่าจะส่งผลต่อ
ประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
พิจิตรและแบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรม

คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ทั้งนี้ได้วิเคราะห์ตามสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 การวิจัยในการแปลผลข้อมูลไว้ 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายความว่า ปัจจัยที่ส่งผล / ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายความว่า ปัจจัยที่ส่งผล / ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายความว่า ปัจจัยที่ส่งผล / ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายความว่า ปัจจัยที่ส่งผล / ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายความว่า ปัจจัยที่ส่งผล / ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์สถิติเชิงอ้างอิงเพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิจิตร โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 101) ดังนี้

- สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์
- สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.80-0.99 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
- สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.60-0.79 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันสูง
- สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.40-0.59 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
- สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.20-0.39 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันต่ำ

4. สร้างสมการถดถอยเพื่อพยากรณ์ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) และสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละ ขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจำแนกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์สมการพยากรณ์ของประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร แบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis)

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์สมการพยากรณ์ของประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร แบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังนี้

N	แทน	จำนวนประชากร
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

%	แทน	ค่าเปอร์เซ็นต์
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Moment Correlation Coefficient)
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
R ² change	แทน	การทดสอบความมีนัยสำคัญสัมประสิทธิ์พยากรณ์ที่เพิ่มขึ้น
F	แทน	อัตราส่วนเอฟที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
S.E. _b	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย
Beta	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยทั้งหมดของตัวแปรพยากรณ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน
$\hat{Y}$	แทน	สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
$\hat{Z}$	แทน	สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (**p < .01)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (*p < .05)
X ₁	แทน	การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
X ₂	แทน	การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
X ₃	แทน	การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
X ₄	แทน	การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
X ₅	แทน	การนิเทศการศึกษา
Y ₁	แทน	ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
Y ₂	แทน	ความสามารถในการจัดการเรียน
Y ₃	แทน	การสนับสนุนงบประมาณ
Y ₄	แทน	การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา
Y ₅	แทน	การเพียงพอของสื่อ นวัตกรรมเพื่อการศึกษา
Y	แทน	ประสิทธิผลสถานศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน ขนาดสถานศึกษาและตำแหน่งวิทยฐานะ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
ชาย	119	41.75
หญิง	166	58.25
รวม	285	100.00
2. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	118	41.40
ปริญญาโท	163	57.19
ปริญญาเอก	4	1.41
รวม	285	100.00
3. ตำแหน่ง		
ผู้บริหารสถานศึกษา	21	7.37
ข้าราชการครู	264	92.63
รวม	285	100.00
4. ประสบการณ์ทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	59	20.70
5-10 ปี	136	47.72
มากกว่า 10 ปี	90	31.58
รวม	285	100.00

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)
5. ขนาดสถานศึกษา		
ขนาดเล็ก	10	3.51
ขนาดกลาง	105	36.84
ขนาดใหญ่	49	17.19
ขนาดใหญ่พิเศษ	121	42.46
รวม	285	100.00
6. ตำแหน่งวิทยฐานะ		
ครูผู้ช่วย	43	15.09
ครู (ไม่มีวิทยฐานะ)	27	9.47
ชำนาญการ	114	40.00
ชำนาญการพิเศษ	101	35.44
รวม	285	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน ขนาดสถานศึกษาและตำแหน่ง วิทยฐานะ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 285 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกได้คือ ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 41.75 เพศหญิง คิดเป็น ร้อยละ 58.25 จำแนกระดับการศึกษา ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 41.40 ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 57.19 ปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 1.41 จำแนกตามตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 7.37 ข้าราชการครู คิดเป็นร้อยละ 92.63 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็น ร้อยละ 20.70 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.72 มากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.58 จำแนกตามขนาด สถานศึกษา ขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 3.51 ขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.84 ขนาดใหญ่ คิดเป็น ร้อยละ 17.19 ขนาดใหญ่พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 42.46 และจำแนกตามตำแหน่งวิทยฐานะ ครูผู้ช่วย คิดเป็นร้อยละ 15.09 ครู คิดเป็นร้อยละ 9.47 ชำนาญการ คิดเป็นร้อยละ 40.00 และชำนาญการ พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 35.44

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีรายละเอียดผลวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังตารางที่ 5-10

ตารางที่ 5 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยภาพรวม

ด้านที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	4.87	0.29	มากที่สุด
2	การพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมเพื่อการศึกษา	4.88	0.30	มากที่สุด
3	การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.89	0.29	มากที่สุด
4	การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	4.90	0.28	มากที่สุด
5	การนิเทศการศึกษา	4.91	0.26	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.89	0.28	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยรวมและรายด้าน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.28) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การนิเทศการศึกษา ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.26) รองลงมาคือ การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.28) และที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.29)

ตารางที่ 6 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการจัดการเรียนการสอนใน
สถานศึกษา

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	สถานศึกษามีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่	4.88	0.33	มากที่สุด
2	ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน	4.87	0.37	มากที่สุด
3	สถานศึกษามีการจัดอบรมหรือพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีให้กับครูผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ	4.85	0.38	มากที่สุด
4	สื่อและอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความเพียงพอและสามารถใช้งานได้จริง	4.82	0.44	มากที่สุด
5	สถานศึกษามีการสนับสนุนในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยี	4.87	0.36	มากที่สุด
6	ครูผู้สอนมีแนวทางการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน	4.88	0.36	มากที่สุด
7	สถานศึกษามีการติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน	4.88	0.35	มากที่สุด
8	ครูผู้สอนมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียน	4.89	0.34	มากที่สุด
9	สถานศึกษามีแนวทางในการบริหารจัดการเวลาเรียนออนไลน์และออฟไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ	4.88	0.40	มากที่สุด
10	ครูสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีและบริบทของผู้เรียน	4.89	0.35	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.87	0.29	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.29) เมื่อ

พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ครูผู้สอนมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียน ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.34) ครูสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีและบริบทของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.35) รองลงมาคือ สถานศึกษามีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.33) ครูผู้สอนมีแนวทางการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.36) สถานศึกษามีการติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.35) สถานศึกษามีแนวทางในการบริหารจัดการเวลาเรียนออนไลน์และออฟไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.40) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ สื่อและอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความเพียงพอและสามารถใช้งานได้จริง ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.44)

ตารางที่ 7 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	สถานศึกษามีแนวทางการพัฒนาสื่อนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้	4.88	0.35	มากที่สุด
2	ครูผู้สอนสามารถวางแผนการใช้สื่อและนวัตกรรมการสอนได้อย่างมีระบบ	4.88	0.35	มากที่สุด
3	สถานศึกษามีการจัดเตรียมอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการสร้างสื่อเพื่อการเรียนรู้	4.85	0.42	มากที่สุด
4	ครูผู้สอนมีการใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนมีการออกแบบให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย	4.86	0.38	มากที่สุด
5	บุคลากรในสถานศึกษามีทักษะในการพัฒนาและปรับใช้สื่อนวัตกรรมอย่างเหมาะสม	4.87	0.35	มากที่สุด
6	สถานศึกษามีการใช้ระบบกลางเพื่อเผยแพร่และแลกเปลี่ยนสื่อการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา	4.87	0.38	มากที่สุด
7	สถานศึกษามีการจัดเก็บและบริหารจัดการสื่อการเรียนรู้ที่เป็นเทคโนโลยีมีความเป็นระบบ	4.88	0.37	มากที่สุด

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
8	สถานศึกษามีการกำหนดนโยบายหรือแนวทางในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.86	0.39	มากที่สุด
9	ครูผู้สอนมีการนำข้อมูลจากการใช้สื่อเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้	4.88	0.37	มากที่สุด
10	สถานศึกษามีช่องทางให้ครูสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้หรือฐานข้อมูลออนไลน์	4.91	0.33	มากที่สุด
11	สถานศึกษามีการประเมินผลการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ	4.88	0.41	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.88	0.30	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.30) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สถานศึกษามีช่องทางให้ครูสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้หรือฐานข้อมูลออนไลน์ ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.33) รองลงมาคือ สถานศึกษามีแนวทางการพัฒนาสื่อนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.35) ครูผู้สอนสามารถวางแผนการใช้สื่อและนวัตกรรมการสอนได้อย่างมีระบบ ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.35) สถานศึกษามีการจัดเก็บและบริหารจัดการสื่อการเรียนรู้ที่เป็นเทคโนโลยีมีความเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.37) ครูผู้สอนมีการนำข้อมูลจากการใช้สื่อเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.37) สถานศึกษามีการประเมินผลการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.41) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ สถานศึกษามีการจัดเตรียมอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการสร้างสื่อเพื่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.42)

ตารางที่ 8 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	สถานศึกษามีกระบวนการวิเคราะห์บริบทเพื่อใช้ในการออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา	4.90	0.34	มากที่สุด
2	สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรมีการเชื่อมโยงกับนโยบายทางการศึกษาและแนวโน้มเทคโนโลยี	4.89	0.34	มากที่สุด
3	คณะกรรมการหลักสูตรมีการประชุมและร่วมวางแผนการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ	4.89	0.37	มากที่สุด
4	หลักสูตรของสถานศึกษามีการบูรณาการทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเนื้อหาการเรียนรู้	4.86	0.40	มากที่สุด
5	สถานศึกษามีการสำรวจความต้องการของผู้เรียนและชุมชนเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาหลักสูตร	4.88	0.37	มากที่สุด
6	สถานศึกษามีการส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร	4.89	0.34	มากที่สุด
7	การพัฒนาหลักสูตรมีการคำนึงถึงความยืดหยุ่นและความหลากหลายของผู้เรียน	4.90	0.34	มากที่สุด
8	หลักสูตรมีแนวทางในการประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยี	4.89	0.36	มากที่สุด
9	สถานศึกษามีระบบการติดตามผลการดำเนินงานตามหลักสูตรที่สามารถนำมาปรับปรุงต่อเนื่องได้	4.90	0.34	มากที่สุด
10	บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรตามบทบาทและความรับผิดชอบที่เหมาะสม	4.91	0.33	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.89	0.29	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนา

หลักสูตรตามบทบาทและความรับผิดชอบที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.33) รองลงมาคือ สถานศึกษามีกระบวนการวิเคราะห์บริบทเพื่อใช้ในการออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.34) การพัฒนาหลักสูตรมีการคำนึงถึงความยืดหยุ่น และความหลากหลายของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.34) สถานศึกษามีระบบการติดตามผลการดำเนินงานตามหลักสูตรที่สามารถนำมาปรับปรุงต่อเนื่องได้ ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.34) และด้านที่มี ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ หลักสูตรของสถานศึกษามีการบูรณาการทักษะการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในเนื้อหาการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.86$, S.D. = 0.40)

ตารางที่ 9 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการ เทียบโอนผลการเรียน

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	สถานศึกษามีแนวทางการวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับ การจัดการเรียนรู้ในยุคเทคโนโลยีสมัยใหม่	4.92	0.30	มากที่สุด
2	สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บและ ประมวลผลข้อมูลการวัดและประเมินผล	4.91	0.33	มากที่สุด
3	แบบทดสอบและเครื่องมือประเมินได้รับการพัฒนาให้เหมาะสม กับบริบทของผู้เรียน	4.89	0.37	มากที่สุด
4	บุคลากรในสถานศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์การ ประเมินผลตามหลักสูตร	4.90	0.34	มากที่สุด
5	การประเมินผลมีการใช้ทั้งวิธีการวัดผลแบบดั้งเดิมและ แบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างสมดุล	4.91	0.32	มากที่สุด
6	สถานศึกษามีกระบวนการแจ้งผลการเรียนที่เป็นระบบและ สามารถตรวจสอบได้	4.91	0.32	มากที่สุด
7	สถานศึกษามีแนวทางในการวิเคราะห์ผลการเรียนเพื่อใช้ เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้	4.91	0.31	มากที่สุด
8	การดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนมีขั้นตอนที่ชัดเจนและ เป็นไปตามระเบียบที่กำหนด	4.91	0.32	มากที่สุด

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
9	สถานศึกษามีการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลผลการเรียนในระบบฐานข้อมูลของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ	4.91	0.31	มากที่สุด
10	คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาและอนุมัติการเทียบโอนผลการเรียน	4.90	0.34	มากที่สุด
11	การรายงานผลการเรียนและผลการเทียบโอนมีความโปร่งใสและสามารถติดตามผลได้	4.90	0.36	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.90	0.28	มากที่สุด

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.28) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สถานศึกษามีแนวทางการวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคเทคโนโลยีสมัยใหม่ ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.30) รองลงมาคือ สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.33) การประเมินผลมีการใช้ทั้งวิธีการวัดผลแบบดั้งเดิมและแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างสมดุล ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.32) สถานศึกษามีกระบวนการแจ้งผลการเรียนที่เป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้ ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.32) สถานศึกษามีแนวทางในการวิเคราะห์ผลการเรียนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.31) การดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนมีขั้นตอนที่ชัดเจนและเป็นไปตามระเบียบที่กำหนด ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.32) สถานศึกษามีการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลผลการเรียนในระบบฐานข้อมูลของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.31) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ แบบทดสอบและเครื่องมือประเมินได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.37)

ตารางที่ 10 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการนิเทศการศึกษา

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	สถานศึกษามีการวางแผนการนิเทศการศึกษาที่ชัดเจนและสอดคล้องกับบริบททางเทคโนโลยีสมัยใหม่	4.93	0.29	มากที่สุด
2	การนิเทศศึกษาคครอบคลุมด้านการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาครู และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.90	0.32	มากที่สุด
3	สถานศึกษามีการใช้เครื่องมือหรือระบบออนไลน์ในการสื่อสารระหว่างผู้บริหาร ครู และผู้รับการนิเทศ	4.90	0.32	มากที่สุด
4	การนิเทศมีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผลเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนางานวิชาการ	4.90	0.33	มากที่สุด
5	บุคลากรที่ทำหน้าที่นิเทศมีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีที่สามารถประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศ	4.93	0.29	มากที่สุด
6	การนิเทศมีแนวทางในการติดตามผลและให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน	4.92	0.31	มากที่สุด
7	สถานศึกษามีการจัดทำรายงานหรือบันทึกผลการนิเทศอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้	4.92	0.31	มากที่สุด
8	สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูสามารถสะท้อนผลการปฏิบัติงานหลังได้รับการนิเทศ	4.90	0.35	มากที่สุด
9	การนิเทศมีกำหนดระยะเวลาและกระบวนการที่ชัดเจน สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.93	0.27	มากที่สุด
10	การนิเทศการศึกษาได้รับการประเมินผลเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.89	0.35	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.91	0.26	มากที่สุด

จากตารางที่ 10 พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการนิเทศการศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.26) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สถานศึกษามีการวางแผนการนิเทศการศึกษาที่ชัดเจน

และสอดคล้องกับบริบททางเทคโนโลยีสมัยใหม่ ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.29) บุคลากรที่ทำหน้าที่นี้เทศมีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีที่สามารถประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศ ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.29) การนิเทศมีกำหนดระยะเวลาและกระบวนการที่ชัดเจน สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.27) รองลงมาคือ การนิเทศมีแนวทางในการติดตามผลและให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.31) สถานศึกษามีการจัดทำรายงานหรือบันทึกผลการนิเทศอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้ ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.31) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ การนิเทศการศึกษาได้รับการประเมินผลเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.35)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

การวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีรายละเอียดผลวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังตารางที่ 11-16

ตารางที่ 11 แสดงประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยภาพรวม

ด้านที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ภาวะผู้นำของผู้บริหาร	4.91	0.23	มากที่สุด
2	ความสามารถในการจัดการเรียน	4.92	0.23	มากที่สุด
3	การสนับสนุนงบประมาณ	4.88	0.32	มากที่สุด
4	การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา	4.91	0.27	มากที่สุด
5	การเพียงพอของสื่อวัสดุเครื่องมือเพื่อการศึกษา	4.89	0.29	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.90	0.27	มากที่สุด

จากตารางที่ 11 พบว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยรวมและรายด้าน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียน ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.23) รองลงมาคือ ด้านภาวะผู้นำ

ของผู้บริหาร ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.23) ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.27) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ด้านการสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.32)

ตารางที่ 12 แสดงประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ผู้บริหารมีการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	4.92	0.27	มากที่สุด
2	ผู้บริหารสามารถวางแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างเหมาะสม	4.92	0.28	มากที่สุด
3	ผู้บริหารมีบทบาทในการขับเคลื่อนนโยบายด้านดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา	4.91	0.28	มากที่สุด
4	ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการและติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษา	4.87	0.35	มากที่สุด
5	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีโอกาสพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลในด้านวิชาการ	4.88	0.34	มากที่สุด
6	ผู้บริหารมีแนวทางส่งเสริมการใช้สื่อดิจิทัลและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้	4.91	0.32	มากที่สุด
7	ผู้บริหารสนับสนุนการสื่อสารภายในองค์กรผ่านระบบดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ	4.93	0.26	มากที่สุด
8	ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรในการพัฒนางานด้านเทคโนโลยี	4.92	0.28	มากที่สุด
9	ผู้บริหารมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาเชิงระบบที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา	4.92	0.28	มากที่สุด
10	ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	4.94	0.30	มากที่สุด
11	ผู้บริหารติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง	4.93	0.26	มากที่สุด

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
12	ผู้บริหารมีแนวทางส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่รองรับการเรียนรู้และการปรับตัวในยุคดิจิทัล	4.92	0.33	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.91	0.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 12 พบว่า ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.26) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.30) รองลงมา คือ ผู้บริหารสนับสนุนการสื่อสารภายในองค์กรผ่านระบบดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.26) ผู้บริหารติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.26) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการและติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.35)

ตารางที่ 13 แสดงประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
ด้านความสามารถในการจัดการเรียน

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ครูผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน	4.89	0.32	มากที่สุด
2	ครูผู้สอนมีแนวทางจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	4.92	0.28	มากที่สุด
3	ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม	4.93	0.27	มากที่สุด
4	ครูผู้สอนมีทักษะในการสร้างสื่อการเรียนรู้ดิจิทัลที่ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของบทเรียน	4.91	0.30	มากที่สุด
5	ครูผู้สอนสามารถบริหารจัดการเวลาและกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพทั้งในรูปแบบออนไลน์และออนไซต์	4.92	0.28	มากที่สุด
6	ครูผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย	4.92	0.29	มากที่สุด
7	ครูผู้สอนสามารถประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้	4.93	0.28	มากที่สุด
8	ครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์	4.93	0.26	มากที่สุด
9	ครูผู้สอนสามารถให้คำแนะนำและสนับสนุนผู้เรียนในการเรียนรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยี	4.92	0.28	มากที่สุด
10	ครูผู้สอนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการใช้เทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ	4.93	0.27	มากที่สุด
11	ครูผู้สอนมีแนวทางในการพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนรู้ในบริบทของยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง	4.92	0.29	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.92	0.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 13 พบว่า ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านความสามารถในการจัดการเรียน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

คือ ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.27) ครูผู้สอนสามารถประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.28) ครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.26) ครูผู้สอนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการใช้เทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ สร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.27) รองลงมาคือ ครูผู้สอนมีแนวทางจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.28) ครูผู้สอนสามารถบริหารจัดการเวลาและกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพทั้งในรูปแบบออนไลน์และออนไซต์ ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.28) ครูผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.29) ครูผู้สอนสามารถให้คำแนะนำและสนับสนุนผู้เรียนในการเรียนรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.28) ครูผู้สอนมีแนวทางในการพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนรู้ในบริบทของยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.29) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ครูผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.32)

ตารางที่ 14 แสดงประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการสนับสนุนงบประมาณ

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	สถานศึกษาจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนโครงการพัฒนาการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล	4.89	0.38	มากที่สุด
2	งบประมาณที่ได้รับสอดคล้องกับความต้องการและเป้าหมายของสถานศึกษาในการพัฒนางานวิชาการ	4.87	0.41	มากที่สุด
3	งบประมาณสนับสนุนการจัดหาเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอน	4.84	0.46	มากที่สุด
4	งบประมาณถูกบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส	4.92	0.29	มากที่สุด
5	สถานศึกษาวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	4.92	0.30	มากที่สุด
6	งบประมาณสนับสนุนการอบรมและพัฒนาศักยภาพครูในด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.87	0.38	มากที่สุด

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
7	งบประมาณช่วยส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมและสื่อดิจิทัล สำหรับผู้เรียน	4.88	0.38	มากที่สุด
8	สถานศึกษาประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อนำข้อมูล มาปรับปรุงการบริหารจัดการในอนาคต	4.89	0.35	มากที่สุด
9	งบประมาณสนับสนุนการบำรุงรักษาและอัปเดตอุปกรณ์ เทคโนโลยีในสถานศึกษา	4.87	0.40	มากที่สุด
10	สถานศึกษารายงานผลการใช้งบประมาณต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อย่างเป็นระบบ	4.90	0.35	มากที่สุด
11	งบประมาณช่วยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาผลงานวิชาการใน สถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง	4.89	0.36	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.88	0.32	มากที่สุด

จากตารางที่ 14 พบว่า ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการสนับสนุนงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ งบประมาณถูกบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.29) สถานศึกษาวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.30) รองลงมาคือ สถานศึกษารายงานผลการใช้งบประมาณต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.35) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ งบประมาณสนับสนุนการจัดหาเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.46)

ตารางที่ 15 แสดงประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	สถานศึกษาวางแผนจัดแหล่งเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล	4.92	0.29	มากที่สุด
2	แหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษามีความหลากหลายทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์	4.90	0.34	มากที่สุด
3	แหล่งเรียนรู้ได้รับการจัดเตรียมด้วยสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้	4.91	0.33	มากที่สุด
4	สถานศึกษามีระบบการจัดการและบำรุงรักษาแหล่งเรียนรู้อย่างเป็นระบบ	4.91	0.33	มากที่สุด
5	แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้แบบร่วมมือ	4.91	0.32	มากที่สุด
6	สถานศึกษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล	4.91	0.31	มากที่สุด
7	แหล่งเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างสะดวกและทั่วถึง	4.92	0.32	มากที่สุด
8	สถานศึกษาประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อเพิ่มพูนแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย	4.89	0.35	มากที่สุด
9	ครูและบุคลากรได้รับการส่งเสริมให้ใช้แหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน	4.91	0.32	มากที่สุด
10	สถานศึกษาประเมินผลการใช้งานและความพึงพอใจของผู้ใช้แหล่งเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ	4.91	0.34	มากที่สุด
11	แหล่งเรียนรู้ช่วยส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาของผู้เรียน	4.91	0.32	มากที่สุด
12	สถานศึกษาจัดกิจกรรมและอบรมเพื่อส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.92	0.30	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.91	0.27	มากที่สุด

จากตารางที่ 15 พบว่า ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ แหล่งเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างสะดวกและทั่วถึง ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.32) สถานศึกษาจัดกิจกรรมและอบรมเพื่อส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.30) รองลงมาคือ แหล่งเรียนรู้ได้รับการจัดเตรียมด้วยสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.33) สถานศึกษามีระบบการจัดการและบำรุงรักษาแหล่งเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.33) แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.32) สถานศึกษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.31) ครูและบุคลากรได้รับการส่งเสริมให้ใช้แหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.32) สถานศึกษาประเมินผลการใช้งานและความพึงพอใจของผู้ใช้แหล่งเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.34) แหล่งเรียนรู้ช่วยส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.32) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ สถานศึกษาประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อเพิ่มพูนแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.35)

ตารางที่ 16 แสดงประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการเพียงพอของสื่อวัสดุเครื่องมือเพื่อการศึกษา

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	สถานศึกษาจัดหาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	4.90	0.33	มากที่สุด
2	สื่อการเรียนรู้ที่มีอยู่สามารถรองรับจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม	4.90	0.33	มากที่สุด
3	นวัตกรรมเพื่อการศึกษาได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้สามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง	4.90	0.32	มากที่สุด
4	สื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาถูกจัดเตรียมให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระ	4.89	0.35	มากที่สุด
5	บุคลากรทางการศึกษาสามารถเข้าถึงและเลือกใช้สื่อที่มีอยู่ได้ตามความเหมาะสมกับการสอน	4.88	0.36	มากที่สุด

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
6	สถานศึกษาจัดระบบยืม-คืนสื่อการเรียนรู้อย่างเป็นระเบียบ	4.88	0.35	มากที่สุด
7	สื่อและนวัตกรรมทางการศึกษามีความหลากหลาย รองรับทั้งรูปแบบดิจิทัลและไม่ใช้ดิจิทัล	4.91	0.31	มากที่สุด
8	สถานศึกษาจัดงบประมาณหรือแหล่งทุนสนับสนุนเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการด้านสื่อ	4.91	0.32	มากที่สุด
9	สถานศึกษามีแนวทางการจัดสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	4.90	0.34	มากที่สุด
10	สื่อการเรียนรู้ได้รับการจัดเก็บในสถานที่ที่เอื้อต่อการใช้งานของครูและนักเรียน	4.88	0.35	มากที่สุด
11	สถานศึกษามีแนวทางในการประเมินและพัฒนาความเพียงพอของสื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ	4.87	0.36	มากที่สุด
12	สื่อและนวัตกรรมเพื่อการศึกษาช่วยสนับสนุนเป้าหมายการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา	4.89	0.33	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.89	0.29	มากที่สุด

จากตารางที่ 16 พบว่า ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการเพียงพอของสื่อและนวัตกรรมเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สื่อและนวัตกรรมทางการศึกษามีความหลากหลาย รองรับทั้งรูปแบบดิจิทัลและไม่ใช้ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.31) สถานศึกษาจัดงบประมาณหรือแหล่งทุนสนับสนุนเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการด้านสื่อ ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.32) รองลงมาคือ สถานศึกษาจัดหาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.33) สื่อการเรียนรู้ที่มีอยู่สามารถรองรับจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.33) นวัตกรรมเพื่อการศึกษาได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้สามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.32) สถานศึกษามีแนวทางการจัดสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.34) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ สถานศึกษามีแนวทางในการประเมินและพัฒนาความเพียงพอของสื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.36)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่น่าจะส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยภาพรวมและรายข้อโดยผู้วิจัยหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรเกณฑ์และตัวแปรพยากรณ์ที่น่าจะส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้ตารางเพียร์สัน (Pearson's Table) ผลการวิเคราะห์ได้แสดงไว้ในตารางที่ 17-19

ตารางที่ 17 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅
X ₁	1.00	0.88**	0.86**	0.86**	0.81**
X ₂		1.00	0.91**	0.91**	0.86**
X ₃			1.00	0.92**	0.87**
X ₄				1.00	0.89**
X ₅					1.00

**p < .01

จากตารางที่ 17 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ปัจจัยการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X₁) ปัจจัยการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (X₂) ปัจจัยการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X₃) ปัจจัยการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน (X₄) และปัจจัยการนิเทศการศึกษา (X₅) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยปัจจัยการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X₃)

มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงกับปัจจัยการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.92 รองลงมาคือ ปัจจัยการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา (X_2) มีความสัมพันธ์กับปัจจัยการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_3) และปัจจัย การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.91 และด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุด ปัจจัยการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X_1) มีความสัมพันธ์กับปัจจัยการนิเทศการศึกษา (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.81

ตารางที่ 18 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ตัวแปร	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4	Y_5
Y_1	1.00	0.78**	0.76**	0.70**	0.68**
Y_2		1.00	0.76**	0.72**	0.70**
Y_3			1.00	0.79**	0.78**
Y_4				1.00	0.89**
Y_5					1.00

**p < .01

จากตารางที่ 18 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (Y_1) ความสามารถในการจัดการเรียน (Y_2) การสนับสนุนงบประมาณ (Y_3) การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา (Y_4) และการเพียงพอของสื่อ นวัตกรรมเพื่อการศึกษา (Y_5) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยมีการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา (Y_4) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงกับการเพียงพอของสื่อ นวัตกรรมเพื่อการศึกษา (Y_5) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.89 รองลงมาคือ การสนับสนุน งบประมาณ (Y_3) มีความสัมพันธ์กับการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา (Y_4) มีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.79 และด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุด ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (Y_1) กับการจัด แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา (Y_4) และความสามารถในการจัดการเรียน (Y_2) กับการเพียงพอของสื่อ นวัตกรรมเพื่อการศึกษา (Y_5) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.70

ตารางที่ 19 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	Y
X ₁	1.00	0.88**	0.86**	0.86**	0.81**	0.81**
X ₂		1.00	0.91**	0.91**	0.86**	0.81**
X ₃			1.00	0.92**	0.87**	0.85**
X ₄				1.00	0.89**	0.85**
X ₅					1.00	0.86**
Y						1.00

**p < .01

จากตารางที่ 19 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X₁) ปัจจัยด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (X₂) ปัจจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X₃) ปัจจัยด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน (X₄) และปัจจัยด้านการนิเทศการศึกษา (X₅) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยมีปัจจัยด้านการนิเทศการศึกษา (X₅) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.86 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X₃) ปัจจัยด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน (X₄) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.85 และด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุด ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X₁) ปัจจัยด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (X₂) เท่ากับ 0.81

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์สมการพยากรณ์ของสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของ
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร แบบปกติ
(Enter Multiple Regression Analysis)

ในการสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของ
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การถดถอย
พหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) ดังตารางที่ 20-25

ตารางที่ 20 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression
Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการ ในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา	b	S.E.	β	t	Sig.
(Constant)	0.85	0.13		6.74	0.00**
ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X_1)	0.19	0.05	0.23	3.66	0.00**
ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (X_2)	-0.11	0.06	-0.14	-1.75	0.81
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_3)	0.26	0.07	0.31	3.88	0.00**
ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอน ผลการเรียน (X_4)	0.12	0.07	0.14	1.63	0.105
ด้านการนิเทศการศึกษา (X_5)	0.38	0.06	0.40	6.44	0.00**

$R = .89$ $R^2 = .80$ Adjusted $R^2 = .79$ S.E.est = .11009 $F = 217.057$ **Sig = .000

**p < .01

จากตารางที่ 20 พบว่า ผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนน
มาตรฐาน (Beta) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .89
และร่วมกันทำนายประสิทธิภาพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ร้อยละ 80
และมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับความสำเร็จในประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยมีค่า $F = 217.057$ และมีค่า $Sig. = .000$ สามารถสร้างสมการทำนายได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.85 + 0.19 (X_1) + 0.26 (X_3) + 0.38 (X_5)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.23 (Z_1) + 0.31 (Z_3) + 0.40 (Z_5)$$

ตารางที่ 21 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.	β	t	Sig.
(Constant)	1.51	0.16		9.70	0.00**
ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X_1)	0.10	0.06	0.12	1.52	0.13
ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (X_2)	-0.01	0.08	-0.01	-0.08	0.94
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_3)	0.12	0.08	0.15	1.45	0.15
ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอน	0.17	0.09	0.21	1.85	0.07
ผลการเรียน (X_4)					
ด้านการนิเทศการศึกษา (X_5)	0.32	0.07	0.37	4.47	0.00**

$R = .80$ $R^2 = .65$ Adjusted $R^2 = .64$ S.E.est = .13565 $F = 101.163$ **Sig = .000

**p < .01

จากตารางที่ 21 พบว่า ผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการนิเทศการศึกษา (X_5) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .80 และร่วมกันทำนายประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ร้อยละ 65 และมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับความสำเร็จในประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร โดยมีค่า $F = 101.163$ และมีค่า $\text{Sig.} = .000$ สามารถสร้างสมการทำนายได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.51 + 0.32 (X_5)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.37 (Z_5)$$

ตารางที่ 22 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านความสามารถในการจัดการเรียน

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.	β	t	Sig.
(Constant)	1.27	0.14		8.99	0.00**
ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X_1)	0.16	0.06	0.20	2.76	0.01**
ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (X_2)	-0.04	0.07	-0.06	-0.59	0.55
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_3)	0.17	0.07	0.21	2.29	0.02*
ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน (X_4)	0.16	0.08	0.19	1.93	0.06
ด้านการนิเทศการศึกษา (X_5)	0.30	0.07	0.34	4.65	0.00**

$R = .85$ $R^2 = .72$ Adjusted $R^2 = .71$ S.E.est = .12309 $F = 142.032$ **Sig = .000

**p < .01 *p < .05

จากตารางที่ 22 พบว่า ผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X_1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_3) และด้านการนิเทศการศึกษา (X_5) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านความสามารถในการจัดการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .85 และร่วมกันทำนายประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านความสามารถในการจัดการ

เรียน ร้อยละ 72 และมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับความสำเร็จในประสิทธิผลของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านความสามารถในการจัดการเรียน โดยมีค่า
 $F = 142.032$ และมีค่า $Sig. = .000$ สามารถสร้างสมการทำนายได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.27 + 0.16 (X_1) + 0.17 (X_3) + 0.30 (X_5)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.20 (Z_1) + 0.21 (Z_3) + 0.34 (Z_5)$$

ตารางที่ 23 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการสนับสนุนงบประมาณ

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.	β	t	Sig.
(Constant)	-0.32	0.18		-1.81	0.07
ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X_1)	0.31	0.07	0.28	4.20	0.00**
ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (X_2)	-0.30	0.09	-0.29	-3.37	0.00**
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_3)	0.67	0.09	0.60	7.13	0.00**
ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอน ผลการเรียน (X_4)	-0.10	0.10	-0.09	-0.95	0.35
ด้านการนิเทศการศึกษา (X_5)	0.49	0.08	0.40	5.96	0.00**

$R = .88$ $R^2 = .77$ Adjusted $R^2 = .76$ S.E.est = .15566 $F = 184.705$ **Sig = .000

**p < .01

จากตารางที่ 23 พบว่า ผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนน
มาตรฐาน (Beta) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
(X_1) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (X_2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
(X_3) และด้านการนิเทศการศึกษา (X_5) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการสนับสนุนงบประมาณ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ เท่ากับ .88 และร่วมกันทำนายประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการสนับสนุนงบประมาณ ร้อยละ 77 และมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับความสำเร็จในประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการสนับสนุนงบประมาณ โดยมีค่า $F = 184.705$ และมีค่า $\text{Sig.} = .000$ สามารถสร้างสมการทำนายได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = -0.32 + 0.31 (X_1) - 0.30 (X_2) + 0.67 (X_3) + 0.49 (X_5)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.28 (Z_1) - 0.29 (Z_2) + 0.60 (Z_3) + 0.40 (Z_5)$$

ตารางที่ 24 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.	β	t	Sig.
(Constant)	1.01	0.21		4.81	0.00**
ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X_1)	0.25	0.09	0.26	2.85	0.01**
การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (X_2)	-0.13	0.11	-0.15	-1.27	0.21
การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_3)	0.20	0.11	0.21	1.83	0.07
ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน (X_4)	0.03	0.12	0.03	0.26	0.80
ด้านการนิเทศการศึกษา (X_5)	0.45	0.10	0.43	4.64	0.00**

$R = .75$ $R^2 = .56$ Adjusted $R^2 = .55$ S.E.est = .18370 $F = 70.520$ **Sig = .000

**p < .01

จากตารางที่ 24 พบว่า ผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X_1) และด้านการนิเทศการศึกษา (X_5) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา โดยมีค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .75 และร่วมกันทำนายประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ร้อยละ 56 และมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับความสำเร็จในประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา โดยมีค่า $F = 70.520$ และมีค่า $Sig. = .000$ สามารถสร้างสมการทำนายได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.01 + 0.25 (X_1) + 0.45 (X_5)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.26 (Z_1) + 0.43 (Z_5)$$

ตารางที่ 25 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการเพียงพอของสื่อนวัตกรรมเพื่อการศึกษา

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.	β	t	Sig.
(Constant)	0.79	0.22		3.55	0.00**
ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X_1)	0.14	0.09	0.14	1.52	0.13
ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (X_2)	-0.07	0.11	-0.07	-0.64	0.53
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_3)	0.13	0.12	0.13	1.08	0.28
ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอน	0.34	0.13	0.32	2.63	0.01**
ผลการเรียน (X_4)					
ด้านการนิเทศการศึกษา (X_5)	0.31	0.10	0.28	3.03	0.00**

$R = .75$ $R^2 = .57$ Adjusted $R^2 = .56$ S.E.est = .19344 $F = 73.356$ **Sig = .000

**p < .01

จากตารางที่ 25 พบว่า ผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน (X_4) และด้านการนิเทศการศึกษา (X_5) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของ

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการเพียงพอของสื่อ นวัตกรรม
เพื่อการศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .75 และร่วมกันทำนายประสิทธิผลของ
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการเพียงพอของสื่อ นวัตกรรม
เพื่อการศึกษา ร้อยละ 57 และมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับความ สำเร็จในประสิทธิผลของ
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการเพียงพอของสื่อ นวัตกรรม
เพื่อการศึกษา โดยมีค่า $F = 73.356$ และมีค่า $\text{Sig.} = .000$ สามารถสร้างสมการทำนายได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.79 + 0.34 (X_4) + 0.31 (X_5)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.32 (Z_4) + 0.28 (Z_5)$$

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์สมการพยากรณ์ที่ของประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร แบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ในการสร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน
(Stepwise Multiple Regression Analysis) เมื่อใช้ความสำเร็จในการดำเนินงานประสิทธิผลของ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เป็นตัวแปรเกณฑ์ ดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 แสดงการวิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลโดยใช้ความสำเร็จในการดำเนินงาน
ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
เป็นตัวแปรเกณฑ์

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.	β	t	Sig.
(Constant)	0.88	0.13		6.94	.000**
ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X_1)	0.16	0.05	0.20	3.60	.000**
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_3)	0.26	0.05	0.32	4.92	.000**
ด้านการนิเทศการศึกษา (X_5)	0.39	0.05	0.42	7.48	.000**

$R = .89$ $R^2 = .79$ Adjusted $R^2 = .79$ S.E.est = .11058 $F = 357.075$ **Sig = .000

**p < .01

จากตารางที่ 26 พบว่า แสดงผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูป
คะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X_1) ปัจจัย
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_3) และ ปัจจัยด้านการนิเทศการศึกษา (X_5) มีความสัมพันธ์
กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยมีค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .89 และร่วมกันทำนายประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ร้อยละ 79 และมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับประสิทธิผล
ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยมีค่า $F = 357.075$ และ
มีค่า Sig. = .000 สามารถสร้างสมการทำนายได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.88 + 0.16 (X_1) + 0.26 (X_3) + 0.39 (X_5)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.20 (Z_1) + 0.32 (Z_3) + 0.42 (Z_5)$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม(Questionnaires) จำนวน

1 ฉบับ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ประกอบด้วยจำนวน 5 ด้าน 1) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 2) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 3) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 4) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 5) การนิเทศการศึกษา ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด ประกอบด้วย 5 ด้าน 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2) ความสามารถในการจัดการเรียน 3) การสนับสนุนงบประมาณ 4) การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา 5) การเพียงพอของสื่อวัสดุเครื่องมือเพื่อการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลและตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมแบบสอบถามแนบ QR Code แบบสอบถาม และจัดส่งคืนผู้วิจัยตามเวลาที่กำหนด
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งสิ้น 285 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมดและนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์และนำไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล จากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงด้วยความถี่ (f) และร้อยละ (%)
2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาด้วย วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient)

5. การหาตัวแปรพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการทำนายประสิทธิผลของสถานศึกษาวิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) และวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยรวมและรายด้าน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ด้านการนิเทศการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

1.1 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ครูผู้สอนมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียน ครูสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีและบริบทของผู้เรียน รองลงมาคือ สถานศึกษามีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ครูผู้สอนมีแนวทางการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน สถานศึกษามีการติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน สถานศึกษามีแนวทางในการบริหารจัดการเวลาเรียนออนไลน์และออฟไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ สื่อและอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความเพียงพอและสามารถใช้งานได้จริง

1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สถานศึกษามีช่องทางให้ครูสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้หรือฐานข้อมูลออนไลน์

รองลงมาคือ สถานศึกษามีแนวทางการพัฒนาสื่อนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนสามารถวางแผนการใช้สื่อและนวัตกรรมการสอนได้อย่างมีระบบ สถานศึกษามีการจัดเก็บและบริหารจัดการสื่อการเรียนรู้ที่เป็นเทคโนโลยีมีความเป็นระบบ ครูผู้สอนมีการนำข้อมูลจากการใช้สื่อเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ สถานศึกษามีการประเมินผลการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ สถานศึกษามีการจัดเตรียมอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการสร้างสื่อเพื่อการเรียนรู้

1.3 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปิจิตร ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรตามบทบาทและความรับผิดชอบที่เหมาะสม รองลงมาคือ สถานศึกษามีกระบวนการวิเคราะห์บริบทเพื่อใช้ในการออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรมีการคำนึงถึงความยืดหยุ่นและความหลากหลายของผู้เรียน สถานศึกษามีระบบการติดตามผลการดำเนินงานตามหลักสูตรที่สามารถนำมาปรับปรุงต่อเนื่องได้และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ หลักสูตรของสถานศึกษามีการบูรณาการทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเนื้อหาการเรียนรู้

1.4 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปิจิตร ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สถานศึกษามีแนวทางการวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคเทคโนโลยีสมัยใหม่ รองลงมาคือ สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลการวัดและประเมินผล การประเมินผลมีการใช้ทั้งวิธีการวัดผลแบบดั้งเดิมและแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างสมดุล สถานศึกษามีกระบวนการแจ้งผลการเรียนที่เป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้ สถานศึกษามีแนวทางในการวิเคราะห์ผลการเรียนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนมีขั้นตอนที่ชัดเจนและเป็นไปตามระเบียบที่กำหนด สถานศึกษามีการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลผลการเรียนในระบบฐานข้อมูลของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ แบบทดสอบและเครื่องมือประเมินได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน

1.5 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปิจิตร ด้านการนิเทศการศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สถานศึกษามีการวางแผนการนิเทศการศึกษาที่ชัดเจนและสอดคล้องกับบริบททางเทคโนโลยีสมัยใหม่

บุคลากรที่ทำหน้าที่นี้เทศมีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีที่สามารถประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศ การนิเทศมีกำหนดระยะเวลาและกระบวนการที่ชัดเจน สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา รองลงมาคือ การนิเทศมีแนวทางในการติดตามผลและให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนา การเรียนการสอน สถานศึกษามีการจัดทำรายงานหรือบันทึกผลการนิเทศอย่างเป็นระบบและ สามารถตรวจสอบได้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ การนิเทศการศึกษาได้รับการ ประเมินผลเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิจิตร โดยรวมและรายด้าน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียน รองลงมาคือ ด้านภาวะ ผู้นำของผู้บริหาร ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ด้านการสนับสนุนงบประมาณ

2.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากที่สุดคือ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รองลงมาคือ ผู้บริหารสนับสนุนการสื่อสารภายในองค์กรผ่านระบบดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ ผู้บริหาร ติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง และด้านที่มี ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการและติดตาม ผลการดำเนินงานของสถานศึกษา

2.2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพิจิตร ด้านความสามารถในการจัดการเรียน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม ครูผู้สอนสามารถประเมินผล การเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ ครูผู้สอนมีความสามารถ ในการจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ ครูผู้สอนมีการจัดทำแผน การจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการใช้เทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ สร้างสรรค์ รองลงมาคือ ครูผู้สอน มีแนวทางจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูผู้สอนสามารถบริหารจัดการเวลาและ กิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพทั้งในรูปแบบออนไลน์และออนไซต์ ครูผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ครูผู้สอนสามารถให้คำแนะนำและสนับสนุน ผู้เรียนในการเรียนรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยี ครูผู้สอนมีแนวทางในการพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนรู้

ในบริบทของยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ครูผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน

2.3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการสนับสนุนงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ งบประมาณถูกบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส สถานศึกษาวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา รองลงมาคือ สถานศึกษารายงานผลการใช้งบประมาณต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเป็นระบบ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ งบประมาณสนับสนุนการจัดการเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอน

2.4 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ แหล่งเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างสะดวกและทั่วถึง สถานศึกษาจัดกิจกรรมและอบรมเพื่อส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ รองลงมาคือ แหล่งเรียนรู้ได้รับการจัดเตรียมด้วยสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ สถานศึกษามีระบบการจัดการและบำรุงรักษาแหล่งเรียนรู้อย่างเป็นระบบ แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้แบบร่วมมือ สถานศึกษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล และบุคลากรได้รับการส่งเสริมให้ใช้แหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน สถานศึกษาประเมินผลการใช้งานและความพึงพอใจของผู้ใช้แหล่งเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ แหล่งเรียนรู้ช่วยส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาของผู้เรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ สถานศึกษาประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อเพิ่มพูนแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

2.5 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพิจิตร ด้านการเพียงพอของสื่อวัสดุกรรมเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สื่อและนวัตกรรมทางการศึกษามีความหลากหลาย รองรับทั้งรูปแบบดิจิทัลและไม่ใช้ดิจิทัล สถานศึกษาจัดงบประมาณหรือแหล่งทุนสนับสนุนเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการด้านสื่อ รองลงมาคือ สถานศึกษาจัดหาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล สื่อการเรียนรู้ที่มีอยู่สามารถรองรับจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม นวัตกรรมเพื่อการศึกษาได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้สามารถใช้งานได้ต่อเนื่อง สถานศึกษามีแนวทางการจัดสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ สถานศึกษามีแนวทางในการประเมินและพัฒนาความเพียงพอของสื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ปัจจัยด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ปัจจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ปัจจัยด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และปัจจัยด้านการนิเทศการศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยมีปัจจัยด้านการนิเทศการศึกษา มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.86 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ปัจจัยด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.85 และด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุด ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ปัจจัยด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เท่ากับ 0.81

4. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า ผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .89 และร่วมกันทำนายประสิทธิผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ร้อยละ 80 และมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับความสำเร็จในประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยมีค่า $F = 217.057$ และมีค่า $Sig. = .000$ สามารถสร้างสมการทำนายได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.85 + 0.19 (X_1) + 0.26 (X_3) + 0.38 (X_5)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.23 (Z_1) + 0.31 (Z_3) + 0.40 (Z_5)$$

5. ผลการวิเคราะห์สมการพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการทำนายประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร แบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า แสดงผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ปัจจัยด้าน

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และปัจจัยด้านการนิเทศการศึกษา มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .89 และร่วมกันทำนายประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ร้อยละ 79 และมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยมีค่า $F = 357.075$ และมีค่า $Sig. = .000$ สามารถสร้างสมการทำนายได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.88 + 0.16 (X_1) + 0.26 (X_3) + 0.39 (X_5)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.20 (Z_1) + 0.32 (Z_3) + 0.42 (Z_5)$$

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุดได้แก่ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ผู้วิจัยอภิปรายตามผลที่ได้ในภาพรวม ดังนี้ด้านการนิเทศการศึกษา เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมและรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าปัจจัยด้านการนิเทศการศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการยกระดับคุณภาพงานวิชาการของสถานศึกษา โดยเฉพาะในยุคดิจิทัล การนิเทศที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ครูได้รับคำแนะนำและการสนับสนุนที่เหมาะสมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน ส่งผลให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 อีกทั้งยังช่วยติดตาม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานด้านวิชาการได้อย่างเป็นระบบ การนิเทศยังทำหน้าที่เป็นกลไกเชื่อมโยงนโยบายสู่การปฏิบัติในโรงเรียน ช่วยสร้างแรงจูงใจและพัฒนาศักยภาพครูอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นปัจจัยหลักที่ผลักดันให้สถานศึกษาบรรลุเป้าหมายด้านคุณภาพการศึกษาในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัย ศศิรดา พันชัยภู และคนอื่นๆ (2565) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการนิเทศภายในสถานศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พบว่า วิจัยดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการนิเทศภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยศึกษาสภาพปัจจุบันของการนิเทศในโรงเรียน พบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการนิเทศอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.91, S.D. = 0.81) สะท้อนว่าครูและผู้บริหารสามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อมีการพัฒนารูปแบบนิเทศที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือหลัก พบว่าผลการดำเนินงานตามรูปแบบมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 93.54 และได้รับการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการนิเทศที่มีโครงสร้างชัดเจนและบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถส่งเสริมให้ครูได้รับคำแนะนำ การติดตาม และการสนับสนุนอย่างเป็นระบบ อันนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนและคุณภาพวิชาการโดยรวมของสถานศึกษา นอกจากนี้ การนิเทศยังทำหน้าที่เป็นกลไกเชื่อมโยงนโยบายการศึกษาไปสู่การปฏิบัติในระดับห้องเรียน ช่วยสร้างแรงจูงใจและเสริมศักยภาพครูให้มีความพร้อมต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของคุณที่ชี้ให้เห็นว่าการนิเทศการศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนคุณภาพทางวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจารณาดูตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ระดับปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูผู้สอนมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนและครูผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการสอนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีและบริบทของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ครูผู้สอนมีแนวทางการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล สถานศึกษาติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน สถานศึกษามีแนวทางในการบริหารจัดการเวลาเรียนออนไลน์และออฟไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานศึกษามีสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความเพียงพอและสามารถใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ ครูผู้สอนที่สามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการเทคโนโลยี มีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ทันสมัยและตอบโจทย์ผู้เรียนยุคดิจิทัล การเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและบริบทของผู้เรียนช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเข้าถึงผู้เรียนได้มากขึ้น อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะสำคัญ เช่น การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการเรียนรู้อย่างอิสระ การจัดการเรียนรู้ในลักษณะนี้ยังช่วยเสริมสมรรถนะดิจิทัลทั้งของครูและนักเรียน ทำให้สถานศึกษามีคุณภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับงานวิจัย กฤษฎี กาดโสธร (2563) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานร่วมกับ

กระบวนการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) โดยบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย 4.42) และเมื่อนำไปใช้กับนักเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การออกแบบกิจกรรมดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้จริง ฝึกคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และสร้างสรรค์ผลงานได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของผู้ศึกษาในครั้งนี้ที่พบว่า ครูผู้สอนมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของครูในฐานะผู้ออกแบบการเรียนรู้ยุคดิจิทัลที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ศรีนทิรา นิลน้อย และคนอื่นๆ (2566) ศึกษาเรื่อง บทบาทครูไทยกับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งสำรวจการปรับตัวของครูในบริบทเทคโนโลยีดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่มีความสามารถในการเลือกใช้วิธีการสอนและสื่อเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับลักษณะผู้เรียนและบริบทของโรงเรียนในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.38, S.D.=0.52) ครูที่มีความสามารถดังกล่าวสามารถปรับกลยุทธ์การสอนให้ยืดหยุ่นตามทรัพยากรเทคโนโลยีที่มีอยู่ และใช้สื่อดิจิทัลสร้างประสบการณ์การเรียนรู้เชิงรุกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับข้อค้นพบของผู้ศึกษาในครั้งนี้ที่ว่า ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการสอนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีและบริบทของผู้เรียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาในยุคดิจิทัล

1.2 ระดับปัจจัยด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานศึกษามีช่องทางให้ครูสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้หรือฐานข้อมูลออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สถานศึกษามีแนวทางการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนสามารถวางแผนการใช้เทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนได้อย่างมีระบบ สถานศึกษาจัดเก็บและบริหารจัดการสื่อการเรียนรู้ที่เป็นเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ ครูผู้สอนมีการนำข้อมูลจากการใช้สื่อเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ และสถานศึกษาประเมินผลการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานศึกษาจัดเตรียมอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการสร้างสื่อเพื่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้การที่สถานศึกษาจัดให้มีช่องทางเข้าถึงแหล่งเรียนรู้หรือฐานข้อมูลออนไลน์มีบทบาทสำคัญในการเปิดโอกาสให้ครูสามารถค้นคว้า แสวงหาความรู้ และอัปเดตสื่อเทคโนโลยีใหม่ๆ ได้อย่างสะดวกและทันสมัย ครูสามารถนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้พัฒนาสื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและความต้องการของผู้เรียน ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้และการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม อีกทั้งยังช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนให้มีความทันสมัย

มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรสุดา ยะบุญวัน และศิวินิต อรรถวุฒิกุล (2565) ศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการสอน ในรูปแบบสื่ออินโฟกราฟิกสำหรับนิสิตครู พบว่า ความรู้ด้านดิจิทัลหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญระดับ .01 และความพึงพอใจต่อกิจกรรมอยู่ มากที่สุด ($\bar{X}=4.63$, S.D.=0.54). ผลสะท้อนชัดว่าเมื่อสถาบัน/หลักสูตร จัด ช่องทางและทรัพยากรออนไลน์ให้ครู/นิสิตครูเข้าถึงได้สะดวก ทั้งแหล่งเรียนรู้และสื่อดิจิทัลที่นำไปประยุกต์ใช้ได้จริง ครูจะสามารถวางแผน พัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยีในชั้นเรียนได้อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้มีความทันสมัยและตอบโจทย์สมรรถนะศตวรรษที่ 21-สอดคล้องกับผลวิจัยของคุณที่พบว่า การเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ออนไลน์และแนวทางพัฒนาสื่อของสถานศึกษาเป็นตัวผลักดันหลัก ให้คุณภาพการสอนยกระดับขึ้นได้

1.3 ระดับปัจจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรตามบทบาทและความรับผิดชอบที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สถานศึกษามีกระบวนการวิเคราะห์บริบทเพื่อใช้ในการออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับยุคดิจิทัล การพัฒนาหลักสูตรมีการคำนึงถึงความยืดหยุ่นและความหลากหลายของผู้เรียน สถานศึกษามีระบบการติดตามผลการดำเนินงานตามหลักสูตรที่สามารถนำมาปรับปรุงต่อเนื่องได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ หลักสูตรสถานศึกษาดูรับการทักษะดิจิทัลในเนื้อหาการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรตามบทบาทและความรับผิดชอบที่เหมาะสม ช่วยให้หลักสูตรมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และมาตรฐานการศึกษา เนื่องจากบุคลากรแต่ละฝ่ายมีมุมมองและความเชี่ยวชาญที่แตกต่างกัน จึงช่วยเสริมให้การออกแบบหลักสูตรมีคุณภาพและหลากหลายมากขึ้น อีกทั้งยังสร้างความรู้สึกรับผิดชอบและความร่วมมือในการนำหลักสูตรไปใช้จริง ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัย เหมภัส เหลาแหลม (2564) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 สรุปได้ว่า สภาพปัจจุบันครูมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ครูควรมีส่วนร่วมในการนิเทศการศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการวางแผนการนิเทศการเรียนการสอน ความต้องการจำเป็นในการมีส่วนร่วมบริหารงานวิชาการของครู 3 ลำดับแรกคือ การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา การวัดและการประเมินผล และการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา สำหรับแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน คือ การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนผลงานวิจัย

ทางการศึกษากับสถานศึกษาอื่น การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องและครอบคลุม มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และการสนับสนุนการใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทาง ในการวางแผนและปรับปรุงการมีส่วนร่วมของครูในการบริหาร งานวิชาการของสถานศึกษาต่อไป

1.4 ระดับปัจจัยด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานศึกษามีแนวทางการวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สถานศึกษาใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บและประมวลผล ข้อมูลการวัดและประเมินผล การประเมินผลมีการใช้ทั้งวิธีการวัดผลแบบดั้งเดิมและแบบดิจิทัล อย่างสมดุล สถานศึกษามีกระบวนการแจ้งผลการเรียนที่เป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้ สถานศึกษามีแนวทางในการวิเคราะห์ผลการเรียนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนมีขั้นตอนที่ชัดเจนและเป็นไปตามระเบียบที่กำหนด และ สถานศึกษابันทึกและจัดเก็บข้อมูลผลการเรียนในระบบฐานข้อมูลของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ แบบทดสอบและเครื่องมือการวัดและ ประเมินผลได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าการมีแนวทางการวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล มีบทบาทสำคัญในการสะท้อนความรู้ ความสามารถ และทักษะของผู้เรียนได้รอบด้านมากขึ้น ไม่จำกัดเพียงการสอบแบบดั้งเดิม แต่เปิดโอกาสให้ใช้เครื่องมือดิจิทัล และระบบวิเคราะห์ข้อมูล การเรียนรู้ เพื่อประเมินสมรรถนะจริงของผู้เรียน นอกจากนี้ยังเอื้อต่อการเทียบโอนผลการเรียน จากการเรียนรู้ออนไลน์หรือการเรียนรู้จากแหล่งอื่น ทำให้เกิดความยืดหยุ่นและเป็นธรรมในการ รับรองผลการเรียน อีกทั้งยังช่วยให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการวัดผลที่ทันสมัย โปร่งใส และ สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัย ทศน์ศิริรินทร์ สว่างบุญ (2563) ศึกษา เรื่อง การพัฒนาแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สำหรับนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเทคโนโลยีที่ใช้ในการ วัดและประเมินผลการเรียนรู้ และพัฒนาแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดังกล่าวสำหรับนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ โดยผลการศึกษาพบว่า เทคโนโลยีที่นิสิตเคยใช้มากที่สุด ได้แก่ Kahoot (f = 70, 44.03 %) และ Google Form (f = 59, 37.11 %) และเมื่อนำแนวทางที่พัฒนาขึ้นไปใช้ พบว่า ในภาพรวม “แนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้” ได้คุณภาพ ระดับสูง ($\bar{X} = 4.44$, $SD = .28$) ส่วนเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาคุณภาพอยู่ในระดับ สูงมาก ($\bar{X} = 4.54$, $SD = .18$)

1.5 ระดับปัจจัยด้านการนิเทศการศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานศึกษาวางแผนการนิเทศการศึกษา ที่ชัดเจนและสอดคล้องกับบริบททางเทคโนโลยีในปัจจุบัน บุคลากรที่ทำหน้าที่นิเทศมีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีที่สามารถประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศ และการนิเทศมีกำหนดระยะเวลา และกระบวนการที่ชัดเจน สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ มีแนวทางในการติดตามผลและให้ข้อเสนอแนะจากการนิเทศเพื่อการปรับปรุงพัฒนา การเรียนการสอน และสถานศึกษาจัดทำรายงานหรือบันทึกผลการนิเทศอย่างเป็นระบบและสามารถ ตรวจสอบได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การนิเทศการศึกษาได้รับการ ประเมินผลเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่าการที่สถานศึกษาวางแผนการนิเทศการศึกษาที่ชัดเจนและสอดคล้องกับบริบททาง เทคโนโลยี ช่วยให้การนิเทศมีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน บุคลากรที่ทำหน้าที่นิเทศมีความรู้และ ทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัล เช่น ระบบติดตามผลการเรียนรู้หรือสื่อ ออนไลน์ เพื่อวิเคราะห์และปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนอย่างทันสมัย การกำหนดระยะเวลา และกระบวนการนิเทศที่ชัดเจนยังทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแผนพัฒนา คุณภาพการศึกษา ส่งผลให้ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะเพิ่มขึ้น ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด และ ประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาทั้งระบบสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย ภัทรพร คำจันทร์ (2563) ศึกษาเรื่อง “สำหรับศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรณีสาระเทคโนโลยี (วิทยาการคำนวณ)” พบว่า ในองค์ประกอบส่วน การวางแผนการนิเทศ และเครื่องมือ/กระบวนการ นิเทศ มีการให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมเทคโนโลยีในนิเทศเป็นอย่างมาก การวิจัยชี้ว่า หากศึกษานิเทศก์มีความรู้ด้านเทคโนโลยีและมีการกำหนดขั้นตอนชัดเจน จะช่วยให้การนิเทศ สามารถตอบสนองบริบทสาระเทคโนโลยีได้ดียิ่งขึ้น วิจิตรดา วรธาดาวัช (2566) ศึกษาเรื่อง รูปแบบ การนิเทศการศึกษาแบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา” พบว่าองค์ประกอบ “ผู้ที่เกี่ยวข้องและบทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ” ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดในความเป็นไปได้ของรูปแบบโดยหนึ่งในกระบวนการคือ “การวางแผนการนิเทศ” ที่มีการกำหนด คณะกรรมการ นิเทศภายใน และการประชุมติดตามเป็นระยะ สันติ หัตถ์ (2563) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบการนิเทศภายในด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา พบว่าระบบการนิเทศภายใน ได้คะแนนในส่วนกระบวนการนิเทศ และวางแผน/ติดตาม/ประเมิน ในระดับสูง งานวิจัยนี้ชี้ว่าเมื่อมีการกำหนดระยะเวลา กระบวนการ นิเทศ และรายงานผลอย่างเป็นระบบ จะช่วยพัฒนาโรงเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

2. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพิจิตร เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านโดยเรียงค่าเฉลี่ยจาก

สูงสุดไปหาต่ำสุดได้แก่ ด้านความสามารถในการจัดการเรียน ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ด้านการเพียงพอของสื่อวัตกรรมการศึกษาและด้านการสนับสนุนงบประมาณ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ด้านความสามารถในการจัดการเรียนมีบทบาทและความสำคัญอย่างมากต่อ ประสิทธิภาพของสถานศึกษา เพราะเป็นหัวใจของกระบวนการจัดการศึกษา หากครูและบุคลากรมีทักษะในการออกแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทันสมัย และเหมาะสมกับผู้เรียน จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างแท้จริง การจัดการเรียนที่มีคุณภาพยังส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ลดความเหลื่อมล้ำ และตอบสนองความต้องการเฉพาะบุคคลได้ นอกจากนี้ การจัดการเรียนที่บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้ตลอดเวลา ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เมื่อครูและสถานศึกษามีความสามารถในการจัดการเรียนที่ดี ย่อมสะท้อนออกมาเป็นคุณภาพของผู้เรียนที่ตรงตามมาตรฐานการศึกษา และทำให้สถานศึกษามีประสิทธิภาพทั้งในด้านคุณภาพการจัดการศึกษาและการยอมรับจากสังคมโดยรวม สอดคล้องกับงานวิจัย รัชนิกร ทองอินทร์ (2562) เรื่อง บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครปฐม พบว่า ระดับประสิทธิภาพของสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการจัดการเรียนรู้และภาวะผู้นำของผู้บริหาร ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการจัดการศึกษา ผลการศึกษาชี้ว่าผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงวิชาการสามารถส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการออกแบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองผู้เรียน ใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมร่วมกับกระบวนการสอนอย่างเหมาะสม ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่ชัดเจน นอกจากนี้ยังพบว่าการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้และสื่อเทคโนโลยีภายในโรงเรียนอย่างเป็นระบบ รวมถึงการสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอ ช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีคุณภาพยิ่งขึ้น และก่อให้เกิดประสิทธิผลต่อทั้งผู้เรียนและสถานศึกษาโดยรวมประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้บริหารสนับสนุนการสื่อสารภายในองค์กรผ่านระบบดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ และผู้บริหารติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการและติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การที่ผู้บริหารเปิดโอกาสให้

บุคลากรแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แสดงถึงภาวะผู้นำเชิงประชาธิปไตยที่ให้ความสำคัญกับคุณค่าและศักยภาพของทุกคนในองค์กร ภาวะผู้นำลักษณะนี้ช่วยสร้างบรรยากาศการทำงานที่เป็นมิตรและไว้วางใจ ส่งผลให้บุคลากรเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วม ต่อการดำเนินงานของสถานศึกษา อีกทั้งยังช่วยระดมความคิดเห็นและนวัตกรรมใหม่ๆ ที่มาจากความร่วมมือของบุคลากร การมีส่วนร่วมดังกล่าวยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ และยกระดับประสิทธิภาพการทำงานโดยรวมของสถานศึกษาให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัย กขพร นาคทัศน์ และพนายุทธ เชนบาล (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ สรุปได้ว่า 1) ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา มี 5 องค์ประกอบ 36 ตัวชี้วัด 2) ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมาก 4) ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ มีความสัมพันธ์กัน 5) สมการพยากรณ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ โดยใช้ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นตัวแปรพยากรณ์ได้อำนาจพยากรณ์ร้อยละ 73.80

2.2 ความสามารถในการจัดการเรียน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม ครูผู้สอนสามารถประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ ครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดการชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ และครูผู้สอนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการใช้เทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ สร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ครูผู้สอนมีแนวทางจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูผู้สอนสามารถบริหารจัดการเวลา และกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพทั้งในรูปแบบออนไลน์และออนไซต์ ครูผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ครูผู้สอนสามารถให้คำแนะนำ และสนับสนุนผู้เรียนในการเรียนรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยี ครูผู้สอนมีแนวทางในการพัฒนาตนเอง ด้านการจัดการเรียนรู้ในบริบทของยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนที่สามารถเลือกใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมได้อย่างเหมาะสม มีบทบาทสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพ

การจัดการเรียนรู้ เพราะช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพและน่าสนใจ การประเมินผลด้วยเครื่องมือที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ยังสะท้อนศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง การจัดการชั้นเรียนที่สร้างบรรยากาศเชิงบวกช่วยกระตุ้นแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ขณะเดียวกันการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่บูรณาการเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบยังทำให้การเรียนการสอนมีทิศทางชัดเจนและทันสมัย ส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างสมบูรณ์ สอดคล้องกับงานวิจัย จิตวิมุติ พนมสร และธีระ ภูติ (2564) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาครูในการใช้สื่อผ่าน Google Classroom เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนหนองแขวงเหนือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมทักษะการใช้เทคโนโลยีของครูให้เหมาะสมกับบริบทการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังเข้ารับการอบรม ครูสามารถสร้างสื่อและใช้เครื่องมือออนไลน์ได้คล่องแคล่ว มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมผ่านแพลตฟอร์ม Google Classroom ซึ่งช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนให้ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้ ครูยังมีเจตคติที่ดีต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสอน และสามารถประเมินผลผู้เรียนด้วยเครื่องมือดิจิทัลที่หลากหลายและเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อัจฉรา ประเสริฐสิน และคนอื่นๆ (2560) ศึกษาเรื่อง การศึกษาแนวทางการจัดการนวัตกรรมการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการทำวิจัยของครู มุ่งศึกษาวิธีการที่ครูสามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการสอน ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการออกแบบสื่อเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ในระดับสูง และสามารถเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียนได้ดี ครูจำนวนมากมีการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ เช่น สื่ออินเทอร์เน็ตแก็ททิฟและบทเรียนออนไลน์ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เชิงรุกและคิดวิเคราะห์ได้ลึกซึ้งขึ้น อีกทั้งยังมีการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นเอง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ในระดับสถานศึกษา ภัทรสุดา ยะบุญวัน และศิวินิต อรรถวุฒิกุล (2565) ศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการเรียนการสอนด้วยสื่ออินโฟกราฟิก เพื่อเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนิสิตครู มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถของครูในอนาคตในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.63$, S.D. = 0.54) และหลังการเรียนรู้ นิสิตครูมีทักษะการรู้ดิจิทัลสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ครูผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมที่ใช้สื่ออินโฟกราฟิกและเครื่องมือออนไลน์ช่วยในการอธิบายเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น การประเมินผลการเรียนรู้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับบริบทดิจิทัล ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัยของครูผู้สอนในยุคใหม่ พิมพ์ชนก พูลพัฒน์ (2566) ศึกษา

เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสุรนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการเรียนรู้ในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีทักษะการคิดวิเคราะห์เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ครูผู้สอนสามารถวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบ ใช้เทคโนโลยีช่วยเสริมกิจกรรมกลุ่มและแบบฝึกหัดออนไลน์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การเรียนรู้แบบผสมผสานยังช่วยให้ครูสามารถบริหารเวลาในการสอนทั้งออนไลน์และออนไซต์ได้อย่างเหมาะสม ทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพและตอบโจทย์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลได้เป็นอย่างดี

2.3 การสนับสนุนงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ งบประมาณถูกบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส และสถานศึกษาวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สถานศึกษารายงานผลการใช้งบประมาณต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ งบประมาณสนับสนุนการจัดหาเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารจัดการงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพราะช่วยให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างคุ้มค่าและตรงตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา การวางแผนงบประมาณที่ชัดเจนครอบคลุมทุกด้านยังช่วยให้การดำเนินงานด้านวิชาการ บุคลากร และการพัฒนาเทคโนโลยีมีทิศทางที่ชัดเจน นอกจากนี้ยังสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจจากครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ทำให้เกิดความร่วมมือและการสนับสนุนที่ต่อเนื่อง การจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมยังเอื้อต่อการนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ส่งผลให้สถานศึกษามีศักยภาพในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพการศึกษาในระยะยาว สอดคล้องกับงานวิจัย วาณี ช้อนกลิ่น และสาริศา เจนเขว้า (2566) ศึกษาเรื่องการบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานเพื่อพัฒนาระบบงบประมาณของสถานศึกษาในเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบบูรณาการศิรภูมิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 มุ่งศึกษารูปแบบการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใสภายในสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมการบริหารงบประมาณอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะด้านการวางแผนงบประมาณและระบบจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาที่มีการวางแผนงบประมาณอย่างเป็นระบบและรอบคอบจะสามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่า นอกจากนี้ยังพบว่าการจัดทำรายงานผลการใช้จ่ายงบประมาณต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างสม่ำเสมอ ช่วยสร้างความโปร่งใสและความไว้วางใจจากชุมชน รวมทั้งส่งผลให้เกิดการสนับสนุนทางด้านงบประมาณอย่างต่อเนื่อง อันนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน

2.4 การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ แหล่งเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างสะดวกและทั่วถึง และสถานศึกษาจัดกิจกรรมและอบรมเพื่อส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งเรียนรู้ได้รับการจัดเตรียมด้วยสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ สถานศึกษามีระบบการจัดการและบำรุงรักษาแหล่งเรียนรู้อย่างเป็นระบบ แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้แบบร่วมมือ สถานศึกษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ครูและบุคลากรได้รับการส่งเสริมให้ใช้แหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน สถานศึกษาประเมินผลการใช้งานและความพึงพอใจของผู้ใช้แหล่งเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ และแหล่งเรียนรู้ช่วยส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานศึกษาประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อเพิ่มพูนแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียน เพราะช่วยเปิดโอกาสให้เข้าถึงองค์ความรู้ได้สะดวกและทั่วถึง ลดข้อจำกัดเรื่องเวลาและสถานที่ ผู้เรียนสามารถใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างทักษะการคิด วิเคราะห์ และการเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การที่สถานศึกษาจัดกิจกรรมหรือการอบรมเพื่อส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ยังช่วยสร้างทักษะการแสวงหาความรู้ การใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม และปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยรวมของสถานศึกษาได้อย่างยั่งยืน

สอดคล้องกับงานวิจัย นวภัทร แสงห้าว และคนอื่นๆ (2563) ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ระดับการดำเนินงานด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ในระดับมาก โดยเฉพาะการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้และเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้อย่างสะดวกและทั่วถึง สถานศึกษาส่วนใหญ่จัดให้มีมุมการเรียนรู้ ห้องสมุดมีชีวิต และศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา นอกจากนี้ยังพบว่าครูและผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้เชิงบูรณาการ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการแสวงหาความรู้และการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น สุวรรณ สิ้นฐานวา และธัญญรัตน์ พูลสุข (2565) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลและการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ของครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองใหม่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มุ่งพัฒนาแหล่งเรียนรู้รูปแบบดิจิทัลและจัดอบรมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า หลังการอบรม ครูมีทักษะการใช้สื่อดิจิทัลและระบบฐานข้อมูลแหล่งเรียนรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความถี่ในการใช้แหล่งเรียนรู้มากขึ้นกว่าเดิมถึงร้อยละ 78.46 สถานศึกษา ยังได้จัดกิจกรรม “วันเปิดบ้านแหล่งเรียนรู้” เพื่อส่งเสริมให้ครูและนักเรียนร่วมแลกเปลี่ยนการใช้สื่อ การเรียนรู้ดิจิทัล ทำให้แหล่งเรียนรู้มีชีวิตชีวาและตอบสนองการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 การเพียงพอของสื่อ นวัตกรรมเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สื่อและนวัตกรรมทางการศึกษา มีความหลากหลาย รองรับทั้งรูปแบบดิจิทัลและไม่ใช้ดิจิทัล และสถานศึกษาจัดงบประมาณหรือแหล่ง ทุนสนับสนุนเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการด้านสื่อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สถานศึกษาจัดหาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล สื่อ การเรียนรู้ที่มีอยู่สามารถรองรับจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม นวัตกรรมเพื่อ การศึกษาได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้สามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง และสถานศึกษามีแนวทาง การจัดสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากที่สุด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษามีแนวทางในการประเมินและพัฒนาความเพียงพอ ของสื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสื่อและ นวัตกรรมทางการศึกษาที่มีความหลากหลายและเพียงพอ มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพ การเรียนการสอน เพราะช่วยรองรับรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ทั้งดิจิทัลและไม่ใช้ดิจิทัล ทำให้ ครูสามารถออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้ การจัดสรรงบประมาณหรือแหล่ง ทุนสนับสนุนให้เพียงพอ ช่วยให้การจัดซื้อ จัดหา และบำรุงรักษาสื่อเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ลดปัญหา การขาดแคลน และส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าถึงสื่อและนวัตกรรมอย่างเต็มศักยภาพ นอกจากนี้ยังช่วย สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ทันสมัยและสร้างสรรค์ ส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและ ตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนอย่างครบถ้วน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนิตย์ กิจเจริญปัญญา และสายรุ้ง ชาวสุภา (2567) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมการเรียนรู้โดยใช้ เทคโนโลยีความเป็นจริงเสริม เพื่อส่งเสริมทัศนคติทางวิทยาศาสตร์เรื่องลิพิด สำหรับนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างสื่อดิจิทัลและสื่อ รูปแบบจริง ผลการวิจัยพบว่าสื่อ นวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.73 จากผู้เชี่ยวชาญ และ 4.52 จากนักเรียน) สื่อนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาหลักซึ่งมากขึ้น และ สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้สูงขึ้น นักเรียนสามารถโต้ตอบกับเนื้อหาผ่านเทคโนโลยีความเป็นจริงเสริม (AR) ควบคู่กับกิจกรรมในชั้นเรียนจริง ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบผสมผสานทั้งดิจิทัลและไม่ดิจิทัลอย่าง มีประสิทธิภาพ งานวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดสื่อที่หลากหลาย เพื่อรองรับ รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แตกต่างกันและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีชีวิตชีวา อาริรัตน์ ศรีประเสริฐ และกิตติคุณ ปานอำพัน (2566) ศึกษาเรื่อง การบริหารงบประมาณเพื่อส่งเสริม

การจัดหาสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการจัดสรรงบประมาณและแหล่งทุนที่ใช้ สนับสนุนการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงบประมาณของ โรงเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีการวางแผนและจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมทุกด้านของการจัดการเรียนรู้ โรงเรียนที่มีการจัดหาทุนเพิ่มเติมจากภาคเอกชนและชุมชน สามารถจัดซื้อสื่อเทคโนโลยีได้มากขึ้นและต่อเนื่อง ทำให้ครูมีเครื่องมือเพียงพอในการจัดการเรียนรู้ ที่มีคุณภาพ อีกทั้งยังพบว่าการใช้ระบบติดตามผลการใช้งบประมาณช่วยเพิ่มความโปร่งใสและ ความคุ้มค่าในการใช้จ่าย ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อ เป้าหมายการศึกษายุคใหม่ได้ดียิ่งขึ้น

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุค ดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พิจารณารายด้าน พบว่า ตัวแปรพยากรณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้ง 5 ด้าน คือ ปัจจัยด้าน การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ปัจจัยด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ปัจจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ปัจจัยด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอน ผลการเรียนรู้ และปัจจัยด้านการนิเทศการศึกษา แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ซึ่งผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์มีค่าสูง ซึ่งสะท้อนว่ามีมิติต่างๆ ของการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน โรงเรียนที่เข้มแข็งด้านหนึ่ง มักเข้มแข็งในด้านอื่นควบคู่กัน เช่น การจัดการเรียนการสอนที่ดีมักมาพร้อมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่พร้อม การพัฒนาหลักสูตรที่ทันสมัย และกลไกนโยบายที่ชัดเจน ผลลัพธ์นี้ยืนยัน “ความสอดคล้อง ภายในของกรอบแนวคิด” ว่าตัวแปรทั้ง 5 ด้านเป็นองค์ประกอบของโครงสร้างเดียวกันและ เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน ในเชิงการนำไปใช้ หมายความว่าเมื่อพัฒนาปัจจัยด้านใดปัจจัยหนึ่ง ก็มีแนวโน้มจะยกระดับปัจจัยอื่นๆ ตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ สามารถอธิบายผลได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัด การเรียนการสอนในสถานศึกษามีบทบาทสำคัญต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา เนื่องจากการวางแผน การเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ครูผู้สอนที่มีความสามารถ และการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ที่เหมาะสม ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ การจัดการชั้นเรียนที่ดีสร้างบรรยากาศ การเรียนรู้ที่มีส่วนร่วมและสร้างสรรค์ รวมถึงการประเมินผลที่เหมาะสมช่วยสะท้อนพัฒนาการของ ผู้เรียนอย่างแท้จริง ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจของผู้เรียน

และความสามารถของสถานศึกษาในการบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาอย่างครบถ้วน สอดคล้องกับ วิจัยอนูวรรต บุญเรือง และคนอื่นๆ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคไทยแลนด์ 4.0 สรุปได้ว่า 1) การบริหารการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคไทยแลนด์ 4.0 โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการประเมินผล ด้านการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการวิจัยเพื่อการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาครู ในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากทุกด้านตามลำดับ 2) วิธีการบริหารการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ คือ ควรมีเอกสารและหลักฐานเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรขั้นพื้นฐานให้แก่บุคลากร ในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะความคิด สร้างสรรค์เป็นสำคัญ โดยเน้นทักษะด้าน Internet สื่อเทคโนโลยี สารสนเทศ ที่ทันสมัย สร้าง เครือข่ายการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนกับหน่วยงานภายนอก และควรมีการประเมินผลการเรียน จากทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

3.2 ปัจจัยการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัจจัยด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีบทบาทสำคัญต่อประสิทธิผลของ สถานศึกษา เพราะช่วยเพิ่มคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีแรงจูงใจมากขึ้น สื่อเทคโนโลยียังช่วยให้การเรียนรู้มีความน่าสนใจ ยืดหยุ่น และตอบสนอง ความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ดี อีกทั้งยังสนับสนุนการพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 เช่น การคิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการใช้ ICT ได้อย่างเหมาะสม ในมุมของสถานศึกษา การใช้เทคโนโลยี ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพด้านการสอน การประเมิน และการบริหารจัดการ ซึ่งล้วนส่งผลต่อคุณภาพ โดยรวมของโรงเรียน สอดคล้องกับวิจัย กิตติกร ทิพนัด และคนอื่นๆ (2564) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะศตวรรษที่ 21 โดยใช้บทเรียนออนไลน์ สรุปได้ว่า บทเรียนออนไลน์ วิชาเทคโนโลยีการศึกษาโดยรวมคุณภาพของบทเรียนอยู่ในระดับดีมากที่สุด กลุ่มนักศึกษาที่เรียน ด้วยบทเรียนออนไลน์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาที่เรียนโดยบทเรียนออนไลน์ และกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 3 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสารและทักษะการทำงานร่วมกัน และมี 1 ทักษะ ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

3.3 ปัจจัยการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษามีบทบาทสำคัญต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่ว่า ถ้าหลักสูตรถูกออกแบบ ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน ผู้เรียน และชุมชน มีการสอดคล้องกับมาตรฐานทางการศึกษา พร้อมทั้งเป็นหลักสูตรที่ยืดหยุ่น ปรับปรุงได้ตามสภาพแวดล้อม จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ดีขึ้น ความพึงพอใจของครูและนักเรียนสูงขึ้น และลดช่องว่างในการเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนหรือระหว่างผู้เรียน นอกจากนี้การประเมินผลหลักสูตรและการใช้หลักสูตรอย่างมีระบบช่วยให้โรงเรียนสามารถปรับปรุงจุดอ่อนของหลักสูตรได้ทันเวลา สอดคล้องวิจัย พวงเพชร จินตามาศ และภริตีวัชรสินธุ์ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี: การวิจัยเชิงสำรวจและการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาแบบผสมวิธีสรุปได้ว่า 1) สภาพปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในภาพรวมพบว่ามีสภาพปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.56$, S.D. = 0.95) 2) ผลการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาเชิงปริมาณ ตามตัวแปรทั้งหมดในภาพรวม พบว่า หลักสูตรสถานศึกษามีตัวแปรทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.63$, S.D. = 0.83) 3) ผลการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาเชิงคุณภาพพบว่าสิ่งที่ควรพัฒนา คือ การนำความต้องการของท้องถิ่นและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ควรมีผู้รับผิดชอบในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาที่ชัดเจน นอกจากนั้นครูควรนำหลักสูตรสถานศึกษามาใช้ในการกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ ที่เชื่อมโยงกับท้องถิ่นและเน้นการปฏิบัติจริง

3.4 ปัจจัยการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า การวัดผลและประเมินผลที่มีความเที่ยงตรงและเหมาะสมช่วยให้สถานศึกษารู้จุดแข็ง-จุดอ่อนของผู้เรียนและของกระบวนการเรียนการสอน จึงสามารถปรับปรุงหลักสูตร วิธีสอน และแผนการนิเทศได้ทันเวลา ข้อมูลการประเมินเป็นหลักฐานสำหรับการตัดสินใจบริหาร การประกันคุณภาพ และการพัฒนาวิชาชีพครู การดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนเพิ่มความยืดหยุ่นทางการศึกษา ช่วยลดความซ้ำซ้อนของการเรียนและสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเป็นธรรมและการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกันในระบบการศึกษาไทย สอดคล้องกับวิจัย ปาฏิหาริย์ สมทน และคนอื่นๆ (2567) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 สรุปได้ว่า 1) สภาพการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดสถานศึกษา พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) แนวทางการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน

ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 สรุปได้ว่า จัดอบรมให้ความรู้กับนายทะเบียนโรงเรียน ครูผู้สอนทุกคนเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารหลักฐาน จัดให้มีโปรแกรมที่ใช้ในการออกหลักฐานแสดงผลการจบการศึกษาและควรมีคณะกรรมการ ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร

3.5 ปัจจัยการนิเทศการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การนิเทศการศึกษา มีบทบาทสำคัญต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยส่งผลในหลายด้าน เช่น ช่วยให้ครูผู้สอนได้รับ คำแนะนำ มุมมองและการสะท้อนกลับ (Feedback) เพื่อปรับปรุงวิธีการสอน ส่งเสริมการพัฒนา อาชีพครู ทำให้กระบวนการเรียนการสอนมีคุณภาพและเป็นระบบ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้บริหาร สถานศึกษาสามารถติดตามการปฏิบัติงาน ประเมินผล และวางแผนพัฒนาต่อไปได้อย่างเหมาะสม การนิเทศที่มีประสิทธิภาพจึงเชื่อมโยงกับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ความพึงพอใจของครู และ ความสามารถของโรงเรียนในการรักษามาตรฐานคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับวิจัย รัตนาวดี มโนมัน และพัชรภา ตันติชูเวช (2568) ได้ศึกษาเรื่อง กระบวนการนิเทศภายในที่ส่งเสริมการจัดการ เรียนรู้เชิงรุกของสถานศึกษาในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม สรุปได้ว่า 1) กระบวนการนิเทศ ภายในที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของสถานศึกษาใน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ภาพรวม อยู่ในระดับมาก 2) แนวทางการพัฒนากระบวนการนิเทศภายในที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของครูในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีดังนี้ 2.1) ด้านการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและ ความต้องการสถานศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียนจากกลุ่มบริหารงานวิชาการ นำผล การวิเคราะห์มาวางแผนการดำเนินการนิเทศภายใน และจัดประชุมสร้างความรู้ให้ผู้บริหารนิเทศ 2.2) ด้านการวางแผนการนิเทศ สถานศึกษาควรจัดทำคู่มือและแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ 2.3) ด้านการสร้างสื่อและเครื่องมือนิเทศสถานศึกษาใช้เทคโนโลยีจัดทำสื่อและเครื่องมือการนิเทศ 2.4) ด้านการปฏิบัติการนิเทศ สถานศึกษาจัดทำแผนการนิเทศและสะท้อนผลการนิเทศแก่ครู และ 2.5) ด้านการประเมินผลและรายงานผล สถานศึกษากำหนดแนวทางปรับปรุงการนิเทศ และรายงาน ผลต่อหน่วยงานต้นสังกัด

4. ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เป็นไปตามสมมติฐานของงานวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงาน วิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยใช้ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ผลการ วิเคราะห์สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลงานวิชาการได้ถึงร้อยละ 80 ($R^2 = .80$) และมีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .79 แสดงถึงความสอดคล้องและความเหมาะสมของตัวปัจจัยอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสะท้อนว่าปัจจัยที่นำมาศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา เมื่อพิจารณารายปัจจัย พบว่ามีสามปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกและมีนัยสำคัญต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัล ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการนิเทศการศึกษา 1) ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน β เท่ากับ .23 แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ การใช้วิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม และการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับผู้เรียน ช่วยส่งเสริมประสิทธิผลงานวิชาการได้อย่างชัดเจน 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่า β เท่ากับ .21 แสดงว่าการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและตอบสนองต่อยุคดิจิทัลมีความสำคัญต่อการพัฒนางานวิชาการ และปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงที่สุดคือ 3) การนิเทศการศึกษา โดยมีค่า β เท่ากับ .40 ซึ่งเป็นค่าสูงที่สุดในปัจจัยทั้งหมด ผลลัพธ์นี้สะท้อนว่าการนิเทศการศึกษาที่มีคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นการติดตาม กำกับดูแล หรือให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอน ล้วนมีบทบาทสำคัญยิ่งในการยกระดับมาตรฐานงานวิชาการในสถานศึกษา ยิ่งในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและรูปแบบการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง การนิเทศการศึกษาที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพจึงถือเป็นกลไกหลักที่จะทำให้โรงเรียนสามารถปรับตัวได้ทันท่วงที การวิจัยครั้งนี้ยืนยันตามสมมติฐานว่า ปัจจัยด้านต่างๆ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลงานวิชาการ และมีอย่างน้อยหนึ่งปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลงานวิชาการได้จริง ซึ่งปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือการนิเทศการศึกษา รองลงมาคือการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาหลักสูตร ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าหากสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบนิเทศภายใน ควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนและการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล ย่อมจะช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาและประสิทธิผลงานวิชาการของสถานศึกษาได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับวิจัย ปวีณา บุทธิจักร (2564) ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่าการจัดการเรียนการสอนมีอิทธิพลโดยตรงต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในระดับสูง โดยเฉพาะในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเลือกใช้สื่อและนวัตกรรมทางเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับลักษณะผู้เรียน และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ผลการวิจัยยังระบุว่าผู้บริหารที่ส่งเสริมให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการประเมินผลที่หลากหลาย จะทำให้คุณภาพผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพจึงเป็นหัวใจสำคัญของการยกระดับประสิทธิผลทางวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เพราะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ ญัฐวัชร โตสัจจะ และจุลดิศ คัญทัพ (2567) ศึกษาเรื่อง กระบวนการบริหารงาน

วิชาการด้านหลักสูตรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการบริหารหลักสูตรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในระดับสูง และสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ถึงร้อยละ 63.70 โรงเรียนที่มีการจัดทำหลักสูตรอย่างมีระบบและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของโรงเรียน จะสามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ การติดตามและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการมีส่วนร่วมของครูและผู้บริหาร ยังส่งผลให้การดำเนินงานด้านวิชาการมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น ผลการวิจัยจึงตอกย้ำว่าการพัฒนาหลักสูตรที่ยืดหยุ่น และทันสมัยคือกลไกสำคัญในการสร้างประสิทธิผลทางวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ศิรินาถ กิจขุนทด และสรรฤดี ดีปู้ (2568) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 5 ผลการวิจัยพบว่า บทบาทการนิเทศภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในระดับสูงมาก ($r = .852, p < .01$) การนิเทศภายในที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ มีการติดตามประเมินผล และให้ข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่อง ช่วยพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนและคุณภาพการเรียนการสอนให้สูงขึ้น นอกจากนี้ ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการและสามารถใช้เทคโนโลยีในการกำกับนิเทศได้อย่างเหมาะสม จะช่วยให้การบริหารงานวิชาการมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การนิเทศที่มีคุณภาพจึงเป็นกลไกสำคัญที่ผลักดันให้สถานศึกษาสามารถบรรลุเป้าหมายด้านคุณภาพการศึกษาและพัฒนาอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการพัฒนาเชิงนโยบาย (Policy)
 - 1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรกำหนดนโยบายสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สถานศึกษาสามารถนำไปปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีนโยบายกำหนดกรอบมาตรฐานหลักสูตรที่ส่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถออกแบบและพัฒนาหลักสูตรที่ยืดหยุ่น สอดคล้องกับแนวโน้มการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21
 - 1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรกำหนดแนวทางการนิเทศการศึกษาเชิงระบบ ที่เชื่อมโยงระหว่างการพัฒนาครู การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล เพื่อสร้างวงจรการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

1.4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีนโยบายสนับสนุนงบประมาณสำหรับการจัดหาและบำรุงรักษาเทคโนโลยี สื่อ อุปกรณ์ และระบบเครือข่าย เพื่อให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน

1.5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรกำหนดแนวนโยบายการเทียบโอนผลการเรียนและการประเมินผลให้มีความยืดหยุ่น โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้อย่างมีมาตรฐานเดียวกันทั่วทั้งระบบการศึกษา

1.6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีนโยบายสนับสนุนการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างเป็นระบบ ทั้งในด้านมาตรฐาน เนื้อหา การผลิต และการนำไปใช้ เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนอย่างเท่าเทียม

1.7 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรกำหนดมาตรฐานกลางของการวัดผล-ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนให้ชัดเจน เป็นธรรม และตรวจสอบได้ เพื่อให้สถานศึกษาปฏิบัติสอดคล้องทั่วทั้งระบบ

1.8 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรสนับสนุนการอบรม/พัฒนาเชิงนโยบาย เพื่อเสริมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารให้มีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีและคุณภาพการจัดการศึกษา

1.9 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรพัฒนามาตรฐานการสอน การออกแบบการเรียนรู้ และการใช้เทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมให้ครูมีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพในยุคใหม่

1.10 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณด้านสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมอย่างเป็นธรรม ตรงตามความจำเป็นของโรงเรียนแต่ละบริบท

1.11 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรส่งเสริมให้ทุกโรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ห้องสมุดดิจิทัล ห้องเรียนอัจฉริยะ Maker Space และแหล่งเรียนรู้ออนไลน์

1.12 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำด้านสื่อ นวัตกรรม และอุปกรณ์ เพื่อให้สถานศึกษามีความพร้อมสำหรับการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย

2. ด้านการพัฒนาองค์กร (Organization)

2.1 สถานศึกษาควรวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทของเทคโนโลยีสมัยใหม่ และสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) ที่มีทั้งออนไลน์และออฟไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 สถานศึกษาควรพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับการปรับปรุงหลักสูตรและการสอนอย่างต่อเนื่อง

2.3 สถานศึกษาควรจัดให้มีกระบวนการวิเคราะห์บริบท (Context Analysis)

อย่างสม่ำเสมอ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน

2.4 สถานศึกษาควรสร้างระบบฐานข้อมูลกลาง (Data System) สำหรับจัดเก็บ

ข้อมูลผลการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และผลการนิเทศ เพื่อใช้ประกอบการวางแผนและตัดสินใจทางวิชาการ

2.5 สถานศึกษาสถานศึกษาควรจัดให้มีการนิเทศการศึกษาอย่างเป็นระบบ

มีการกำหนดระยะเวลา ขั้นตอน และเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศอย่างชัดเจน เพื่อให้เกิดการพัฒนางานวิชาการต่อเนื่อง

2.6 สถานศึกษาควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการหลักสูตร

คณะกรรมการนิเทศ และชุมชน ในการกำหนดแนวทางพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ให้ตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา

2.7 สถานศึกษาควรจัดทำแผนส่งเสริมการผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น

e-Materials, AR/VR, คลังสื่อออนไลน์ และระบบ LMS

2.8 สถานศึกษาควรปรับระบบเทียบโอนผลการเรียนให้โปร่งใส ใช้งานง่าย

มีหลักฐานตรวจสอบได้ และสอดคล้องกับนโยบายส่วนกลาง

2.9 สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ผู้บริหารมีบทบาทในการเป็น “ผู้นำทางการเรียนรู้”

(Instructional Leader) ที่สามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาวิชาการได้อย่างชัดเจน

2.10 สถานศึกษาควรจัดระบบสนับสนุนความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู

เช่น PLC, ระบบโค้ชชิ่ง, โรงเรียนต้นแบบด้านการจัดการเรียนรู้

2.11 สถานศึกษาควรกำหนดการใช้จ่ายที่โปร่งใส มีตัวชี้วัด และตรวจสอบได้

รวมถึงจัดลำดับความสำคัญของบด้านวิชาการและเทคโนโลยี

2.12 สถานศึกษาควรบริหารจัดการพื้นที่ เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ

แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัยและใช้งานได้จริง

2.13 สถานศึกษาควรมีระบบตรวจสอบรายการสื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี

เพื่อประเมินความเพียงพออย่างต่อเนื่อง

3. ด้านการพัฒนาบุคลากร (Personal)

3.1 ผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศการศึกษาควรได้รับการพัฒนาให้มีทักษะการใช้เครื่องมือ

ดิจิทัลและเทคโนโลยีในการนิเทศ รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเสนอแนะแนวทางปรับปรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- 3.2 ผู้บริหารควรจัดอบรมพัฒนาครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ และการปรับรูปแบบการสอนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียน
- 3.3 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมีทักษะในการสะท้อนผลการปฏิบัติงานหลังการนิเทศ (Reflective Practice) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนของตนเอง
- 3.4 ผู้บริหารควรสร้างแรงจูงใจและระบบรางวัลสำหรับบุคลากรที่มีผลงานโดดเด่นในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้
- 3.5 ผู้บริหารควรพัฒนาทักษะครูด้านการผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีการศึกษา อบรมการสร้างสื่อ เช่น วิดีโออินโฟกราฟิก เกมการเรียนรู้ สื่อโต้ตอบ และการใช้แพลตฟอร์มการเรียนออนไลน์
- 3.6 ผู้บริหารควรพัฒนาทักษะด้านภาวะผู้นำ การคิดเชิงระบบ การบริหารงานวิชาการ และการใช้ข้อมูลเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนา
- 3.7 ผู้บริหารควรพัฒนาทักษะครูในการพัฒนาการออกแบบกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้เทคโนโลยีประกอบ และพัฒนาแนวคิดระดับสูงของผู้เรียน
- 3.8 ผู้บริหารควรพัฒนาทักษะในการบริหารงบประมาณให้โปร่งใสและเกิดประโยชน์สูงสุดทางการเรียนรู้
- 3.9 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาแหล่งเรียนรู้จำลอง/ดิจิทัล รวมถึงจัดประสบการณ์เรียนรู้นอกห้องเรียน
- 3.10 ผู้บริหารควรพัฒนาทักษะครูเพื่อให้บุคลากรตัดสินใจเลือกใช้นวัตกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยืดอายุการใช้งานของสื่อ
- 3.11 ครูผู้สอนควรได้รับการพัฒนาให้มีความสามารถในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมทักษะของผู้เรียนในด้านการคิดวิเคราะห์และการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- 3.12 ครูผู้สอนควรได้รับการอบรมเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินผล การออกแบบข้อสอบมาตรฐาน และการใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลผลการเรียน
- 3.13 บุคลากรทางการศึกษาและคณะกรรมการหลักสูตรควรได้รับการเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาและเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อใช้ในการออกแบบหลักสูตร

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในสังกัดอื่นๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ศึกษามาเปรียบเทียบในแต่ละบริบท

2. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ที่เกี่ยวกับประชากรอื่น เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา

3. ควรมีการศึกษาและสังเคราะห์ปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มีผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา มาเป็นตัวแปรพยากรณ์ เพื่อทำการวิจัยในครั้งต่อไป แล้วนำผลการวิจัยที่ได้มาเปรียบเทียบกับ

4. ควรทำวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อพัฒนาแต่ละปัจจัยที่พบว่าส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา โดยเป็นการศึกษาระดับสถานศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก และสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

5. ควรศึกษาปัจจัยทุกระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

6. ควรศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

บรรณานุกรม

- กขพร นาคทัศน์ และพนายุทธ เขยบาล. (2565). **ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา** ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ. กรุงเทพฯ: เครือข่ายประกันคุณภาพการศึกษา.
- กนกอร สมปราชญ์. (2562). **ภาวะผู้นำทางการศึกษาในยุคดิจิทัล**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤษฎี กาดโสธร. (2563). **การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานร่วมกับกระบวนการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กาญจนา พรหมสาขา ณ สกลนคร. (2560). **ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- _____. (2564). **การบริหารงบประมาณเพื่อพัฒนาองค์กร**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วิชาการเพื่อการศึกษา.
- การศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงานคณะกรรมการ. (2566). **แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- _____. (2567). **รายงานการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กิงกาญจน์ สุขสำราญ. (2565). **ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กิตติศักดิ์ เสมตะกุล. (2565). **การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศึกษาแห่งชาติ.
- กิตติศักดิ์ อังคะนาวัน และอภิสรร์ ภาชนะวรรณ. (2561, มกราคม-มิถุนายน). การนิเทศการศึกษา ให้เจริญก้าวหน้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0. วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ สังคมศาสตร์และ มนุษยศาสตร์, 4(1), 194-206.

กิติกร ทิพนัด และคนอื่นๆ. (2564, มกราคม-มิถุนายน). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะศตวรรษที่ 21 โดยใช้บทเรียนออนไลน์. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 8(1), 124-131.

เกตุแก้ว เจริญเกตุ. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนจังหวัดลพบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

ขนิษฐา ยศเมฆ. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงบประมาณทางการศึกษากับคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร, สำนักงาน. (2567ก). *แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567*. พิจิตร: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร.

_____. (2567ข). *แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565-2569*. พิจิตร: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร.

_____. (2567ค). *แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2567*. พิจิตร: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร.

_____. (2568). *แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2568*. พิจิตร: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร.

จิรัชญา ต่างใจ และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์. (2567, กรกฎาคม-สิงหาคม). การพัฒนาสมรรถนะครูในการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21: กรณีศึกษาสถานศึกษาเอกชนในเขต อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก. *วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมปริทรรศน์*, 7(4), 170-183.

จุฑพร ทองจิตร. (2567). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

ใจทิพย์ ณ สงขลา. (2560). *การพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อผู้เรียนในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชาญศิลป์ ส่งเสริม. (2565). *การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน*. ปริญญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ฐิติวุฒิ พนมสร และธีระ ภูติ. (2564, ตุลาคม-ธันวาคม). การพัฒนาครูในการใช้สื่อผ่าน Google Classroom เพื่อ พัฒนาการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนหนองแขวงเหนือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1. **วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ**, 10(37), 15-28.
- ณัฐชา ศรีสุวรรณ. (2566). **การบริหารการศึกษาเชิงนวัตกรรมในยุคดิจิทัล**. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐวดี สุขสม. (2566). **การบริหารงานวิชาการกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในยุคดิจิทัล**. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐวัชร โตสังกะ และจุลดิศ คัญทัพ. (2567, มกราคม-มีนาคม). กระบวนการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรที่ส่งผล ต่อประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย. **วารสารสมาคมพัฒนา วิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย (สพบท.)**, 6(1), 28-41.
- ณัฐวุฒิ ศรีสุข. (2561). **ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดลพบุรี**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- _____. (2562). **การวางแผนและจัดระบบประเมินในองค์กรภาครัฐ**. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ทรงพล เจริญคำ. (2563). **การบริหารการศึกษาเชิงบูรณาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพองค์กรสถานศึกษา**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทวีวัฒน์ ช่างทิพย์. (2562). **ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา**. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทัศนศิรินทร์ สว่างบุญ. (2563, กรกฎาคม-ธันวาคม). การพัฒนาแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. **วารสารการวัดผลการศึกษา**, 37(102), 28-42.
- ไทพนา ป้อมหิน. (2562). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- ธนพร ศรีษะเกตุ, สาธิต ทรัพย์รวงทอง และทีปพิพัฒน์ สันตะวัน. (2568, มกราคม-มีนาคม). รูปแบบการนิเทศยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์**, 8(1), 128-139.
- ธนาเศรษฐ์ เพ็ชรกลาง. (2561). **ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- ธัญญา แสงตันชัย. (2561). **การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ธัญดา ยงยศยิ่ง. (2560). **การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 3**. การศึกษาค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ธัญชนก ชูจันทร์. (2561). **การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์โดยนักเรียนเป็นผู้ค้นพบด้วยตนเอง**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีรพงศ์ อุปทุม. (2562). **การบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธีรพงษ์ เกียรติเจริญ. (2562). **การบริหารงานวิชาการกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นฤมล มณีแดง. (2566). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- นวกัทร แสงห้าว, จำเนียร พลหาญ และวรวรรณ อุบลเลิศ. (2563, มกราคม-เมษายน). แนวทางการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2. **วารสารการพัฒนการวิจัย**, 31(1), 1-15.

- นัฏจริภรณ์ ไชร์ศรี. (2566). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุค
ดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.
- นิกร จันภิรม และคนอื่นๆ. (2562, มกราคม-เมษายน). เทคโนโลยีการศึกษา ในยุค Thailand 4.0.
วารสารปัญญาวิวัฒน์, 11(1), 304-313.
- นิตยา ตุกสันเทียะ. (2567). การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดร้อยเอ็ด.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.
- นิศารัตน์ ชื่นใจ. (2564). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นිරุช ชัยปิ่น. (2561). ประสิทธิภาพขององค์กรสถานศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บริหารงานการศึกษาพิเศษ, สำนัก. (2565). คู่มือการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP). กรุงเทพฯ:
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประภาส จิตรกรศิลป์. (2561). ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษา.
ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประยงค์ ศรีโทมิ. (2561). ประสิทธิภาพการทำงานของครูในสถานศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประวิทย์ สุขสมบัติ. (2566). การบริหารสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปริญภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2562). การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษา.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปริญนุช ศรีสุข. (2566). อิทธิพลของภาวะผู้นำที่มีต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปวีณา บุทธิจักร. (2564). **ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ปวีณา รอดเจริญ. (2562). **สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดนครปฐม.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

ปาฏิหาริย์ สมตน, ชูชีพ ประทุมเวียง และนเรศ ชันธะรี. (2567, มกราคม-ธันวาคม). การศึกษาสภาพการบริหารงาน วิชาการด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5. **วารสารพุทธศาสตร์ มจร อุบลราชธานี**, 6(1), 179-192.

ปิลันท์ ปาวิชัย. (2567). **การพัฒนาสื่อและนวัตกรรมเพื่อการศึกษา.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศึกษาไทย.

ผกาณิต บัว้อย. (2560). **การนิเทศการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พณพร รัตนประสบ. (2560). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7.** งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

พระจรัสชัย ปญญาวิชโร. (2563). **ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัล ของโรงเรียน พระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 10 สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

พระอนันต์ ธมมวิริโย. (2564). **การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1.** วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น.

พวงเพชร จินตามาศ และภริณี วัชรสินธุ์. (2564, พฤษภาคม-สิงหาคม). สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาใน โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี: การวิจัยเชิงสำรวจและการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาแบบผสมวิธี. **วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต**, 17(2), 18-29.

พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา, สถาบัน. (2567). **แนวทางการบริหารงาน 4 ฝ่ายของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา. พิมพ์ชนก พูลพัฒน์. (2566, มกราคม-มีนาคม). การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสุนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา. **วารสารนวัตกรรม การเรียนรู้**, 9(1), 112-126.

พิสิฐ กิจเจริญ. (2565). **ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

พริญา กองพิธิ. (2566). **การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนบ้านอ่างนามะนาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

พุทธมัตย์ ยาคง. (2567). **แนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสู่คุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครปฐม**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

ไพรวลัย ชันทะศิริ และคนอื่นๆ. (2566, กุมภาพันธ์). การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ออนไลน์ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้เทคโนโลยีการสอนตามสมรรถนะของนักศึกษาวิชาชีพครู. **Journal of Roi Kaensarn Academi**, 7(2), 107-116.

ภัทรพร คำจันทร์. (2563). **สำหรับศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา: กรณีสาระเทคโนโลยี**. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ภัทรวดี รุ่งโรจน์. (2563). **การบริหารงานวิชาการกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภัทรสุดา ยะบุญวัน และศิวินิต อรรถวุฒิกุล. (2565, กรกฎาคม-ธันวาคม). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการเรียนการสอนด้วยสื่ออินโฟกราฟิก เพื่อเสริมทักษะ การรู้ดิจิทัลของนิสิตครู. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร**, 20(2), 257-276.

ภัทรารักษ์ ลีนโป, จุติพร อัสวโสวรรณ และนพรัตน์ ชัยเรือง. (2567, พฤษภาคม). รูปแบบการพัฒนาครูในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. **Journal of Roi Kaensarn Academi**, 9(5), 325-343.

มณีญา สุราช. (2560). การวัดผลการศึกษา: แนวคิดและการประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มิ่งขวัญ อินตะพิงค์ และคนอื่นๆ. (2567, มกราคม-เมษายน). การบริหารงานงบประมาณในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา กลุ่มการศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดเชียงใหม่. **วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์**, 9(1), 1127-1138

รัชนิกร ทองอินทร์. (2562). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

รัฐภูมิ รัชมิเวียงชัย. (2566). แนวทางการบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักธรรมาภิบาล. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

รัตนาวดี มโนมั่น และพัชราภา ตันติชูเวช. (2568). กระบวนการนิเทศภายในที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของสถานศึกษาในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

รัชมิ ภูกันดาน. (2562). กระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานของครู. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เรวดี ศรีสุข. (2562). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนทำงานกลุ่มร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. (2560ก). **การบริหารการศึกษาเพื่อการพัฒนาทรัพยากร**

มนุษย์ และการแข่งขันในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

_____. (2560ข). **การศึกษาไทย 4.0: การพัฒนาอย่างก้าวกระโดดของ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร.** กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

_____. (2560ค). **การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา.** กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

_____. (2561). **การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21.** กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

_____. (2566). **การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.** กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

_____. (2567). **การบริหารภาวะผู้นำทางวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

วรพล เจริญวัย. (2561). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2.** งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

วรรณา จันทรเพ็ญ. (2565). **การบริหารงานวิชาการกับการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในสถานศึกษา.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วรรณา สุขสมบูรณ์. (2561). **การบริหารงบประมาณอย่างยั่งยืนในภาคราชการ.** เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

_____. (2563). **ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัลลภา โพธิ์โต. (2567). **กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการสู่ความเป็นเลิศในยุคดิจิทัลโรงเรียนอนุบาลจตุราษฎร์บูรพาวิทยาลัย นครราชสีมา.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

วาณี ช้อนกลิ่น และสาริตา เจนเข้ว่า. (2566, กรกฎาคม-ธันวาคม). **การบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานเพื่อพัฒนา ระบบงบประมาณของสถานศึกษาในเครือข่ายการจัดการศึกษาแบบบูรณาการศึกษารูม 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1.** วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 14(2), 45-56.

วารุณี สุริยะตะ. (2564). **การจัดการแหล่งเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: สถาบันการเรียนรู้แห่งชาติ.

วิจิตรตา วรธาดาศวัช. (2566). **รูปแบบการนิเทศการศึกษาแบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วิภาสสินี หัศกรรจ. (2561). **ประสิทธิผลการบริหารทรัพยากรในสถานศึกษา**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิลาวัลย์ ปาลี. (2564). **แนวทางการพัฒนาการบริหารงานสถานศึกษาเชิงบูรณาการ**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วิไลลักษณ์ รุ่งกิจ. (2566). **การบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิไลวรรณ ทองใบอ่อน และนิตยา เปล่งเจริญศิริชัย. (2568, มีนาคม-เมษายน). ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในรายวิชาหลักสถิติต่อการเรียนรู้และความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม. **วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย (JEMRI)**, 7(2), 372-383.

วีรภัทร ภักดีพงษ์. (2565). **แนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

แวววลี พุทธิมา. (2567). **การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาตำบลโป่งน้ำร้อน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศรินทิรา นิลน้อย, สุรศักดิ์ ทองอินทร์ และสุชาดา อ่อนคำ. (2566, เมษายน-มิถุนายน). บทบาทครูไทยกับเทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21. **วารสารวิจัยและนวัตกรรมการศึกษา**, 8(2), 135-145.

- ศศิธรดา พันชัยภู, ภาณุพงศ์ บุญรัมย์ และชวนคิด มะเสนะ. (2565, กรกฎาคม-สิงหาคม). รูปแบบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการนิเทศภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. **วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร**, 10(4), 1639-1653.
- ศศิกรณ ศรีเขาล้าน. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2563). การประเมินผลการศึกษา: หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศิรินาถ กิจขุนทด และสรฤดี ดีปู้. (2568, พฤษภาคม-สิงหาคม). ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการนิเทศภายในของ ผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5. **วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย (สพบท.)**, 7(2), 203-214.
- ศิริพร สกุลไทย. (2566). รายงานการวิเคราะห์ปัญหาด้านการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร. พิจิตร: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร.
- ศิริพร แสงทอง. (2560). การจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เพื่อการศึกษา.
- _____. (2564). การพัฒนาศักยภาพครูในการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาชีพครู.
- ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. (2561). การจัดการเรียนรู้ในกระบวนการที่ครูใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2565ก). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2565). กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2565ข). การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- ศุภกร หนีเสะ และคนอื่นๆ. (2568, มกราคม-เมษายน). การนิเทศการศึกษาภายใต้ความท้าทายที่เกิดขึ้นในยุคดิจิทัล. **วารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์**, 8(2), 11-25.
- สถาพร สมอุทัย. (2565, พฤษภาคม-มิถุนายน). “การนิเทศการศึกษา” หนึ่งตัวช่วยในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. **วารสารวิจัยวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**, 5(3), 275-287.

- สมชาย จันทร์เพ็ญ. (2563). **การบริหารและจัดการสถานศึกษาเพื่อประสิทธิผล**. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมชาย ใจดี. (2563). **ขอบข่ายการบริหารงาน 4 ฝ่ายของสถานศึกษา**. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมชาย ศรีประเสริฐ. (2560). **การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลกับการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้**.
ปริญญานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2560). **การวัดและประเมินผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- _____. (2562). **การประเมินผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมุทร ชำนาญ. (2567). **โอกาสการสร้างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร**. ปริญญานิพนธ์
ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- สันติ หัตถ์. (2563). **การพัฒนาระบบการนิเทศภายในด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้
ทางวิชาชีพ สำหรับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา**. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สัมมา รณิธย์. (2560). **หลัก ทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ:
ข้าวฟ่าง.
- สิริมล เส็งเมือง. (2561). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา
ใน จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42**.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2562). **การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพิเพชร ทองสวัสดิ์. (2566). **การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาเพื่อ
เสริมสร้างทักษะแห่งอนาคต (Future Skills)**. ปริญญานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภาพร ศรีทอง. (2561). **ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคปัจจุบัน**. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุมาลี สุกัญญา. (2561). การพัฒนารูปแบบการนิเทศการศึกษาที่เสริมสร้างสมรรถนะ

ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของครู. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุวรรณ สิ้นธนา และธัญรัตน์ พูลสุข. (2565, กรกฎาคม-ธันวาคม). การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
ดิจิทัลและการอบรมเชิง ปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ของครูและนักเรียน
โรงเรียนบ้านคลองใหม่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. **วารสารศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนา, 9(2),**
79-90.

เสาวนิตย์ กิจเจริญปัญญา และสายรุ้ง ชาวสุภา. (2567, กรกฎาคม-ธันวาคม). การพัฒนาสื่อ
นวัตกรรมการเรียนรู้โดยใช้ เทคโนโลยีความเป็นจริงเสริม เพื่อส่งเสริมโน้ตค้นทาง
วิทยาศาสตร์เรื่องลิพิด สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. **วารสารหน่วยวิจัย
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้, 15(2), 212-224.**

หทัยชนก พรหมสว่างศิลป์. (2566). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลของ
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
กาญจนบุรี. **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา**
คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยศรีสเทย.

เหมภัส เหลาแหลม. (2564). การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยครูสุริยเทพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.

อริวัฒน์ พันธุ์รัตน์. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต**
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

อนูวรรต บุญเรือง, ทัศนีย์ บุญมาภิ และสุรศักดิ์ สุทธสิริ. (2566, มกราคม-เมษายน). การบริหาร
การจัดการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคไทยแลนด์ 4.0.
วารสารปัญญา (PANYA), 30(1), 1-15.

อรอนงค์ วรพจน์. (2567). การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้องค์กรสถานศึกษาเพื่อประสิทธิผล
ที่ยั่งยืน. **ปริญญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา**
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อัจศรา ประเสริฐสิน, เทพสุตา จิวตระกูล และจอย ทองกล่อมศรี. (2560, กรกฎาคม-ธันวาคม).
การศึกษาแนวทางการ จัดการนวัตกรรมการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน
และการทำวิจัยของครู. **วารสารบรรณศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 10(2),**
79-92.

- อาทิตยา โชคดีวัฒนา. (2561). **ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด.** งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อาทิตย์ พิมพ์โคตร. (2565). **แนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสุพรรณบุรี.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- อารีรัตน์ ศรีประเสริฐ และกิตติคุณ ปานอำพัน. (2566, มกราคม-มิถุนายน). การบริหารงบประมาณเพื่อส่งเสริมการจัดหา สื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3. **วารสารวิชาการครุศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา**, 10(1), 63-74.
- อารีรัตน์ สุขสมบุรณ์. (2561). **การบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามแนวทางการจัดการเชิงระบบ.** ปริญญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เอกชัย บุตรแสนคม. (2559). **การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.** วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Al-Mahdy, Y. F. H., Emam, M. M., & Hallinger, P. (2018, January). Assessing the Contribution of Principal Instructional Leadership and Collective Teacher Efficacy to Teacher Commitment in Oman. **Teaching and Teacher Education**, 69, 191-201.
- Bermudez, M. R. (2017, July). Factors of School Effectiveness and Performance of Selected Public and Private Elementary Schools: Implications on Educational Planning. **International Journal of Education and Research**, 5(7), 45-60.
- Blömeke, S., et al. (2022, September). Opening up the Black box: Teacher Competence, Instructional Quality and Students' Learning Progression. **Learning and Instruction**, 81, 101720.

- Cordero, J., et al. (2025, September). The Role of Instructional Supervision in Improving Student Outcomes in Multigrid Schools. **International Journal of Advanced Multidisciplinary Studies**, 4(7), 904-923.
- Cronbach, L. J. (1990). **Essentials of Psychological Testing**. (5 th ed.). New York: Harper & Row.
- Garay Abad, L., & Hattie, J. (2025, April). The Impact of Teaching Materials on Instructional Design and Teacher Development. **Frontiers in Education**, 10, 1577721.
- Hallinger, P., Liu, S., & Aung, P. N. (2025, July). A systematic state-of-the-art review of Asian research on principal instructional leadership, 1987–2024. **Education Sciences**, 15(7), 817.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2001). **Educational administration: Theory, Research, and Practice**. (6 th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Khan, Z. A. (2018). **The Construct of Academic Leadership in School Education Manuscript Preprint**. New York: McGraw-Hill.
- Krejcie, R. V. & Mogan, D. W. (1970, September). Determining Sample Size for Research Activities. **Educational and Psychological Measurement**, 30(3), 608-609.
- Liljeberg, J., et al. (2018, February). School Effectiveness and Truancy: A Multilevel Study of Upper Secondary Schools in Stockholm. **International Journal of Adolescence and Youth**, 23(2), 188-198.
- Lucey, T. (2021, January). Notions of Spiritual Capital: A Matter of Extinction for Social Education?. **Journal of Social Studies Education Research**, 12(1), 1-26.
- Sailer, M., et al. (2023, November). Exploring the Relationship Between Educational ICT Resources and Student Performance. **Studies in Educational Evaluation**, 79, 101226.
- Valencia, M. L., et al. (2025, June). Teacher job Satisfaction: International Evidence on the Role of School Leadership, Student Behavior, and Workload. **Studies in Educational Evaluation**, 81, 101306.

Wu, H., et al. (2021, February). The Association Between Principal Leadership and Student Achievement: A Multivariate Meta-Meta-Analysis. **Journal Article Research Article**, **35**, 132-135.

Zhang, X., et al. (2024, April). Teacher's Instructional Competence, Commitment, and Satisfaction: Basis for Development. **International Journal of Research Studies in Education**, **13**(4), 187-198.

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ผลจากการศึกษาการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์แก่การบริหารงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิผลของสถานศึกษาให้อยู่ในระดับที่น่าพอใจมากยิ่งขึ้น จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบ แบบสอบถาม เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวิจัยอันจะเกิดประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิผลของสถานศึกษาเท่านั้น โดยไม่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของท่านแต่อย่างใด

2. สาระสำคัญของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ตอนที่ 3 ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์และจัดทำเป็นเครื่องมือเพื่อทำการเก็บข้อมูลศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

3. ในการตอบแบบสอบถามแต่ละข้อในแต่ละด้าน ขอให้ท่านใช้ข้อมูลที่เป็นจริง ในการพิจารณาตัดสินใจว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับใด คำตอบของท่านจะสงวนไว้เป็นความลับโดยจะประมวลผลและนำเสนอในภาพรวมของการวิจัยเท่านั้น คำตอบของท่านมีผลอย่างสำคัญยิ่งต่อการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถาม และขอขอบพระคุณ ในความร่วมมืออันดียิ่ง มา ณ โอกาสนี้

ณัฐพร ทองรักษ์

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

โทร. 091-8408390

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับท่าน

1. เพศ

☐ ชาย☐ หญิง

2. ระดับการศึกษา

☐ ปริญญาตรี☐ ปริญญาโท☐ ปริญญาเอก

3. ตำแหน่ง

☐ ผู้บริหารสถานศึกษา☐ ข้าราชการครู

4. ประสบการณ์ในการทำงาน

☐ น้อยกว่า 5 ปี☐ 5-10 ปี☐ มากกว่า 10 ปี

5. ขนาดสถานศึกษา

☐ ขนาดเล็ก จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1-120 คน☐ ขนาดกลาง จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121-600 คน☐ ขนาดใหญ่ จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 601-1,500 คน☐ ขนาดใหญ่พิเศษ จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,501 คนขึ้นไป

6. วิทยฐานะ

☐ ครูผู้ช่วย☐ ครู (ไม่มีวิทยฐานะ) (คศ.1)☐ชำนาญการ (คศ.2)☐ชำนาญการพิเศษ (คศ.3)☐เชี่ยวชาญ (คศ.4)☐เชี่ยวชาญพิเศษ (คศ.5)

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน
ในสถานศึกษา การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรของ
สถานศึกษา การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และ
การนิเทศการศึกษา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ที่ละข้อ แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างในระดับ
การใช้ปัจจัยที่ตรงกับการปฏิบัติในสถานศึกษาของท่านมากที่สุด โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ
ซึ่งในแต่ละระดับมีความหมายดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มีความเห็นมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเห็นมาก
- 3 หมายถึง มีความเห็นปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเห็นน้อย
- 1 หมายถึง มีความเห็นน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่						
1	ผู้บริหารพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่นได้เหมาะสมกับบริบทและมีประสิทธิภาพ	✓				
2	ผู้บริหารอนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับจัดสรรถูกต้องตามระเบียบ		✓			
3	สถานศึกษามีการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม			✓		

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
การจัดการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา						
1	สถานศึกษามีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่					
2	ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน					
3	สถานศึกษามีการจัดอบรมหรือพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีให้กับครูผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ					
4	สื่อและอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความเพียงพอและสามารถใช้งานได้จริง					
5	สถานศึกษามีการสนับสนุนในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยี					
6	ครูผู้สอนมีแนวทางการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน					
7	สถานศึกษามีการติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน					
8	ครูผู้สอนมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียน					
9	สถานศึกษามีแนวทางในการบริหารจัดการเวลาเรียนออนไลน์และออฟไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ					
10	ครูสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีและบริบทของผู้เรียน					
การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา						
11	สถานศึกษามีแนวทางการพัฒนาสื่อนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้					
12	ครูผู้สอนสามารถวางแผนการใช้สื่อและนวัตกรรมการสอนได้อย่างมีระบบ					
13	สถานศึกษามีการจัดเตรียมอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการสร้างสื่อเพื่อการเรียนรู้					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
14	ครูผู้สอนมีการใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนมีการออกแบบให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย					
15	บุคลากรในสถานศึกษามีทักษะในการพัฒนาและปรับใช้สื่อนวัตกรรมอย่างเหมาะสม					
16	สถานศึกษามีการใช้ระบบกลางเพื่อเผยแพร่และแลกเปลี่ยนสื่อการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา					
17	สถานศึกษามีการจัดเก็บและบริหารจัดการสื่อการเรียนรู้ที่เป็นเทคโนโลยีมีความเป็นระบบ					
18	สถานศึกษามีการกำหนดนโยบายหรือแนวทางในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
19	ครูผู้สอนมีการนำข้อมูลจากการใช้สื่อเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้					
20	สถานศึกษามีช่องทางให้ครูสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้หรือฐานข้อมูลออนไลน์					
21	สถานศึกษามีการประเมินผลการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ					
การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา						
22	สถานศึกษามีกระบวนการวิเคราะห์บริบทเพื่อใช้ในการออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา					
23	สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรมีการเชื่อมโยงกับนโยบายทางการศึกษาและแนวโน้มเทคโนโลยี					
24	คณะกรรมการหลักสูตรมีการประชุมและร่วมวางแผนการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ					
25	หลักสูตรของสถานศึกษามีการบูรณาการทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเนื้อหาการเรียนรู้					
26	สถานศึกษามีการสำรวจความต้องการของผู้เรียนและชุมชนเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาหลักสูตร					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
27	สถานศึกษามีการส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร					
28	การพัฒนาหลักสูตรมีการคำนึงถึงความยืดหยุ่นและความหลากหลายของผู้เรียน					
29	หลักสูตรมีแนวทางในการประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยี					
30	สถานศึกษามีระบบการติดตามผลการดำเนินงานตามหลักสูตรที่สามารถนำมาปรับปรุงต่อเนืองได้					
31	บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรตามบทบาทและความรับผิดชอบที่เหมาะสม					
การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน						
32	สถานศึกษามีแนวทางการวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคเทคโนโลยีสมัยใหม่					
33	สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลการวัดและประเมินผล					
34	แบบทดสอบและเครื่องมือประเมินได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน					
35	บุคลากรในสถานศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินผลตามหลักสูตร					
36	การประเมินผลมีการใช้ทั้งวิธีการวัดผลแบบดั้งเดิมและแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างสมดุล					
37	สถานศึกษามีกระบวนการแจ้งผลการเรียนที่เป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้					
38	สถานศึกษามีแนวทางในการวิเคราะห์ผลการเรียนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้					
39	การดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนมีขั้นตอนที่ชัดเจนและเป็นไปตามระเบียบที่กำหนด					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
40	สถานศึกษามีการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลผลการเรียนในระบบฐานข้อมูลของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ					
41	คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาและอนุมัติการเทียบโอนผลการเรียน					
42	การรายงานผลการเรียนและผลการเทียบโอนมีความโปร่งใสและสามารถติดตามผลได้					
การนิเทศการศึกษา						
43	สถานศึกษามีการวางแผนการนิเทศการศึกษาที่ชัดเจนและสอดคล้องกับบริบททางเทคโนโลยีสมัยใหม่					
44	การนิเทศศึกษาคครอบคลุมด้านการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาครูและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
45	สถานศึกษามีการใช้เครื่องมือหรือระบบออนไลน์ในการสื่อสารระหว่างผู้บริหาร ครู และผู้รับการนิเทศ					
46	การนิเทศมีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผลเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนางานวิชาการ					
47	บุคลากรที่ทำหน้าที่นิเทศมีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีที่สามารถประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศ					
48	การนิเทศมีแนวทางในการติดตามผลและให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน					
49	สถานศึกษามีการจัดทำรายงานหรือบันทึกผลการนิเทศอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้					
50	สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูสามารถสะท้อนผลการปฏิบัติงานหลังได้รับการนิเทศ					
51	การนิเทศมีกำหนดระยะเวลาและกระบวนการที่ชัดเจน สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
52	การนิเทศการศึกษาได้รับการประเมินผลเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง					

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
 จำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ความสามารถในการจัดการเรียน
 การสนับสนุนงบประมาณ การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา และการเพียงพอของสื่อ
 วัสดุกรรมเพื่อการศึกษา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ที่ละข้อ แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างในระดับ
 การใช้ประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่ตรงกับการปฏิบัติในสถานศึกษาของท่านมากที่สุด
 โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งในแต่ละระดับมีความหมายดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มีความเห็นมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเห็นมาก
- 3 หมายถึง มีความเห็นปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเห็นน้อย
- 1 หมายถึง มีความเห็นน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ความเสมอภาค						
1	สถานศึกษามีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาในสถานศึกษา และมีการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณชน		✓			
2	ผู้บริหารดำเนินงานเกี่ยวกับงานแนะแนวเพื่อการศึกษาได้อย่าง เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษา	✓				
3	ผู้บริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษาอย่างเท่าเทียมและเสมอภาค			✓		

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ภาวะผู้นำของผู้บริหาร						
1	ผู้บริหารมีการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี					
2	ผู้บริหารสามารถวางแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างเหมาะสม					
3	ผู้บริหารมีบทบาทในการขับเคลื่อนนโยบายด้านดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา					
4	ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการและติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษา					
5	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีโอกาสพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลในด้านวิชาการ					
6	ผู้บริหารมีแนวทางส่งเสริมการใช้สื่อดิจิทัลและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้					
7	ผู้บริหารสนับสนุนการสื่อสารภายในองค์กรผ่านระบบดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ					
8	ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรในการพัฒนางานด้านเทคโนโลยี					
9	ผู้บริหารมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาเชิงระบบที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา					
10	ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ					
11	ผู้บริหารติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง					
12	ผู้บริหารมีแนวทางส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่รองรับการเรียนรู้และการปรับตัวในยุคดิจิทัล					
ความสามารถในการจัดการเรียน						
13	ครูผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
14	ครูผู้สอนมีแนวทางจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง					
15	ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม					
16	ครูผู้สอนมีทักษะในการสร้างสื่อการเรียนรู้ดิจิทัลที่ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของบทเรียน					
17	ครูผู้สอนสามารถบริหารจัดการเวลาและกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพทั้งในรูปแบบออนไลน์และออนไซต์					
18	ครูผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย					
19	ครูผู้สอนสามารถประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้					
20	ครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์					
21	ครูผู้สอนสามารถให้คำแนะนำและสนับสนุนผู้เรียนในการเรียนรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยี					
22	ครูผู้สอนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการใช้เทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ					
23	ครูผู้สอนมีแนวทางในการพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนรู้ในบริบทของยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง					
การสนับสนุนงบประมาณ						
24	สถานศึกษาจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนโครงการพัฒนาการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล					
25	งบประมาณที่ได้รับสอดคล้องกับความต้องการและเป้าหมายของสถานศึกษาในการพัฒนางานวิชาการ					
26	งบประมาณสนับสนุนการจัดหาเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอน					
27	งบประมาณถูกบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
28	สถานศึกษาวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา					
29	งบประมาณสนับสนุนการอบรมและพัฒนาศักยภาพครูในด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
30	งบประมาณช่วยส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมและสื่อดิจิทัลสำหรับผู้เรียน					
31	สถานศึกษาประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงการบริหารจัดการในอนาคต					
32	งบประมาณสนับสนุนการบำรุงรักษาและอัปเดตอุปกรณ์เทคโนโลยีในสถานศึกษา					
33	สถานศึกษารายงานผลการใช้งบประมาณต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเป็นระบบ					
34	งบประมาณช่วยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาผลงานวิชาการในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง					
การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา						
35	สถานศึกษาวางแผนจัดแหล่งเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล					
36	แหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษามีความหลากหลายทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์					
37	แหล่งเรียนรู้ได้รับการจัดเตรียมด้วยสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้					
38	สถานศึกษามีระบบการจัดการและบำรุงรักษาแหล่งเรียนรู้อย่างเป็นระบบ					
39	แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้แบบร่วมมือ					
40	สถานศึกษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
41	แหล่งเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างสะดวกและทั่วถึง					
42	สถานศึกษาประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อเพิ่มพูนแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย					
43	ครูและบุคลากรได้รับการส่งเสริมให้ใช้แหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน					
44	สถานศึกษาประเมินผลการใช้งานและความพึงพอใจของผู้ใช้แหล่งเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ					
45	แหล่งเรียนรู้ช่วยส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาของผู้เรียน					
46	สถานศึกษาจัดกิจกรรมและอบรมเพื่อส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ					
การเพียงพอของสื่อ นวัตกรรมเพื่อการศึกษา						
47	สถานศึกษาจัดหาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล					
48	สื่อการเรียนรู้ที่มีอยู่สามารถรองรับจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม					
49	นวัตกรรมเพื่อการศึกษาได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้สามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง					
50	สื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาถูกจัดเตรียมให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระ					
51	บุคลากรทางการศึกษาสามารถเข้าถึงและเลือกใช้สื่อที่มีอยู่ได้ตามความเหมาะสมกับการสอน					
52	สถานศึกษาจัดระบบยืม-คืนสื่อการเรียนรู้อย่างเป็นระเบียบ					
53	สื่อและนวัตกรรมทางการศึกษามีความหลากหลาย รองรับทั้งรูปแบบดิจิทัลและไม่ใช้ดิจิทัล					
54	สถานศึกษาจัดงบประมาณหรือแหล่งทุนสนับสนุนเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการด้านสื่อ					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
55	สถานศึกษามีแนวทางการจัดสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ					
56	สื่อการเรียนรู้ได้รับการจัดเก็บในสถานที่ที่เอื้อต่อการใช้งานของครูและนักเรียน					
57	สถานศึกษามีแนวทางในการประเมินและพัฒนาความเพียงพอของสื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ					
58	สื่อและนวัตกรรมเพื่อการศึกษาช่วยสนับสนุนเป้าหมายการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา					

ขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถามฉบับนี้

แบบสอบถามเพื่องานวิจัย
เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ณัฐพร ทองรักษ์
นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
โทร. 091-8408390

“ราชภัฏ รวมพลัง ยับยั้งทุจริต”

ภาคผนวก ข

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพงานวิชาการ ในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความ หมาย
		1	2	3	4	5			
การจัดการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา									
1	สถานศึกษามีการวางแผนการจัดการเรียน การสอนที่สอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	สถานศึกษามีการจัดอบรมหรือพัฒนาทักษะ การใช้เทคโนโลยีให้กับครูผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4	สื่อและอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยีที่ใช้ในการ จัดการเรียนการสอนมีความเพียงพอและสามารถ ใช้งานได้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	สถานศึกษามีการสนับสนุนในการส่งเสริมการจัด การเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยี	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
6	ครูผู้สอนมีแนวทางการวัดและประเมินผลที่ สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยี เป็นฐาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	สถานศึกษามีการติดตามและประเมินผลการใช้ เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	ครูผู้สอนมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	สถานศึกษามีแนวทางในการบริหารจัดการเวลา เรียนออนไลน์และออฟไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการ ในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความ หมาย
		1	2	3	4	5			
10	ครูสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เหมาะสม กับสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีและบริบท ของผู้เรียน	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.60	ใช้ได้
การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา									
11	สถานศึกษามีแนวทางการพัฒนาสื่อนวัตกรรม เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	ครูผู้สอนสามารถวางแผนการใช้สื่อและ นวัตกรรมการสอนได้อย่างมีระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	สถานศึกษามีการจัดเตรียมอุปกรณ์หรือ เทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการสร้างสื่อเพื่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	ครูผู้สอนมีการใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียน การสอนมีการออกแบบให้เหมาะสมกับ กลุ่มเป้าหมาย	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.60	ใช้ได้
15	บุคลากรในสถานศึกษามีทักษะในการพัฒนา และปรับใช้สื่อนวัตกรรมอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	สถานศึกษามีการใช้ระบบกลางเพื่อเผยแพร่ และแลกเปลี่ยนสื่อการเรียนการสอนภายใน สถานศึกษา	+1	0	+1	0	+1	3	0.60	ใช้ได้
17	สถานศึกษามีการจัดเก็บและบริหารจัดการสื่อ การเรียนรู้ที่เป็นเทคโนโลยีมีความเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	สถานศึกษามีการกำหนดนโยบายหรือแนวทาง ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	ครูผู้สอนมีการนำข้อมูลจากการใช้สื่อเทคโนโลยี ไปใช้ในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	สถานศึกษามีช่องทางให้ครูสามารถเข้าถึง แหล่งเรียนรู้หรือฐานข้อมูลออนไลน์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการ ในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความ หมาย
		1	2	3	4	5			
21	สถานศึกษามีการประเมินผลการใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา									
22	สถานศึกษามีกระบวนการวิเคราะห์บริบทเพื่อใช้ ในการออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับการ เปลี่ยนแปลงทางการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรมีการเชื่อมโยง กับนโยบายทางการศึกษาและแนวโน้มเทคโนโลยี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	คณะกรรมการหลักสูตรมีการประชุมและร่วม วางแผนการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	หลักสูตรของสถานศึกษามีการบูรณาการทักษะ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในเนื้อหาการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	สถานศึกษามีการสำรวจความต้องการของผู้เรียน และชุมชนเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบ การพัฒนาหลักสูตร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	สถานศึกษามีการส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ และเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดกิจกรรม ตามหลักสูตร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	การพัฒนาหลักสูตรมีการคำนึงถึงความยืดหยุ่น และความหลากหลายของผู้เรียน	+1	0	+1	0	+1	3	0.60	ใช้ได้
29	หลักสูตรมีแนวทางในการประเมินผลการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	สถานศึกษามีระบบการติดตามผลการดำเนินงาน ตามหลักสูตรที่สามารถนำมาปรับปรุงต่อเนื่องได้	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
31	บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนา หลักสูตรตามบทบาทและความรับผิดชอบ ที่เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการ ในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความ หมาย
		1	2	3	4	5			
การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน									
32	สถานศึกษามีแนวทางการวัดผลและประเมินผล ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคเทคโนโลยี สมัยใหม่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการ จัดเก็บและประมวลผลข้อมูลการวัดและ ประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	แบบทดสอบและเครื่องมือประเมินได้รับ การพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
35	บุคลากรในสถานศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับ เกณฑ์การประเมินผลตามหลักสูตร	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
36	การประเมินผลมีการใช้ทั้งวิธีการวัดผลแบบ ดั้งเดิมและแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างสมดุล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37	สถานศึกษามีกระบวนการแจ้งผลการเรียนที่เป็น ระบบและสามารถตรวจสอบได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	สถานศึกษามีแนวทางในการวิเคราะห์ผลการเรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39	การดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนมีขั้นตอน ที่ชัดเจนและเป็นไปตามระเบียบที่กำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	สถานศึกษามีการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลผล การเรียนในระบบฐานข้อมูลของสถานศึกษา อย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
41	คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการ พิจารณาและอนุมัติการเทียบโอนผลการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
42	การรายงานผลการเรียนและผลการเทียบโอน มีความโปร่งใสและสามารถติดตามผลได้	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการ ในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความ หมาย
		1	2	3	4	5			
การนิเทศการศึกษา									
43	สถานศึกษามีการวางแผนการนิเทศการศึกษา ที่ชัดเจนและสอดคล้องกับบริบททางเทคโนโลยี สมัยใหม่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
44	การนิเทศการศึกษาครอบคลุมด้านการจัดการ เรียนรู้ การพัฒนาครู และการใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
45	สถานศึกษามีการใช้เครื่องมือหรือระบบออนไลน์ ในการสื่อสารระหว่างผู้บริหาร ครู และผู้รับ การนิเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
46	การนิเทศมีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ ผลเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนางานวิชาการ	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
47	บุคลากรที่ทำหน้าที่นิเทศมีความรู้และทักษะด้าน เทคโนโลยีที่สามารถประยุกต์ใช้ในกระบวนการ นิเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
48	การนิเทศมีแนวทางในการติดตามผลและให้ ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนาการเรียน การสอน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
49	สถานศึกษามีการจัดทำรายงานหรือบันทึกผลการ นิเทศอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
50	สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูสามารถสะท้อนผล การปฏิบัติงานหลังได้รับการนิเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
51	การนิเทศมีกำหนดระยะเวลาและกระบวนการ ที่ชัดเจน สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
52	การนิเทศการศึกษาได้รับการประเมินผลเพื่อนำ ข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ข้อที่	ประสิทธิผลของสถานศึกษา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
ภาวะผู้นำของผู้บริหาร									
1	ผู้บริหารมีการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	ผู้บริหารสามารถวางแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	ผู้บริหารมีบทบาทในการขับเคลื่อนนโยบายด้านดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการและติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีโอกาพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลในด้านวิชาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	ผู้บริหารมีแนวทางส่งเสริมการใช้สื่อดิจิทัลและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
7	ผู้บริหารสนับสนุนการสื่อสารภายในองค์กรผ่านระบบดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
8	ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรในการพัฒนางานด้านเทคโนโลยี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	ผู้บริหารมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาเชิงระบบที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10	ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้

ข้อที่	ประสิทธิผลของสถานศึกษา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
11	ผู้บริหารติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	ผู้บริหารมีแนวทางส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่รองรับการเรียนรู้และการปรับตัวในยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ความสามารถในการจัดการเรียน									
13	ครูผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	ครูผู้สอนมีแนวทางจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
15	ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	ครูผู้สอนมีทักษะในการสร้างสื่อการเรียนรู้ดิจิทัลที่ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของบทเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	ครูผู้สอนสามารถบริหารจัดการเวลาและกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพทั้งในรูปแบบออนไลน์และออนไซต์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	ครูผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	ครูผู้สอนสามารถประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	ครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	ครูผู้สอนสามารถให้คำแนะนำและสนับสนุนผู้เรียนในการเรียนรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ประสิทธิผลของสถานศึกษา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
22	ครูผู้สอนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการใช้เทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	ครูผู้สอนมีแนวทางในการพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนรู้ในบริบทของยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การสนับสนุนงบประมาณ									
24	สถานศึกษามีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนโครงการพัฒนาการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	งบประมาณที่ได้รับสอดคล้องกับความต้องการและเป้าหมายของสถานศึกษาในการพัฒนางานวิชาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	งบประมาณสนับสนุนการจัดหาเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	งบประมาณถูกบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	สถานศึกษามีการวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	งบประมาณสนับสนุนการอบรมและพัฒนาศักยภาพครูในด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
30	งบประมาณช่วยส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมและสื่อดิจิทัลสำหรับผู้เรียน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
31	สถานศึกษามีการประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงการบริหารจัดการในอนาคต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32	งบประมาณสนับสนุนการบำรุงรักษาและอัปเดตอุปกรณ์เทคโนโลยีในสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ประสิทธิผลของสถานศึกษา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
33	สถานศึกษามีการรายงานผลการใช้งบประมาณต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	งบประมาณช่วยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาผลงานวิชาการในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา									
35	สถานศึกษามีการวางแผนจัดแหล่งเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	แหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษามีความหลากหลายทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
37	แหล่งเรียนรู้ได้รับการจัดเตรียมด้วยสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	สถานศึกษามีระบบการจัดการและบำรุงรักษาแหล่งเรียนรู้อย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39	แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้แบบร่วมมือ	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
40	สถานศึกษามีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
41	แหล่งเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างสะดวกและทั่วถึง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
42	สถานศึกษามีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อเพิ่มพูนแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
43	ครูและบุคลากรได้รับการส่งเสริมให้ใช้แหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
44	สถานศึกษามีการประเมินผลการใช้งานและความพึงพอใจของผู้ใช้แหล่งเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
45	แหล่งเรียนรู้ช่วยส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ประสิทธิผลของสถานศึกษา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
46	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและอบรมเพื่อส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
การเพียงพอของสื่อนวัตกรรมเพื่อการศึกษา									
47	สถานศึกษามีการจัดหาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
48	สื่อการเรียนรู้ที่มีอยู่สามารถรองรับจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
49	นวัตกรรมเพื่อการศึกษาได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้สามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
50	สื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาถูกจัดเตรียมให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระ	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
51	บุคลากรทางการศึกษาสามารถเข้าถึงและเลือกใช้สื่อที่มีอยู่ได้ตามความเหมาะสมกับการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
52	สถานศึกษามีการจัดระบบยืม-คืนสื่อการเรียนรู้อย่างเป็นระเบียบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
53	สื่อและนวัตกรรมทางการศึกษามีความหลากหลายรองรับทั้งรูปแบบดิจิทัลและไม่ใช้ดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
54	สถานศึกษามีการจัดงบประมาณหรือแหล่งทุนสนับสนุนเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการด้านสื่อ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
55	สถานศึกษามีแนวทางการจัดสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
56	สื่อการเรียนรู้ได้รับการจัดเก็บในสถานที่ที่เอื้อต่อการใช้งานของครูและนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
57	สถานศึกษามีแนวทางในการประเมินและพัฒนาความเพียงพอของสื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ	0	+1	+1	0	+1	3	0.60	ใช้ได้
58	สื่อและนวัตกรรมเพื่อการศึกษาช่วยสนับสนุนเป้าหมายการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

ผลการหาค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการ
ในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.978	52

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพวิชาการ
ในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	
1	0.28
2	0.48
3	0.30
4	0.50
5	0.46
6	0.58
7	0.70
8	0.55
9	0.70
10	0.60
การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	
1	0.48
2	0.72
3	0.64
4	0.51
5	0.75
6	0.57
7	0.63
8	0.67
9	0.76
10	0.65
11	0.68

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	
1	0.62
2	0.63
3	0.76
4	0.84
5	0.76
6	0.74
7	0.67
8	0.78
9	0.75
10	0.80
การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	
1	0.73
2	0.72
3	0.79
4	0.71
5	0.68
6	0.64
7	0.78
8	0.71
9	0.81
10	0.85
11	0.83

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
การนิเทศการศึกษา	
1	0.79
2	0.69
3	0.74
4	0.73
5	0.62
6	0.65
7	0.78
8	0.79
9	0.79
10	0.67

จากตารางปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จำนวน 52 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.28 ถึง 0.85 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.978

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.987	58

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
ภาวะผู้นำของผู้บริหาร	
1	0.81
2	0.82
3	0.63
4	0.61
5	0.61
6	0.74
7	0.85
8	0.75
9	0.72
10	0.84
11	0.72
12	0.78
ความสามารถในการจัดการเรียน	
1	0.77
2	0.76
3	0.53
4	0.81
5	0.73
6	0.61
7	0.82
8	0.74
9	0.81
10	0.69
11	0.76

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
การสนับสนุนงบประมาณ	
1	0.80
2	0.78
3	0.73
4	0.72
5	0.79
6	0.76
การสนับสนุนงบประมาณ	
7	0.80
8	0.81
9	0.71
10	0.87
11	0.73
การจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา	
1	0.74
2	0.67
3	0.78
4	0.71
5	0.77
6	0.72
7	0.81
8	0.78
9	0.77
10	0.87
11	0.75
12	0.84

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
ด้านการเพียงพอของสื่อวัตกรรมการศึกษา	
1	0.68
2	0.69
3	0.77
4	0.77
5	0.71
6	0.74
7	0.84
8	0.81
9	0.77
10	0.68
11	0.76
12	0.84

จากตาราง ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
พิจิตร จำนวน 58 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.53 ถึง 0.87 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.987

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

ที่ อว ๐๖๑๕/ว ๒๘๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการศึกษาค้นคว้าอิสระ	จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	จำนวน ๑ ฉบับ
๓. เครื่องมือสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพ	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายณัฐพร ทองรักษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ในการจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ ดังรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉัณษา ตันติสันติสม)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๘

Signature Code : F+MSgKfT/๕edtlnjR๘JB

คณะครุศาสตร์

โทร ๐๕๕-๗๐๖๕๑๙ ต่อ ๒๐๑๐

โทรสาร ๐๕๕-๗๐๖๕๑๘

นายณัฐพร ทองรักษ์ : โทร ๐๙๑-๘๔๐๘๓๙๐

ที่ อว ๐๖๑๕/ว ๓๒๘๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือในการกำกับการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๓๐ ฉบับ

ด้วย นายณัฐพร ทองรักษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการกำกับการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิพัฒน์ รักพรหมงคล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ในการนี้ นายณัฐพร ทองรักษ์ กำลังดำเนินการอยู่ในขั้นตอนทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือในการกำกับการศึกษาค้นคว้าอิสระ ทางมหาวิทยาลัยฯ จึงใคร่ขออนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือในการกำกับการศึกษาค้นคว้าอิสระ จากท่านและบุคลากรในหน่วยงานของท่าน ตามจำนวนแบบสอบถามที่ส่งมาด้วยนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉัณษิษา ตันติสันติสม)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๘

Signature Code : F+MSgKfT/๕edtlnjR๘JB

คณะครุศาสตร์

โทร ๐๕๕-๗๐๖๕๑๙ ต่อ ๒๐๑๐

โทรสาร ๐๕๕-๗๐๖๕๑๘

นายณัฐพร ทองรักษ์ : โทร ๐๙๑-๘๔๐๘๓๙๐

ที่ อว ๐๖๑๕/ว ๒๘๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติโครงการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถามการวิจัยผ่านช่องทางออนไลน์ QR Code จำนวน ๑ ฉบับ

๒. รายชื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายณัฐพร ทองรักษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพวิชาการในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ในการจัดทำศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องนี้ ผู้วิจัยมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากบุคลากรโรงเรียนในสังกัดของท่าน เพื่อประกอบในการจัดทำศึกษาค้นคว้าอิสระ โดยเครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามผ่าน QR Code โดยผู้ให้ข้อมูลในแต่ละโรงเรียน ซึ่งผู้ให้ข้อมูลในแต่ละโรงเรียน ประกอบด้วย ๑) ผู้บริหารสถานศึกษา และ ๒) ครูผู้สอน ดังนั้น มหาวิทยาลัยฯ จึงใคร่ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตามจำนวนแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมกันนี้ ทั้งนี้ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในเชิงวิชาการสืบไป มหาวิทยาลัยฯ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉัฒนิกา ตันติสันติสม)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๘

Signature Code : F+MSgKfT/๕edtlnjR๘JB

คณะครุศาสตร์

โทร ๐๕๕-๗๐๖๕๑๙ ต่อ ๒๐๑๐

โทรสาร ๐๕๕-๗๐๖๕๑๘

นายณัฐพร ทองรักษ์ : โทร ๐๙๑-๘๔๐๘๓๙๐